

Quangelij scdm Johanneni

Hec locutus sum vobis tunc. (Expo. Ca. XVI.) In prima parte capituli dicit dominus quod hec quod dixerat sit locutus in consolatione malorum quod instant; et ponit rationem quare non ante dixerit eis. Secundo adhuc intendens eorum consolationes dicit quod expedit eis ut vadat: et pponit rationes quare expedit: quia

mittet qui arguat mundum per eos qui consolantur eos et instruunt: quod futura dicat et clara miracula agat: ibi: Sed ego ve ritatem dico vobis tunc. Tertio post consolationem redit ad fratres quod obscurae dicta non intelligunt: sed eis aperte per exemplum plu mudiatur: ibi: Apro

dichu et iam non videbitis me tunc. Quarto permittit eis quod exaudient in omnibus: ibi: Si quid petieritis tunc. Quinto dicit se occulere et in pueris fuisse locutus: sed postea palam loqueretur ostendit amorem patris ad eos: ibi: Hec in pueris tunc. Sexto consolati discipuli per predicta exultat in fide eius et sermones eius comedant: quibus dominus et contra ostenderet dispersionem eorum futuram: ibi: Dicit ei discipuli eius: Ecce nunc palam loquaris tunc. Dicit ergo: **H**ec locutus tunc. Postquam exemplo suo docuit ferre odia et quod scilicet quid debeat facere: sed non possunt: postquam permisit etiam spiritum quo poterunt resistere: addit: **H**ec locutus sum vobis de odio meo quod est exemplum et de spiritu sancto quod est firmamentum.

Et non scandalizemini. ut charitate diffusa in cordib' vestris per spiritum sanctum sit vobis multa par et non scandalum in his quod patiemini a iudeis. Et subdit quod: **A**bsque synagogas faciet vos. id est extra synagogas. Chrysostomus coposuerat ut si quis eum contigeret christum absque synagogis fieret. Sicut etiam cospirauerant iudei tunc. Et non solum hoc facier: **S**ed venit hora ut etiam omnes qui interficiunt vos arbitretur obsequium se habere deo. q.d. vestra occisione opinabunt rem placitam deo. Et inde consolatione inducit: **E**t hec faciet vobis: quod non nouerunt patrem neque me filium. q.d. sufficiunt vobis in consolatione propter me et patrem hec pati: propter regem enim et patrem quod ignorat vos prequestus. Sicut Matth. v.a. Beati estis cum mandaverint vobis homines et persecuti vos fuerint: et dixerint omnes malum aduersum vos metentes propter nomine meum: gaudete et exultate tunc. **H**ec faciet enim vobis: quod non nouerunt tunc. quasi ex stulta ignorancia hoc faciet. Et hoc dicit ut minus ledat eos persecutio illata ab eis ignoratis.

Sed hec locutus sum vobis ut cum venerit hora eorum malorum. id est cum fieri ista mala: **R**eminiscamini quod ego dixi vobis. id est dixi ne ignoretis. **H**ec enim visa turbaretur: sed pulsa patienter seruantur. Chrysostomus habet hac litteram. **H**ec locutus sum vobis ut cum venerit hora oportunitas. Ut hora. id est tempus quod hec simplebunt: **R**eminiscamini horum ut ab his etiam cetera credibilitas estimetur. Non enim poteritis dicere quoniam blandiendo adulando vobis dixerit vobis placentia et ad gratiam locutus fuerim solus: nec quoniam deceptoris vobis dixerim. Si enim deceptor esse non potest vobis hec quod aduersa auerunt a me: propterea ligat predicti ut non inopinata accidentia vos perturbent. Itē propter aliam causam: ut si non dicatis: quoniam non quid futura hec. Demotore igitur: **Q**uia ego dixi vobis. id est dixi ut si credas me esse deum qui hec praesciui: et ut sit vobis consolatio ea praesciuisse et causam eorum. **H**ec autem vobis ab initio non dixi. q.d. non predico mala ventura: sed hec non predico ab initio mei predicationis: non quod non nouerat: sed.

Quia vobiscum eram. q.d. quod in tuto eratis quod aderam: et licet erat interrogare me quid vobis lebatis: et super me plus omne perciebat: ideo superfluum erat predictare hec a principio. **E**t nunc vel nunc autem vado ad eum qui me misit: et ideo modo tempus est praedicandi.

Et nemo ex vobis alter Aug. dicit: **H**ec agit vobis ab initio non dixi: non de passione: sed hec consolatoria de aduentu spiritu sancti et consola-

tione: **Q**uia vobiscum eram. Augustinus. Et consolabatur mea presentia corporali exhibita humanis sensibus vestris quam parvuli capere poteratis: sed non oportuit ut predicare vobis aduentum alterius consolatoris. **N**isi autem vado ad eum qui

consolat: In pre- fere capitulo dicit: **H**ec nunc vado ad eum qui me misit. Non enim pugnat sed remittit: et naturam familie suae predicat recessum: et consolat eam lugentem: et maxime tribus modis: Aut permittit se non sine lucro venturus: aut per alterum probum virum illis in omnibus pulsurum: aut per seipsum in omnibus reuer-

surs. Christus est iste homo pugnans: Matth. xxv. b. Non quidam pugnans vocavit seruos suos. Ibi dicit Gregorius: **Q**uis est iste homo qui pugnans nisi salvator noster: qui in ea carne quam assumpsit in celum ascendit. Carnis namque locus proprie terra est: quod est ad pugnandum ducitur dum predelectorum nostrum in celo collocatur. Recessurus est christus suos consolat hoc tripliciter modo. De primo ibi: Si abierto mittam eum ad vos. De secundo ibi: Arguet inuidum de peccato tunc. Et ibi: Docabit vos omnem veritatem. q.d. bonus tutor vobis erit contra mundum: et docto: et educato. De tertio ibi: Abducum et videbitis me. q.d. cito redibo. Christus est valefaciens dicit: **C**ludo ad eum qui me misit. Vado ad patrem primum quod est de triumpho gratias acturus. Unde. S. xi. e. Pater gratias ago tibi quoniam audisti me: In quo docet nos quod missi in vineam domini ad operandum vel predicandum semper debemus redire per gratiarum actionem ad fontem omnium bonorum. Eccl. i. b. Ad locum unde exiit flumina reuertuntur ut iterum fluant. Contra: cum non reuertis ad arcum: sed columba deferens in ore ramum oliue: Gen. viii. b. Ramus oliue est verbum gratiae et misericordie: quod debemus habere in ore et ad arcum. id est celum ad noe. id est deum referre et dicere: Misericordia domini non sumus consumpti: Threni. i. q. c. quia non defecerunt miserationes eius. Ora enim debemus eius misericordiae et gratiae: non nobis attribuere: sicut aplustri: Gia de lis id quod sunt. i. Cor. xv. b. Et in eodem: Non ego autem sed grana dei mecum. Secundo vadi ad patrem quasi amicos curie recommodatur: et petitiones nostras velatur: et causam nostram defensur. Eti. j. Job. ii. a. Adiutorium habemus apud patrem Iesum christum iustum: et ipse est propitiatio pro peccatis nostris. Et Heb. vii. d. Salvare in perpetuo potest accedes per semetipsum ad deum semper vivens ad interpellandum per nos. Tertio vadi ad patrem loca nostra preparatur. Un. s. xiiii. a. Vado vobis pare locum: et si abierto et parauerero vobis locum: iterum veniam et accipias vos ad me ipsum. Ibi require de hoc. Quarto vadi mentes nostras ad supernam eleuatorum. Matth. vii. c. Ibi est thesaurus tuus: ibi est et cor tuum. Ex quo ergo christus qui est thesaurus sapientie et gratiae est in celis: debemus illic mente et desiderio eleugiri. S. xii. e. Cum exaltari fuero a terra oia traham ad me ipsum. Matth. xxi. c. Ibi fuerit corpus ibi congregabimur et augebamur. Un. in vigilia ascensionis dicit collecta: Presta quiescum omnipotentis deus ut nostre metitatem in terram quo solenitatis venturum gloriosus auctor ingressus est semper intedat: et quo fide pergit conversatio perenniat. Quarto vadi inimicos apud patrem accusatur nisi penitentia. Quid dicit: **V**oc quod dicit os. Ego redemi eos et ipsi locuti sunt contra me in medaciam. Et illud Ps. vi. Pro eo ut me diligenter tunc. Et. S. xii. g. Sermo quem locutus sum ille iudicabit in nouissimo. S. viii. c. Si iudicabo ego iudicium meum verum est. S. v. g. Mollite putare quod ego accusatur sim vos apud patrem. Ego. s. sol. vel sine culpa vestra: Un. subdit ibidem: Est quod accusat vos moyses in quod speratus. Sexto vadi quasi de victoria mercedem acceptum. Phil. ii. a. Humiliavit sicut et ipsum factus obediens vobis ad mortem: mortem autem crucis: propter quod er deus exaltauit illum tunc. Ps. De torrente in via bibit. Ps. 108. *

* propterea exaltabis

a Et nemo ex vobis interrogat me qd vadis. q.d. ex his quod dico vobis ventura ita tristamini ut nihil mihi loquamini. Unde subdit: **b** Sed quia hec locutus sum vobis: tristitia impleuit cor vestrum. In extasim enim deuenerit apostoli audita recessio christi: et ventura eis tanta tribulatione: nescierunt enim si possent vivi ultra ferre. Chrysostomus. Magna tristitia tyrannis violencia et multa nobis virilitate opus est ut resistamus huic passione nobiliter: et qd

a et nemo ex vobis interrogat me quo vadis. **b** Sed qd hec locutus sum vobis: tristitia impleuit cor vestrum.

mplebit

Vtile est in ea fructificare: qd superflui est dismitemus. Habet enim quid etiam virile: Nam cum quidem peccauerimus nos vel alii: tunc solum tristari bonum est: cum autem in humanis necessitatibus inciderimur inutilis est tristitia vobis. Quia igitur discipulos nondum perfectos existentes: hinc tristitia impungnabit: vide qualiter eos dirigit per increpationem: qui enim plures ante hoc interrogabat: sicut petrus: Domine quo vadis. S. xliij. b. et sicut thomas: Domine nescimus quo vadis. T. S. xliij. a. et philippus: Oste de nobis patrem tuum. hic nunc audentes: quoniam ab aliis synagogis vos facient: et quoniam odicet vos: et quoniam qui interficeret vos opinabilis culturam se offerre deo: ita ceciderunt ut amissione locutionis detinerentur: et nihil ei loquerentur: qd eis improprias dominum dicit: Hec autem vobis ab initio non dixi: quia vobis scimus eram: et nunc vado ad eum tecum. In quo etiam consolat eos dicens eis rationem quare hoc antea non predixit: et occultam eorum aperiens tristitia: Non enim parua erat mitigatione scire eos: quoniam sciuerat christus tristitia eorum supabundantiam.

d Sed ego veritate dico vobis. q.d. tristitia impleuit vos et auditus: sed eti decies milles contristamini qd confert audire oportet. **e** Expedi vobis ut ego vadam: qd aliud est qd vobis placet. s. me adesse: et aliud qd confert. s. me abire. Procuratis autem est in his quod placent non parcere quin dicatur: in quo etiam dominus consolat et mitigat eos: non enim quod ad gratiam vestram sunt dico: altius: sed quod ad profectum. Sed quod de hoc qd dicit. S. codex: Hec astil vobis ab initio non dixi tecum. Immo Barth. x. b. dixit eis in initio missionis apostolop: Ecce ego mittio vos sicut oves in medio luporum. Et ibidem: Tradet vos in conciliis et in synagogis suis flagellabunt vos: et ad praesides et reges ducentini propter me. Solutio s. Chrys. Flagella prius predixerat: sed quod mors eorum esset ita studiosa ut putaret dei cultura non dixerat: Hoc enim poterat eos maxime attritos facere: sed debebant ut impie et nocti iudi cari. Tel alter: Illic quod a gentibus debebat pati predictum: hic et iudaica adiecit cum ampliori supabundantia. Itex: Illic predixit futura: hic quoniam in ianuis est edocuit.

c do ad eum qui me misit: et ideo modo opus est predicare de consolatore alio. **a** Et nemo ex vobis interrogat me quo vadis: quasi ita palam vadam et nullus interrogat qd visu corporali fieri cernet. Viderunt enim in nube ascendentem certi de gloria: qui prius predicta passione quesierunt: Hinc quo vadis. S. xlij. d. **b** Sed quia hec locutus sum vobis: me iterum a vobis. **c** Tristitia impleuit cor vestrum. q.d. tunc quando videbitis ascendere non queretis: non dubitabitis: sed mox contristamini. Aug. Contristabat in eis humanus affectus: quod carnalis desolabat aspectus. Moverat autem christus quidam portius expediret: quod ipsis interior ipse est vires melior: quo eos consolatus erat spissactus non cernen tis corporibus ingesturus corpore humanum: sed seipsum credentibus pectoribus insulsum. Tunc subdit: **d** Sed ego veritate dico vobis. s. vere dico vobis. Et est quod suramens. **e** Expedi vobis ut ego vadam. Aug. Expedi vobis ut hec forma serui auferas a vobis: nolo ut semper adhuc me carnaliter diligatis: et isto lacte contenti semper infantes esse cupiatis.

f Si enim non abierto paracletus non veniet ad vos. s. non erit idonei eum recipere. Aug. Si tenera alimenta quibus vos alii non subtrahero: solidum cibum non esurietis: vel

si carni hcereritis: carnalis esurietis: capaces spiritus non eritis.

g Si autem abierto

Dorsaliter

* propterea exaltabit caput. Heb. i. b. Idem iesum christum propter passionem mortis gloria et honore coronatum.

Septimo vadit militibus suis stipedia collatur. Eph. iiiij. b.

Ascendens christus in

altum captiuam duxit captivitatem: dedit dona

militibus. Et. i. codex.

Si abierto mittitur eum ad

vos. **a** Et nemo

ex vobis interro-

gat me quo vadis.

Mos debemus querere a deo: et quo vadit ut putemus: et qua vadit ut imitemur. Et ad hanc questionem respondet deus. S. xliij. a.

Ego sum via quae iter: et veritas et vita ad quam pertinet. Sed multi sunt qui non querunt de gaudio paradisi: nec de via mandatorum dei. De quibus dicit Bob. xxi. b. Qui dixerunt deo: recede a nobis: scientiam viarum tuarum nolumus. Alii sunt qui virtutem querunt: sed non ad edificationem: immo ad curiositatem. De quibus dicit Esa. lvij. a. De die in die me querunt et scire vias meas volunt. Quidam autem volunt scire quo vadis: sed non curant de via quod vadit: sicut philippus. S. xliij. a. Hie ostende nobis patrem et sufficit nobis tecum. Bern. Quid pauci die post te ire volunt: cum tamen ad te pertinere nemo qui nolit. Quidam autem volunt scire propter edificationem: De quibus. S. xlij. a. Et viam scitis: et quo ego vado scitis. **b** Sed quod hec locutus sum vobis: tristitia impleuit cor vestrum. Per hoc significans quidam pusillanimos qui modicu querunt de patria quo deus iurat: eo quod modicam spem habent: et ideo nimis tristant et quasi tristia absurbae qui eiusmodi est. Tel in bono: **b** Sed quia hec locutus sum vobis: tristitia impleuit cor vestrum: dolor. s. de peccatis: In sermone enim domini debemus concipere dolor et patere confessionem et satisfactionem. Abacuk. iiij. d. Eludimus et conturbamus etsi enter meus tecum. De hac tristitia dicit. ij. Cor. viij. c. Que simus deinde tristitia est: penitentia in salute stabilis operatur. **d** Sed ego veritatem dico vobis: q.d. eti contristemini tam veritate dico vobis. In quo nota est quod veritas nemini parcit: nec est omittenda eti displiceat audenti seruato tamen modo et tempore et loco in dicendo. P. s. Ecce latia mea non prohibeo a veritate. s. dicitur: domine tu scisti: iusticiam tuam non abscondi in corde meo tecum. Sed quod quidam veritatem dicitur non ad edificationem aliorum sed propter ostentationem vel indignationem: ideo subdit: **e** Expedi vobis ut ego vadam: q.d. de expeditibus ego loquo: Precedo enim vobis recessum meum qui expedit vobis.

Mos in hereditatem introduceret. Dicibus. ij. d. Ascendet pandens iter tecum. Exod. xv. c. Introduces eos. S. xi. f. Expedi ut unus homo morias pro populo.

Amorem carnalem amputaret. S. vij. g. Caro non prodest.

Desiderium accenderet. Unde virtus hierichoi sublatum hellam ardenti quiescerunt. iiij. Regi. ij. c. Cantus. iiij. a. In lectulo meo per noctem quiesciui quod tecum. Esa. xxvij. b. Anima mea desiderauit tecum. Et subdit quod expedit. s. Si enim ego non abierto paracletus non veniet ad vos. Bern. Nisi carnis presentia subtrahat spiritualiter gratiae plenitudinem mens occupata non admittit. Si ita est: quis audet de cetero carnem illecebris phantasias dedit paracletum expectare: Quid hunc sterquilino et illi consolationes. ij. Cor. vij. d. Quod societas lucis ad tenebras: aut quod cōtentio christi ad belial: Et nota quod carnalis affectus et turpis gratia expellit: sed carnalis et naturalis impedit: ideo ablactari nos oportet. S. vij. g. Spus est qui vivificat caro non predestinatus. Esa. xxvij. c. Quod docebit scias et quod intelligere faciet auditum. Ablactatos lacte avulso

Et charitas dei gratiam

* ab yberibus

Evangeliū scđm Johannem

a Si autē abiero mittā eū ad vos. i. faciā vos idoneos ad recipiendū. Aug. Hoc est: nō potestis capere spiritū nisi fīm carnem nosse desistatis christū. ij. Cor. v. d. Et si nouerimus christū fīm carnem: sed iam nō nouimus. Chrys. Aditam. i. p̄parabo vos ad susceptionē illī: Qualis em̄ q̄ vbiq̄ est mittit? Alii autē et differētia hypostaseos ostēdit: et q̄ sit uita eius adūctus: vel quis effectus subdit:

b Et cūt̄ venerit ille arguet. i. redar. **a** Si autē abiero mittā eum ad vos. Et cūm venerit ille arguet: **d** Mundū: le arguet mundū dē peccātūdēos specialiter mūdanos: **e** De p̄cto!

suo. **f** Et de iusticia mea. **g** Et de iudicio diaboli. Et exponens qđ dixerat subdit: **h** De peccato quidē arguet: quia non crediderunt in me. Chrysostom⁹. q. d. non imp̄une agent iudei que agent in me: quia redargueret eos sp̄s cum venerit: id est omnē excusationē eorū abscedet: et ostēdet peccasse irremissibilis. Sed quō redarguet? Cū re- plens apostolos signa faciet q̄ eos in nomine meo: cū ipse sp̄rit⁹ dabis ab apl̄is me inuocato. Pater em̄ testat⁹ dē de me: vt in baptismo et in transfiguratiōe: testabī autē et sp̄ssantius.

Matth. 3.
d. et. 17. a.

Alier Scđm Aug. sic legit: **c** Arguet mūndū de peccato: qđ fecerūt. **f** Et de iusticia: quā omiserūt: vel imitari nō sunt. **g** Et de iudicio: qđ non timuerūt. Et exponendo subdit: **h** De peccato quidē: qđ nō crediderunt in me. Potest hoc peccatum infidelitatis specialiter: qđ hoc manēte: cetera inanent: hoc decedente

Doraliter * ab uberbūs. Deb. v. d. Quis lactis est p̄t̄ceps: expers est sermons iusticie. Sequit⁹: **a** Si autē abiero mittā eū ad vos. Hoc est qđ dicit Luc. vi. f. Date et dabis vobis. Date christum fīm carnē: et dabis vobis fīm sp̄m. Et P̄s. Sumite psalmū. i. sp̄m sc̄m: et date tympanū. i. carnalē affectū. **b** Et cū venerit ille arguet mundū. Dicto q̄ mittet sp̄m lan- ciū/determinat ad quid mittat eū: qđ ad arguendū. Sed qua- re nō dicit hoc potius de filio cui attribuit sapientia: Sapientia em̄ ap̄ie est arguere. Unde. S. v. d. Pater non iudicat quēq; sed omne iudicium dedit filio: Ergo fili⁹ est iudex: et iudicis est arguere. Itē. S. xiij. b. Tlos vocatis me magister et dñe: et bñ dicitis: Ergo ap̄le est magister: et magistri p̄d̄prie est arguere. Itē cū arguere videat esse iusticie et severitatis nō videt cōp̄tere spiritui cui attribuit benignitas. Solutio hū⁹ questionis est: qđ et filio et spiritu sancto couenit: et qđ dicitur erat de filio et non de spiritu sancto: ideo dicit hic de eo. Itē potest esse solu- tio hū⁹ moralis. Sp̄ssantius em̄ dicit arguere: ad innueni- dum q̄ et misericordia et pietate et benignitate debem⁹ arguere. Unde Eccl. xx. a. Q̄ bonū est arguere qđ trasci. Et Esa. xj. a. Ereditetur uirga de radice iesse: id est correctio de charitatis incēdīo. Et Rom. xxxii. f. Ponat vir gladiū sup femur suum: Itē et redite de portavloz ad portam p̄ mediu⁹ castroz: et oc- cideat vnuq̄s fratrem et amicū et p̄ximū suū: id est arguat ex amore sicut argueret fratrem. ij. Thessal. iii. d. Molite estima- re vt inimicum: sed corripite vt fratrem. Ber. Si interdum opus est correctione paterna sed non tyrranica. Illa ratio po- nitur in Blo. Quia spiritu sancto facit nos tales vt possimus arguere. Tria enim impediunt ne aliquis habeat auctoritatē arguendi allū: videlicet immūdicia/ignorantia/et timor. Nec amouet sp̄ssantius: quia purgat/illuminat/et corroborat. Et Meo sup apostolos delcendit in specie ignis: qui facit hēc tria: Act. ii. a. Or autem immūdicia retrahat ab arguendo siue a correctione dicit Gregor⁹: Suspectas sorores tergere: nō va- lent manus que lutum tenent. j. Machab. iii. e. Elegit iudas sacerdotes sine macula voluntatē habentes in lege dei sui: et mūdauerunt sancta. Eccl. xxxiiij. a. Ab immūdico quid mūda- bis: Matth. vii. a. Quomō dicit fratri tuo: frater sine eūciam festuca de oculo tuo: et ecce trabes est in oculo tuo: De seclido d̄f. Rom. ii. c. Qui ḡ alii doces/teipsum nō doces. Eccl. xxij. f. Inter pollutū et mūdū nō habuerūt distantia. Matth. xv. b. Si cecus ceco ducatū p̄beat r̄c. De tertio dicit Eccl. vij. a.

Tria impediunt
arguentem

Molite querere fieri iudex nisi valeas v̄frēte strūpere iniqui- tes: ne forte extimescas faciem potētis. Vlere. j. b. Ne simile, q̄ a facie cop̄: qđ ego tecū sū. Itē spiritu sancto dicit arguere: qđ ille maxime se redarguit in q̄ est grā sp̄ssici. Arguit ḡmū- dū. i. facit hominē arguere in se qđ mūdi est. Job. vii. a. Au- ditu auris audiui te: nunc autem oculus me⁹ videret: idcirco ipse me reprehendo.

b Et Gregor⁹. Quāto quis maioris gratia lu- mē recipit: tanto repre- benſiblē se esse cognoscit: Sicut puluis appa- ret in radio solis: q̄ non

apparet in umbra. Itē spiritu sancto cui attribuit benignitas et amor: dicit arguere: ad significādū q̄ magnē misericordia et amoris est qđ d̄ arguit nos et corripit. Heb. xij. b. Flagel- lat omnē filium quem recipit. Apoc. iij. d. Ego quos amo ar- guo et castigo. Eccl. xvij. e. Zel⁹ me⁹ recessit a te r̄c. Dic ḡ c.

Arguit: p̄ rōnes irrefragabiles: p̄ plonas viles et fragiles: p̄ diaboli p̄nas interminabiles. **d Mundū: quia veritati incredibilis: Unde dicit: **e** De peccato: qđ fecerūt. Itē qđ v̄tē sancto dissimilis: Unde dicit: **f** Et de iusticia: quā imitati non sunt. Itē quia nec per pena alterius corrigitur: Unde dicit: **g** Et de iudicio: qđ non timuerunt. Et for- matur sic argumentū spiritu sancti. Peccatum fecit: iusticiam omisit: ergo iudicium damnatiois incurrit. Vel alter formā potest: vt de iusticia sit maior propositio. Dominus enim iusticiam sanctorū proponit vel iusticiam mādatorū: et assu- mit transgressorē: et ex hoc concludit eternam damnationē.**

Et hoc est quod dicitur Eccl. ii. d. q̄ in libro erant lamentationes/carmen et v̄. Dominus enim lamenta proponit: et nos sequimur carmina et mūdi gaudia: et ideo concludit v̄ eternum. Eccl. viij. f. Fili hominis fac conclusionē: quoniam terra plena est iudicio sanguinum: et ciuitas plena iniquitate. Spiritu sancto q̄ arguit de peccato tam cōmissio. Unde dicit per P̄s. Arguam te et statuam contra faciem tuam: qđ est qđ Ps. 4. venit in cor per gratiā: vel quādo mouet ad arguendū p̄d̄catoz lingua. Arguit autem de peccato et bene: propter lex Spiritu sancto causes. Prima: propter rupturā fēderis in baptismo: de quo Esa. lv. a. Feriam vobiscū pactum sempiternū: qđ. f. nunq̄ debemus frangere. Et nota q̄ sicut quādo gentiles faciebant pactum/ diuidebāt porcum vel aliud animal/ transeunte per medias diuisiones/ et dicētes: ita diuidet qui infringet pacū istud: sic christus diuissus fuit in cruce ad confirmandum hoc pactum. Unde pater loquēs ad eum dicit Esa. xliij. b. Sed i- te in fēdū populi. Et Ro. vij. a. Quicūq̄ bapticati sum⁹ in christo Iesu: in morte ipsius bapticati sum⁹. Sed Esa. xxiiij. b. Irritum factū est pactum. Et ideo sequit⁹: Prolecit ciuitates/nō reputauit homines. Item arguit propter inobedien- tiā: id est de inobedientia et cōtemptu in peccato. Esa. xliij. c. Ut mīhi: p̄uaricatores p̄uaricati sunt: et p̄uaricatione trans- gressorum p̄uaricatu sunt. Proverb. xxix. f. Seruus verbis eructi non potest: quia qđ dicit intelligit et respondeſe con- temnit: per operis executionē. Item arguit propter ingratiū dīcē. Unde dicit P̄s. Retribuebant mala pro bonis: et de- trahēbant mīhi r̄c. Et Judic. ix. b. Mūnē ergo si bene egistis cum hieroboal et cum domo eius: et reddidistis vicem benefi- cīs eius qui pugnauit pro vobis et animā suā dedit pericu- lis ut erueret vos de manu madian r̄c. cogitate supple. Quar- to arguit de vilitate peccari. Roma. vij. d. Quem fructum babuistis tūc in illis in quib⁹ nūc erubescitis: Quarto de imi- ricordia sui: quia q̄ quodlibet mortale iterficit se homo. Eccl. x. d. Peccantem in animam suā quis iustificabit: Sexto arguit de cōtristatione spiritu sancti. Eph. iiij. g. Molite con- tristare spiritu sanctum in quo signati estis. Deb. x. e. Spir- tui gratiā cōtumelī fecerit. Sic ergo arguit: **h** De pec- cato quidē/commisso. Sed quare fecerunt peccatum?

i Quia nō crediderunt in me. Qui enim vere crede- ret penam peccantis non peccaret. j. Job. vii. l. Qui credit in deū nō peccat. Esaig. xxij. a. Qui icredul⁹ est infidelis agit.

* De iusticia autem

a *De iusticia vo/mea redarguet eos: Dixerit enim me insultum et deo contrarium. Unde etiam dixerunt: Non est hic homo ex deo. Sed spissancrus ostendit me iustum: et ita confundet eos de iusticia mea: id est in manifestatione iusticie meae. Et quod argumentum? Per hoc:*

b *Quia ad patrem vado: quod ostendit spissancrus meus ascensionem ad patrem.*

Ad patrem enim iterum arguens est et irreprobabilis vita. Et

*sunt solum illuc ad horam sed manebo: Unde subdividitur c. Et iam non videbitis me: quia semper ero in celis: et in mundu ultra non redibo visibilis. Chrysostomus. Vide per duo hec interemptam suspicionem perniciem iudeorum. scilicet operationem signorum: unde dicit: Arguet mundus de pectore: Et ipse cum patre: unde: *De iusticia vero quod vado ad patrem tuum. Neque enim signa facere peccatoris est: non enim potest peccator signa facere: Neque apud deum esse et manere semper est peccatoris. Unde quod hoc obstat ora iudeorum dicentium: quoniam peccator est: et quoniam non est ex deo. d. De iudicio**

clo autem quia manent: hoc decederent cetera remittuntur. a. De iusticia vero: creditum quia non imitantur. Et cōuersus ad apostolos quibus loquebas ostendit quod sit illa iustitia quia vel de qua mūndus arguit: dicens: b. Quia ad patrem vado tu. Augustinus. Mundus de peccato quidem suo: de iusticia vero arguit aliena: sicut arguit de lumine tenebre. Quartus enim malum sit eorum qui non credunt: non solum per seipsum: veritatem ex bono potest apparere eorum qui credunt. Et quoniam ista vox infidelium esse consuevit: quomo credemus quod non videmus: Ideo credentium iusticia sic oportuit diffiniri: quia ad patrem vado et iam non videbitis me: vos apostoli: et tamen

* credetis: Et hec aliter * a. De iusticia vero tu: quia si non fecerunt vel omiserunt: quod fit in presenti: quoniam illuminatur aliquis per gratiam arguit in se quod non fecit opera iusticie: Tel in futuro: qui ponet rationem cum seruis suis de talento cōmiso: qui dicit villico: Redde rationem villicationis tu: Luc. xvii. a. Tunc non solum arguent peccata cōmissa sed bona om̄issa. Iusticia autem dicit opus penitentie sive iustificatio: uno modo. Iusticia enim debet facere de latronib[us] chaldeorum: qui interpretantur feroce: et significant avariciam. Eccl. x. b. Nullus est iniquus qui amare pecuniam: de quibus. iiiij. Reg. xxiiij. a. Immisit dominus latrunculos chaldeorum et latrunculos syri et latrunculos moab et latrunculos filiorum amon tu. Syria interpretat sublimis: et significat superbiam. Et moab qui interpretat ex patre: significat carnis concupiscentia quā trahimur a patre. Ammon qui interpretat nurries vel plus parcer: significat molliciem carnis quam ad victimum et vestitum. Isti duo sunt cognati fratres: moab et amon: id est luxuria et gula. Huius rōnymus. Ut inter mero estuans despūnat cito in libidinē. Ps. Fecerunt vitulū in ore tu: quod interpretat mēsa: quia in mensa excita carnis lascivula et cōcupiscentia: quae designat per vitulū. Hiere. v. b. Saturaui eos et mechati sunt. De his latronibus debet fieri iusticia in rebus: in patria: in corporibus. Unde. j. Esdr. vii. d. Os qui non fecerit legem dei tui et legem regis dilectionis: iudicium erit de eo sive in morte: sive in exilium: sive in cōdemnatione substatim ei: vel certe in carcere. Tunc a. De iusticia fidei quā ad exemplum sanctorum non habent: de quod Abacuk iiij. a. Justus autem in fide sua vivet. Roma. iiiij. d. Arbitramur bosem iustificari per fidem. Tel iusticia vocat opus cuiuslibet virtutis generaliter. Arguit ergo de iusticia quā non fecerunt: et iuste ppter sex causas. Primo: quod opera iusticie consona sunt naturae. Unde Job. xxxij. b. Ab infantia crevit mecum miseratione: et de vtero matris meae egressa est mecum. Dominus enim facit nos iudices in hac causa. Unde. s. iiiij. c. quād domini exigebat a samaritana portum: id est opera iusticie: et instruebat eam: dixit ei: Toca virum tuum: id est rationem: id est iudica sum rationē tuam utrum deus te facere. Secundo: quia facilis est iusticia. Prover. iij. c. Tunc eius yle pulchra tu. Ergo faciles sum co-

mune modū loquendi. Sap. vlt. c. Et aqua quā ante erat terra apparuit arida: et in mari rubro via sine impedimento. Opera enim quae homini dum erat in mortali peccato erat difficultas: fiunt ei facilita quād dimittit peccatum. Bratta enim sive charitas omnia suffert et supportat. i. Corint. xij. c. Tertio: quis dulcedie respersa est iusticia: et iniquitas amaritudine. Eccl. vij. c. Sapientia doc-

trine sum nomē ei: est

quod sapida est bonis. Sapientia enim a sapore dicit. Ps. In custodiēdīs illis retributio multa. Quarto: quod ad faciēdū opera iusticie plures et fortiores coadiutores habemus quād ad faciēdū malū. Unde. iiiij. Reg. vi. d. Molt timere: plures enim nobiscum sunt quād cum illis. Ro. viij. f. Si deus pro nobis quis cōtrahit nos: Quinto: quod multis et apertissimis sanctorum exemplis manifestata est nobis iusticia. Unde Col. i. d. Mysterium quod absconditum est a seculis et generationibus: nūc aūre manifestū est sanctis eius. Et Eccl. xl. f. Celatura palmarū in fronte illius hinc et inde. Per palmarū culis fructus in anno centesimo colligitur iusticia significat: cuius fructus in vita eterna habebit: quo coronabuntur victores spirituales. Ista palma ante passionē domini fuerat depicta: sed postea celata est et sculpta: quia multi per christo exposuerunt corpora sua. Sexto: quod iusticia fructuosa est. Osee. x. d. Seminate in veritate iusticiam: et metite in ore misericordie. Et. ii. Cor. ix. c. Augebit incremēta frugū iusticie vestre: ut in omnibus locupletati absideris in oīm simplicitate. Heb. xij. c. Omnis quidē disciplina in presenti videtur non esse gaudium sed iniquitatis: postea autem fructum pacatissimum exercitatis per eam reddet iusticie. Recte ergo ppter has causas dicit: Arguet mundum: id est amatores mundi. a. De iusticia quā non fecerunt. Et nota quod subdividitur b. Quia ad patrem vado: et iam non videbitis me: Et ostenduntur duæ rationes quare arguedi sunt de iusticia omessa. Prima est propter exemplum. Unde dicit: Quia ad patrem vado: per passionem et crucem viam faciens ad glorificationem: Ibi enim fecit et docuit iusticiam nobis. Unde Sap. xliij. a. Christus lignu per quod fit iusticia. i. Pet. ii. d. Christus passus est pro nobis: vobis relinquens exemplum tu. Jaco. v. c. Finem domini vidistis. Secunda est propter ppterium ad quod iuit per iusticiam. Unde dicit: c. Et iam non videbitis me: q. d. iam glorificabor et ultra non ero visibilis et mortal. d. De iudicio autem: quod non timerunt: cum tamen dicat Hiero: Quotienturque die iudicij intueror: toto corpore contremisco. Abacuk. iiij. d. Audierat et conturbatus est venter meus: a voce cōtremuerunt labia mea. Esa. xxij. a. Corruui cum audire turbatus sum cum viderem. Heberemus autem timere iudicium: quia certum est nobis tribus modis. Primo quia plures est nobis p̄dictum et cōminatum. Deut. xxxij. c. Ignis succensus est in furore meo: ardebit usque ad inferni nouissima tu. Job. xix. d. Fugite a fagie gladii. Eccl. xij. d. Sicca adducer deus in iudicium. Esa. xxij. b. Dies infectionis et pculcarionis et fletus tu. Et. xxx. g. Preparata est ab heretophet. Qui dicit Ps. Iudicia tua non sum oblitus: quia tortiens recitans. Secundo: quia menti cuiuslibet est impressum quod deus iustus est: Ergo exequetur iudicium. Heb. xij. b. Credere oportet accidente ad deum: quia est: et inquietentibus se remunerator est. Tertio: quod illud iam expersum in parte. Quot enim tribulationes: quot infirmitates patimur: tot stillas de iudicio dei sentimus. Si ergo tanta est stilla: quanta erit abyssus ipsius. Ps. Iudicia domini abyssus multa. Job. xxvi. d. Cum vit parvam stillam sermonum eius audierimus: quis poterit tonitruum magnitudinis eius intueri? His ergo tribus modis est nobis certum iudicium dei scilicet per auctoritates scripturarum: per rationis ductum: per experimentum: ideo nobis timendum. Secundo timendum est quia occultu nobis. nihil enim certius iudicium: et nihil incertius hora iudicij vel mortis. i. Thessal. v. a. Dies domini sicut fur in nocte ita veniet: cum enim. Et. Mauro. a.

C

Ps. 18.

* Dominus in tempestate

Evangeliū scđm Johannem

Necio autem quia p̄nceps mūdi huius iam iudicatuſ est. Libyfostom⁹. Rurſo hic eſdem qui de iuſticia reiterat ſermonem. q. d. per iudiciū diaboli confundet iudeos/ dicentes me iniuſtum. Argumentū enim contra eos eſt expugnatio aduersarii: nequaq; eīn peccato; exiſtēs expugnaſſem eū; qd neḡ iulf⁹ qd hominū facere valuit. Sed qd poruit eſſe iudicat⁹ diabol⁹.

Rūdemus. Per eīr resurrectionē quā ſp̄ſi rituſancrus oſtēdit:

Mō eīn valuit ſum deflinere in morte diabolus: ſed eū ſpoſliauit ſuſo educens de ſimbo inferni. Unde Zach. ix. c. Tu autē in ſanguine testamenti r̄c. Item potefas eius extenuata fuit: qd ſciunt qui conculcant eū ſancti viri. Et nota q̄ quia ipſi dicebant demonium habet: et q̄ ſeductor eſt: ideo dicit q̄ de hoc confundent & redarguerent cū viderint eū expulſe & ſuperaffe diabolū & condenmaſſe.

Alter *** *** creditis: Et hec eſt vera iuſticia fidei: credere qd nō videtur. Tunc eīn iuſtus ex fide viuit: ſi non videt qd credit: Abacuk. ii. a. Web. xj. a. Fides eſt ſubſtantia rerum ſperandarum argumentum non appetitum. j. xx. g. Beati qui non viderunt et crediderunt. Nam & in apostolis qui viderunt christum/ non ex hoc laudata eſt fides eorum/ quia credebant qd videbant: Id eſt filium hominis: ſed q̄ credebant qd non videbant: id eſt filium dei. **a** De iudicio autē: qd nō timuerunt et tñ timere debuerūt. **b** Quia p̄nceps mūdi huius iā iudicat⁹ eſt. S. xii. e. Nunc iudicium eſt mundi/ nunc p̄nceps huius mūdi ejſet foras. Proponit ergo cauſā timendi iudiciū: quia diabolo q̄ erat p̄ciosiflma creaſura nō perpercit. Unde. q. Pet. ii. a. Si angelis peccatibus non perpercit: ſed rudētibus inferni detractos in tartarum tradidit in iudicium cruciandoſ reſeruari r̄c. exemplum eorum qui impie acutiſt ponens. Et nota Glo. Augl. Arguitur de peccato qui in christum non credit r̄c. Sequitur. **c** Ad huc multa habeo vobis dicere r̄c. Dixerat domīn⁹: Expedit vobis ve ego vadam: quia mittā vobis paracletum. i. aduocatum qui arguet aduersarios vobis: et non ſolum hoc: ſed et conſuleret vobis & docebit vobis: Et hoc eſt qd dicit hic. Docebit vobis r̄c. Ista enim debet facere aduocatus: bōſtes cōſutare: et ſuis cōſulere i causa sua. Tel aliter cōtinua. Dixit q̄ ſpirituſanc⁹ arguet mūdum. i. faciet ipſos fortes & audaces ad arguendū: hic dicit q̄ facit eos prudentes. Et hoc eſt qd dicit: **c** Ad huc multa habeo vobis dicere. q. d. adhuc indigenus inſtructione: & nō quia iuſſificiens doctor ſimi. **d** Sed non potefis portare modo: id eſt non eſtis adhuc capaces. **e** Cū autē venerit ille ſpiritus veritatis: quem p̄mitto vobis: **f** Docebit vobis omnē veritatē. Augustin⁹. Tel ſicut in nōnullis codicibus legiſ: Deducet vobis i omni veritate: vel Docebit vobis omnē veritatē. q. d. conſert & expedite me abire: ſi demū debetis portare cum abiero q̄ modo nō potefis. Sed quā dicit veritatē: Rūdem⁹: **g** Non nem veritatē/ de me. q. d. de meipſo magna non loquor: **h** Ille autem dicit

Doraliter ***** Dominus in tempeſtate et turbine viſe elius. In turbine: quia non videtur elius aduentus. Malach. iii. a. Quis poterit cogitare diem aduentus elius: Eſa. xxix. b. Erit repente conſitum viſitabitur a domino in tonitruo r̄c. Et. xxx. c. Subito dum non ſperatur veniet coſtituo eius. Tertio quia eſt proximum vel vicinum cum hoc q̄ eſt occultum. Deut. xxxv. e. Juxta eſt dies perditionis. Abdij. j. e. et Soph. j. c. Juxta eſt dies dñi magn⁹ r̄c. Jaco. v. b. Ecce iudex ante ianuā afflit. Quarto: q̄ generale et oibus et de omnibus peccatis: Iudicium enim nemini parcit: nec aliquod peccatum impunitum vel indiſcuſſum tranſcurrit. Roma. xiij. b. Omnes enim ſtabimus ante tribunal christi. Sap. vi. b. Non accipiet perſonā cuiusq; de⁹ r̄c. Etiam sancti ibi tremebunt. Job. xxvij. c. Columnæ celi cōtreuſſunt. Generale eīn eſt q̄ ſuſ ad

omniſlatam cogitata q̄ dicta q̄ facta. Eccē. viij. d. Lūca ad. r̄c. Roma. i. b. Reuelatur ira dei de celo ſuper omnem impietatem & iniuſticiam hominū. Quinto: q̄ erit irreuocabile et inevitabile. Mō eīn flectet iudex nec p̄cib⁹ nec munereb⁹ nec allegatiōibus. Proverb. vij. d. Zelus et furor virti nō parcer in die vindictæ: nec acquiesceret p̄cib⁹ culisq; nec ſuſcipiat p̄ redēptio dona pluſima. Sexto: q̄ erit inſalibile. Mō eīn decipiſ diuina ſapienſia. Web. liij. d. Oia nuda & apta ſunt oculis ei⁹. Job. xvij. b. Mūdus eſt infern⁹ corā eo. Septimo: q̄ omnib⁹ erit euileſ cauſa iudicij. Job. xij. d. Qui reuelat proſunda de tenebris. Daniel. viij. c. Iudicij ſedet & libri apti ſunt. Eccē. xi. d. In fine homis denudatio operū illi⁹. Et. xvij. b. Mō dicas a deo abſcōdar r̄c. Matth. x. c. Mūbil opertū r̄c. i. Cori. liij. a. Mo lite ante temp⁹ iudicare quoaduſos veniat dñs q̄ illuminabit abſcōditate nebebrarū. q. Cori. v. b. Oea nos maniſtari oportet r̄c. Octauo: q̄ horrendū eſt & terrible. Web. x. e. Terribilis autē quedā expectatio iudicij: & ignis emulatio q̄ cōſumptura ē aduersarios. Erit autē terror & horroſ vndeſq; q̄ deſug erit iudex iuſt⁹ irat⁹. Sap. vi. a. Horrende & cito apparebit vobis. Web. x. f. Horrendū eſt incidere r̄c. Amos. iij. b. Leo rugiet q̄ nō timebit: Infernus autē videbifl infern⁹ accēſus & p̄parat⁹. Eſa. xxx. g. P̄parata eſt ab heri tophet. Matth. xxv. d. Qui p̄parat⁹ eſt diabolo. Exteri⁹ mūdus ardens. Ps. Ignis ante ipsum p̄cedet. **j** Et: Mōtes ſicut cera fluerūt. q. Pet. viij. c. Per quē celi ardētes ſoluenſ & elemēta ignis ardoſ tabeſcent. Interi⁹ autē cōſcientia mōrēs & rodēs. Eſa. viij. g. Clermis eoz nō moriet r̄c. Sap. liij. d. Venient in cogitatione peccatoruſ ſuoz timidi. **b** Quia p̄nceps mūdi hui⁹ iā iudicat⁹ eſt. i. diabolo. Oſtendit vna cauſam iūmēdi iudicij: q̄ diabolo nō perpercit qui eſt p̄ciosiflma creaſtura. q. Pet. ii. a. Si peccatib⁹ angelis nō perpercit r̄c. Eccē. xxvij. e. In terrā p̄ieci te: & ante faciē regū dedit. Ps. xx. d. disti metuēntib⁹ te ſignificationē r̄c. Dominus enim puniuit diabolum/ vt nos cogitaremus iudicium et timeremus eum. Et hoc valde utile eſt nobis. Eccē. xi. c. Si multis annis vixit homo & in omnib⁹ his letatū ſuerit/ meminifle debet te nebroſi tempis r̄c. Eccē. xxvij. a. Demēto irē et define ſimiſcar. Eccē. xxvij. c. Demēto irē in die p̄ſumatiōis: & tēp⁹ retributiōis in cōſummatiōe facies. Et. xxxi. a. Logit⁹ pſcīēt auerit ſelū. Eſa. xl. f. Prope facite iudicū vīm dīc dñs. Ible. xv. d. Aſſaſte man⁹ tuę ſol⁹ ſedebā. Ps. Oia iudicia eius in conſpectu meo. Econtra dicit de malis: Auferunt iudicia tua a facie eius. Prouerb. xxvij. a. Viri mali non cogitant iudicium: qui autem requirunt dominū animaduertunt omnia. Sequitur: **c** Adhuc multa habeo vobis diſceſe: quē nemo habet determinare. Eſa. liij. b. Ocalus nō vidit deus abſq; te quē p̄parasti r̄c. **d** Sed nō potefis portare modo: quia ita ſunt: et ideo non eſtis capaces ſed debiles ſenſu ad capiendum tanta iuſticia et intelligendum. Web. v. d. Imbecilles facti eſtis ad audiendum. Et poſtea diſtitur. Omnis qui lactis eſt particeps exp̄ers eſt ſermonis iuſticię. j. Corinth. iii. a. Non potui vobis loqui tanq; ſpirituſlibus ſed quaſi carnalibus. Et. j. Mondug⁹ enim poterat intelligere: ſed nequidem potestis. j. Corinth. ii. d. Animalis autem homo non percipit ea que ſunt ſpiritus dei r̄c. Tel. Non potefis portare: quia oneroſa videntur & grauita: et vos eſtis debiles & mammotrepbi. S. vi. f. Surus eſt hic ſermon: & quis potest eum audire? Vel portare in corde imundo vel fracto non reportatur nec contineſt ſapienſia. Tel. Sap. j. a. In maliuolā animā nō introib⁹ ſapienſia. Et Eccē. xiij. c. Coſatū quaſi ras confractum: et omnem ſapienſia nō tenebit. **e** Cū autē venerit ille ſp̄ſis veritatis docebit vobis oēm veritatē: doctrine iuſticie et vīte. * j. Job. ii. v.

Cille autem dicit excellit modo creditis humilia de me tunc magna. Non est contrarium quod dicit. S. xv. b. Omnia quecumque audiunt a patre meo et. Est enim sensus: quod omnia que expediebant eis dicere tunc vel quod nihil dicit contrarium patrem. Tunc omnem veritatem vobis et patrem. Augustinus. Promisit totum quod facitur erat

spiritus: non quod in hac

vita totum sit impletum. Simile. i. Joh. vii. d. Unctio docebit vos de omnibus. Et bene dico quod docebit vos veritatem non falsitatem:

a **N**on enim loquestur a semetipso: id est non singlet doctrinam nouam: mea scilicet contrariam et a mea separatum. S. viii. f. Cum loquuntur mendacium ex propriis loquitur. Chrysostomus. Quia dixerat de spiritu: Ille vos docebit omnia et rememorabit et in tribulatiōnibus vos consolabitur quod ipse Christus non fecit: et quoniam expedit ut ego vadam et illum venire: et nūc quidem non potestis portare tunc autem poteritis: et quoniam ducet vos in omnem veritatem: ne hec audiētes maiorem filio spiritu estiment: et maiorem et perfectiore operationem eius quam filii: ideo subdit. i. eodem: De meo accipiet: Et hic: **b** **N**on loquestur a semetipso: id est nihil contrarium: nihil propriū præter mea: sicut de ipso dicit. S. viii. b. A meipso non loquor: id est nihil separatum: nihil proprium: et nihil alienum a patre loquor: **b** **S**ed quecumque audiet loquestur: id est certa et vera loquestur. Per hoc enim nihil aliud significat nisi infallaciam spiritus: sic. S. viii. d. dicit de filio: Quod vidit et audiuit hoc testatur. i. qd certissime nouit. S. viii. e. Quod vidi apud patrem meum non loquor. Sic enim certiora habemus quae audimus a veris doctoribus quam que singulumus: ita dicit quod spiritus sanctus audit loquetur: non ficta vel noua. Et est sensus: quod ea quae certissima sunt loquestur: et eadem quae filius a quo accipiet. In quo etiam nota est Augustinus. quod spiritus sanctus non est a se sed a patre et filio. Et quia dicit: Non loquestur a semetipso: ppter hoc ne credere non esse equalis patri et filio: ideo subdit: **c** **E**t que ventura sunt annūciabit vobis. Per quod patet quod deus est: Dei enim proprius est maxime dicere futura. Chrysostomus. Per hoc eleuauit Christus eorum metes: Ad nihil enim ita auidum est genus humanum: sicut ad discendum futura. Ideo cotinuerat interrogabat eum quod vadis: quod est via. S. xliii. a. Et ideo ab hac eruens eos sollicitudine dicit: quoniam vētura eis ppter dicit. q. d. ppter vos etiam contra futura pericula ut cauere possitis. Et non solum prædictum futura sed et faciat signa. Tunc subdit: **d** **I**lle me clarificabit: per signa que faciet fieri in nomine meo. Tunc aliter continua. Futura annūciabit ut deus: et quod non tota futura dixerat eis filius: sed et maiora signa debebant facere aduenientem spiritu: propterea ne credat esse maior: filio spiritus: sed equalis: rursus inducens ait: **d** **I**lle me clarificabit. i. clarum esse siue clarissimum ostendit in quaum sum homo: vel in quaum sum de me ostendet equaliter sibi et patri. Tunc me clarificabit. i. verba mea que nūc occulta sunt vobis manifestabit. Tunc. S. xliii. d. Docebit vos omnia et suggesteret vobis omnia quecumque dixerit vobis. Augustinus. **d** **I**lle me clarificabit: quod spirituales vos faciendo declarabit: quoniam patri filius est equalis: quem in carnem ut hominem nouerant. Tunc clarificabit. i. timorem tollendo faciet vos declarare me: et gloriam meā totū mūndo annūciare. Chrysostomus. **d** **I**lle me glorificabit: id est gloriā meā ostendat. Qualiter: Quia in nomine meo dabit opationes miraculorum. Hoc est quod. S. eo. dicit: Docebit vos omnem veritatem de me. Nam ipse quidem filius ratione qua carne indutus erat: et ne videre se lactare: et ppter imperfectionē discipulorum: et quia non dum ipsi resurrectionem sciebat manifeste: ideo etiam neque a lege manifeste delitabat: et insidias ludorum humiliiter defese et condescensu loquebatur: ideo cōuenienter spiritus sanctus magna de eo dicere reueratū est. Et bene dico quod me clarificabit: veritatem dicendo de me: et meā doctrinam cōfirmando: **e** **Q**uia de meo accipiet: et annūciabit vobis: id est

consonna mēs dicit. Hoc enim est quod dicit: **D**e meo accipiet. i. a cognitione quam et ego habeo accipiet: non ut indiges vel discens sed ut una et eadem existente cognitione. Hoc est etiam quod. S. eo. dicit: Quecumque audiet loquestur: id est eadem quod ego. Chrysostomus. Nam quod non indigeat doctrina spiritus sanctus: neque discat ab alio sicut nos: audi Paulus dicens. i. Corinthus. ii. c. Quis scit homini qui sunt homini nisi spiritus hominis qui in ipso est: ita et quod deit sunt: nemo cognovit nisi spiritus dei.

accipiet et annūciabit vobis. Omnia quecumque habet pater mea sunt. Id est mea sunt: ppter dixi: quia de meo accipiet: et annūciabit vobis. **f** **O**mnia quecumque habet pater mea sunt. q. d. consona est patris et mea potestas et doctrina. Propterea dixi: quod de meo accipiet et annūciabit vobis. q. d. cu eadem sit doctrina mea et patris: si spiritus deit ea quae sunt patris: dicit et mea. Tunc **Q**uia quecumque habet patrem meum sunt. i. communis est potestia et essentia mei et patris. Communem etiam inspirationem spiritus: Propterea dixi quod de meo accipiet et annūciabit vobis: id est de me et quod habet eum et hanc annūciare. Per hanc significatur quod sic spiritus sanctus est a patre: ita est et a filio. Nec ppter hoc est minor spiritus sanctus filio: quia est ab eo: nec filius minor patre: quia est ab eo. Ideo etiam filius non fecit totum miracula: nec tantum: quod et quā spiritus sanctus fecit ppter apostolos: ne minor credere filio si minora fecisset. Et ne ppter maioritatem etiam miraculorum credetur spiritus maior: ideo omnia in nomine Christi fiebat. Et nota quod de potestate patris nullus altercatur: ideo non oportuit in hoc insistere: sed vobis potestas filii et spiritus sanctus ostendit. Ideo dicitur de filio specialiter: Omnia per ipsum facta sunt: non de patre: quia de patre nullus dubitat. P. 5. P. 103. Omnia in sapientia fecisti. i. in filio. Et P. Verbo domini celi firmati sunt et spiritu oris eius. **g** **A**c fitmentio specialiter de filio et spiritus sancto: ideo etiam in baptismo nomen filii et spiritus sancti assuntur: cum dicitur: Baptizantes eos in nomine patris et filii et spiritus sancti: ut in communione largitionis ineffabilium illorum bonorum que in baptismate conferuntur: communionem dignitatis noscamus in personis. Quod enim filius per seipsum possit facere id quod in baptizante operatur cum patre. i. remissionem peccatorum: similiter et spiritus sanctus: audi manifeste Matth. ix. a. Ut autem sciatis quoniam potestatem habet filius hominis in terra dimittendi peccata tecum. Item. S. x. f. Ego vitam eternam do eis. Et eodem. b. Ego veni ut vitam habeant et superabundantius habeant. Item. S. v. d. Sicut pater suscitavit mortuos et vivificavit: sic et filius tecum. Idem dicitur de spiritu. i. Corinthus. xii. a. Unicus datur manifestatio spiritus ad id quod confert: sive ad utilitatem tecum. Et. S. vii. g. Spiritus est qui vivificat tecum. Et Rom. viii. b. Vivificabit ppter inhabitantem spiritum in vobis. Et iterum Rom. viii. Spiritus vivificabit ppter iusticiam. Et Galatians. v. d. Si spiritu dominum non estis sub lege. Et item Rom. viii. c. Non accepistis spiritum servitus in timore sed accepistis spiritum adoptionis.

h Item. i. Cor. vi. c. Dorsalites

* i. Joh. ii. d. Unctio docebit vos de omnibus. **a** **N**on enim loqueretur a semetipso: sed quecumque audiet loquestur. In quo arguit ppter presumptio illorum qui nolunt audire sed iactant se de propria invenzione. Eccl. xviii. c. Ante quod loquaris disce. **c** **E**t que ventura sunt annūciabit vobis: gaudia paradisi ad incutendum amorem: et supplicia inferni ad incutendum terrorēm et pericula futura ad cautelam et discretionem. **d** **I**lle me clarificabit tecum. De clarificatione quam facit spiritus sanctus: regule. S. xliii. d. Hunc clarificat est filius hominis tecum. Sequitur.

* Dedicū et tam

Evangeliū scđm Johanniē

G Item. j. Corinth. vj. c. Sed abluti estis: sed sanctificati estis in nomine domini nostri iesu christi et in spiritu dei nostri. Sic ergo patet quod filius et spiritus sanctus egales sunt cum patre. Item nota quod quia de patre multa audierant nec de eo dubitabant: sed et filium iam viderant multa operatum: de spiritu autem nondum quid manifeste viderant:

B ideo spiritus sanctus cōuenienter miracula facit et futura predicta: et in omnē veritatem inducit: et hoc promittit filius. Sed ne apter hoc rursus mātior estimes: ideo dicit: quod quādūcū audierat loquer. Et iterū, De meo accipiet ēc. Item quia dominus dixerat eis: Unus es magister vester christus: Matth. xxiij. a. ne apter hoc recusent magisterium dicit: De meo accipiet et annūciabit vobis. q. d. vna est mea et illius doctrina et idem magisterium. Sequit: **a** Modicū et iam nō videbitis me. Promissa consolatione spiritus sancti reddit ad tristia de discessione sui. Chrysostom⁹. Dolentem animā nihil ita cruciat ut verba tristia continue reuelata: cur ergo christus totiens eadem revoluit: Hoc enim dicit. S. xiiij. d. Filiali adhuc modicum vobiscum sum. Et iterū. S. xliij. b. Adhuc modicum et inuidus iam me nō videt. Et i cod. d. Nam nō multa loquar vobiscū. Et hī dicit: Abodicū et iam non videbitis me: Cur totiens hoc dicit? Respondemus. Per hoc examinat eos et probat et assuefacit eos bene in tristium auditione nobiliter ferre eius separationem. Quę enim prædicunt facilius feruntur cum euenerint. Præterea si quis etiam diligenter scrutetur: videbit quod hoc quod dicit: Vado ad patrem: consolationis est: Per hoc enim ostendit quod non perire sed translatio est eius mors. Præterea alia etiā mitigatione adsegit. Non enim dixit: Abodicū et iam nō videbitis me solū: sed addit: Et iterū modicū et videbitis me. Ad expost pmo sic: **a** Abodicū: id est parvum tempus restat usq; ad hoc quod patiar et claudar sepulchrum. **b** Et iam non videbitis me: id est incipientis me non videre. Et ne credatur dū teneri ibi subdit: **c** Et iterū modicum et videbitis me: id est parvum temp⁹ erit. s. triduum usq; quo resuscitari videatis. Secundo sic: **a** Abodicū et nō videbitis me: id est modico tempore abscondar ab oculis vestris. s. per triduum. **c** Et iterū modicum et videbitis me: id est rursum modico tempore apparebo vobis. s. per quadraginta dies usq; ad ascensionem. Tū subdit quare modicū: **d** Quia vado ad patrem: in ascensione. s. ad portio bona patris. Tel: ad patrem: id est ad patris immortalitatem. **e** Dixerunt ergo discipulis ei: adiuuicē: quod obsecrare: adiuice: forte cu nō audebat interrogare: **f** Quid ē hoc quod dicit nobis: modicum et non videbitis me: et iterū modicum et videbitis me: quia vado ad patrem. Augustin⁹. Illis anteq; impleret hoc obscurum fuit: quod nobis manifestum est postq; impletum est. **g** Dicebant ergo: vel illi idem: vel forte ali⁹ hec audientes responderunt similiter. **h** Quid est hoc quod dicit nobis modicum: Nescim⁹ quid loquit. Chrysostom⁹. Mirum videbū qualiter discipuli multo: tiens hec audientes ac si nihil audissent ita ambigunt: Unde igitur erat quod non intelligebant: Respōdem⁹. Aut apter tristiam: ut ego demisi estimo: tristitia em̄ auferebat a mente eorum quod dicebant. Aut propter immanifestationem eoz et obscuritatem quod dicebant. Videbant em̄ eis contraria quod dicebant. s. videbitis me: et nō videbitis me. Si enim videbim⁹ te: alint: quo vadis: si vno vadis: qualiter videbim⁹ te: Propterā dicūt: Nescimus quid loquit. Nam quoniam quidem abire debebat: scuerant: ignorabant autem quoniam post partu venire ad eos et appareret eis. Prop̄ hoc increpat eos: Unde sequit: **i** Lognouit autem iesus: quia volebat

eum interrogare. Augustin⁹. In hoc autē ostendit se deus cum sine verbis eorum intellectus dubitationē eorum. **j** Pet. xvij. b. Scrutans corda et probans renes deus. j. Reg. xvi. b. Deus intuetur cor. **k** Et dixit eis: De hoc queritis

l Inter vos: quod nota quod Augustinus alit legi: dices: **m** Dicitur sic in telligi. s. ab illo loco: **n** Abodicū et iam non videbitis me: id est modicum et hoc totum spactum p̄ sensu vīte vestre in quo priuabimini mea vīsione: non quia nō viderint eū post refur-

sationē: sed nō talem qualē viderant mortale. s. et secū cōver-
santē. Tel: me fūm dērataē. Et dicit modicum hec vita p̄ sens
cuiuslibet: fūm illud. j. Pet. j. b. Modicum nūc si oportet cōtristari ēc. **o** Pet. ii. Cor. iii. d. Id quod in p̄ senti ē mortuaneū ēc. **p** Modicum etiā dī tota vita p̄ sens: fūm illud. j. Joh. ii. c. Mōis sima hora ē. **q** Et iterū modicum et videbul me. Post
vitam em̄ p̄ sente venuit sancti ad dei visionē. j. Cor. xiij. d. Tunc cognoscā sicut et cognitus sum. **r** Quia vado ad patrem. **s** Hoc autē referit ad primū non ad lecūdū: fūm Aug. quasi nō videbitis me post hoc mortale: quia vado ad patris immortalitatē. **t** P̄ misū autem dicit specialiter apostolus: secūdū autē cōmuniter eis et omnib⁹ bonis. Et nota quod dicit: Abodicū et videbitis me: quod modico tempore: quod modicum est id quod p̄ illa visione patimur. Gen. xxix. d. Videbant illi dies pauci p̄ amoris magnitudine. Ro. viij. d. Mō sunt cōdigē passiones hui⁹ temporis ēc. Aug⁹. Hoc modicum nobis longum videbū: quoniam adhuc agit: sed cu finitū fuerit tūc sentie-

u mus quod modicum fuerit.

* **a** Abodicū et iam nō videbitis me: quasi modico tempore estis in tenebris hui⁹ erit: quo abscondor a vobis. **b** Et iterū modicum et videbitis me. i. modicum est vīc quo p̄uenietis ad gaudīi paradisi. q. d. et modicum est incolatus p̄sens misericordia: et modicum ē vīlatio celestis patris. j. Pet. j. b. Modicum nūc si oportet cōtristari ēc. Et ponit modicum quod breuitas templi: et modicitas ipsi⁹ tribulatiōis. Isa. xvi. d. Abscondere modicū ad momentū donec p̄transat indignatio. Isa. iiiij. b. Ad pūctū ī modico dereliq: te: et ī miserationib⁹ magna p̄gregabo te: in momēto ī dignatiōis meę abscondi faciē meā parump a te. Hoc ē quod dī hic: Abodicū et iam nō videbitis me: quod hic abscondit nob̄ facies ei: quod vīdem⁹ p̄ speculū ē enigmā. j. Cor. xiiij. d. Dicit aut̄ modicum quod patimur et re et tēpe respectu ḡllie et tēne. Ro. viij. d. Mō sūr cōdigē ēc. **o** Cor. iii. d. Id quod ī plenti est momētaneū ēc. Greg⁹. Dī temptat p̄batio quod remuneratio cōsolat: et retrubūdo merito p̄dī p̄missionis levigat. **o** Tel: modicum respectu cōsolatiōis admirat. Ps. ē ipso sum in tribulatiōe. Daniel. iij. c. **o** Angelus domini descendit in formacē et fecit mediū formacē quod vītū rōis flātē. Ps. Scđm multitudinē dolorū ēc. j. Cor. x. c. Facit cu temptationē p̄tētū. q. Cor. j. a. Sic abūdat passio-
nes christi in nobis: ita et p̄ christū abūdat consolatio nostra. Isa. lxj. a. Ut cōsolaret oēs lugētes sion. Et. lxxv. d. Quoniam si cui mater blādiat ēc. Tel: modicum respectu p̄gnē debilitē. Ezech. iiiij. b. Dī p̄ anno: dī in quā p̄ anno dedi tibi. Item modicum respectu p̄gnē christi et sautorū. Greg⁹. Facit p̄ cedēria recolam⁹: et grauia nō erit quod sustinim⁹. Heb. xij. a. Recogitate eū quod talē sustinuit a p̄torib⁹ aduersū semper p̄ tradiciōne: ut nō fatigemini animis vestris desicētes: nō dum em̄ usq; ad sanguinē restitutis. j. Bachab. vi. o. Desiderant elephantis languinem vīc et mori. **e** Dixerunt ergo discipulis ei: ad inuicē: Quid ē hoc quod dī nob̄: modicum ēc. Ita multi mirantur de hoc quod pictur modicum est quod patiuntur: Viderunt enim eis longum et reputant magnum. Unde Aug⁹. Hoc modicum longum nobis videbū: **o** quoniam adhuc agit:

C inter vos quia dixi modicum et non videbitis me: et iterum modicum et videbitis me. Hora qd de tribus habebat: De predicatione vobis: videbitis et non videbitis. Et de hoc qd dixerat: modicum. Et de cōsequētia eius qd dicebat: quia vado ad patrem. Quid autem non repetit nisi p̄mā dubitatio: nē: qd ea soluta solvitur alie. Unde expōnit quod dixerat. s. se moritum et resurrectum dicens:

a. **Amen amē dico vobis: quia plorabit et flebitis vos: mundus autē gaudet. Quid autē cōtristabimini: sed tristitia vestra vertetur in gaudium.**

b. **Mulier cum parit tristiciam habet. Mulier dicit ecclesia vel anima fidelis multis rationib:**

c. **Gaudet de mea morte: Quid autē cōtristabimini: non solū de mea morte: sed et de eorum exultatione. Chrys. Hic est p̄dictio sue mortis et crucis: quā vult infigere in eorum membris. Quia enim nobis levant eum mortali cito inclinabant ad credendum qd non morerentur: unde et audientes: quoniam morerentur: ambigebant nescientes quid est hoc. i. modicum: id p̄mo infigunt membris de morte: deinde subdit: Sed tristitia vestra vertetur vel erit in gaudium in resurrectione quā eum videbitis: vel in ascensione. Hiere. xxxi. c. Conuertā luctū eorum in gaudium. Volens autem ostendere quoniam tristitia parit gaudium: et quā hēc quidē brevis est: leticia hoc infinita: ad exemplū venit mundanū qd cōpetebat illis adhuc rudibus: dicens: **Mulier cum parit vel parturit tristiciā hz. Et vīs parabola: qua et p̄p̄hetē sepe vīunt. Cōparat enim dolorē ap̄lorū dolori parturiētis ppter breuitatē et acerbitate: et ppter leticiā cōtinuā sequētē: b. Quia venit hora eius pariēti vel parturienti. Hora enim pariēti vel parturienti****

Est determinata fin temp⁹ mus qd modicū fuerit. Quātū autem ad hanc expositionē sequitur: **Mulier. i. aia velecclesia: c. Cū parturit tristiciā hz. Et Aug. Loti laborū sui fructū ecclia nūc parturit desiderando: tūc ē partura cernēdo: nūc parturit gemēdo: tunc paritura letādo: nunc parturit orādo: tunc paritura laudādo. Et id masculū dicit nō feminā: qd ad istū fructū eterne cōtemplatiōis cūcta officia referunt actionis: nō ad mollīcē**

ter * quoniam adhuc agit: sed cū finitū fuerit tūc sentiem: qd modicū fuerit. Iste qd dñs r̄det: **Amen amē dico vobis: quia plorabit et flebitis vos: mundus autē gaudet: Quid autē cōtristabimini: qd illi agit festiuitate p̄mo: et vos vigiliā solenitatis. Sed tristicia vestra vertetur in gaudium: et eorum leticia suscipit in luctū. Sic fit de aqua vīnū. s. i. b. Ps. Ad vespere demorabitis flētus. Hiere. xxxi. c. Conuertā luctū eorum in gaudium: et solabor eos et letificabo a dolore suo. Itē i. eodē. b. In flētu veniet: et in misericordia restituā eos. Et in eodē. c. Quiescar vox tua a ploratu: et oculi tui a lachrymis: qd merces op̄i tuo. Baruch. v. a. Hierusalē exute stola lucis et veratiōis tuę: et indu te decore et honore. Ecōtra dī de malis: Prouer. xlii. b. Extrema gaudii. Et Job. xxi. b. Eucūt in bonis dies suos et in puncto. Et Amos. vii. c. Conuertā omnes festiuitates vestras in luctū: et omnia cantica vestra in planctum.**

Despōnsi subtractio. Lyc. xxiiij. c. Quis sunt hi sermones quos confertis adiunximus ambulantes et estis tristes.

Ex iudeop̄ induratiōe. Roma. ix. a. Tristitia est mihi et cōtinuus dolor. Hiere. xxxi. c. Rachel plorans filios suos. Et ali. b. Dū dicis mihi qd singulos dies. Et

Ex peccatorum recordatione. Eccl. viii. a. Et sapientis ybi tristitia.

Resurrectiōis. Ith. i. xx. e. Sauli sūt discipuli. Sentium cōversionis. Esa. liii. a. Letare steri- gaudium lis qd non paris. Et. lxi. a. Darē eis coronā tē. Remuneratiōis. Esa. li. b. Gaudium et leticia inueniet in ea. (vit. ec.)

Mulier cum parit tristiciam habet. Mulier dicit ecclesia vel anima fidelis multis rationib:

Compatiens. Hiere. xxxi. c. Rachel plorans filios suos tē. Ro. xij. c. Flere cū flētib: tē. Job. xxx. d. Flebam quōdam sup eo qd afflictus erat tē.

Verēcūda. Luc. i. de verēcūda marie. Eccl. xxvi. c. Gratia sup gratiā mulier sancta et pudorata.

Ferax siue scēuda. Ps. Axor tua scēta vītis tē.

Ps. 127.

Speciosa. Laur. iii. b. Tota pulchra es tē.

Cupidita et amabilis. i. Reg. j. a. Belcana diligebat annā. ii. Reg. j. d. Amabilis sup amore mulierū.

Subdita p̄ obedientiā. Gen. iii. c. Sub viri potesta-

Clausa silentio et sensuum custodia. Eccl. (te eris.

xvij. c. Mulier sensata et tacita tē.

Timēs. Hester. xv. c. Vīlo assuero regina coruīt et

Sedula. Eccl. xxvi. c. Gratia (i pallore colore tē.

muleris sedule delectabit vīrum suum.

Mulit herū. i. christi oīōnib: placat. g. Cū pa-

rit tristiciā habet. Tristicia aīē vel ecclīē compat angustię

pturiciā: ap̄ acerbitate et doloris magnitudinē. Unū Chrys.

iij. d. Magna velut mare p̄tritio tua. Hiere. vi. g. Luctū vī-

geniti fac tibi planctū amaz. Apoc. xij. a. Mulier cruciat ut

pariat. Itē ppter breuitatē doloris. i. Pef. j. b. Modicū nūc

si oportet tē. Itē ppter fructū cōtinue sequētē. Ps. Cū de.

derit dilectis suis tē. Prouer. xx. c. Malū est malū ē tē. Hī

autē ecclia parere i p̄dicatorib: i penitētib: i bñ op̄antib: i

fideliter moritib: Itē est q̄ttuo: genera sūt matres i ecclia

suor̄ fētū. P̄dicator̄ em̄ siue p̄lat̄ habet dolores pturictis

p̄ his qd in vītero moriunt̄ ppetuo etiādo. Unū Hiere. iii. c.

Gētrē meū dōleo tē. Unū Amb. Gētrē meū dōleo vt p̄pheti-

co loqr̄ eloquo: qd quē regeneratur erā amisi. Itē p̄ his qui

i vītero collidunt. Unū Gen. xxv. c. Hēdū de cōceptū rebecca

sed collidebant i vītro el̄ paruuli. Quē alt: Si sic mīhi futurū

erat qd necesse fuit cōcipe: Itē p̄ his qd nāscī incipit formū

clamādo. Job. xliix. a. Incurvant ad fētū et parūt et rugit̄

emittūt. Gal. iii. c. Filioī mei qd itē p̄tritio tē. Apoc. xij.

a. Mulier i vītero habēt et clamabat pturictis et cruciat ut pa-

riat. Itē p̄ his qd a partu retrahunt̄ grauiores angustias role-

rādo. Esa. xxvij. a. Venerūt filij vīsq ad partū: et vīt̄ nō est

pariēti. Greg. Pēlandū ē quāt̄ sit sanctis p̄dicatorib: do-

lor: de cadētib: quāt̄ de fātib: timor: quāt̄ feruor de cōuer-

tētis: quanta etiam sollicitudo. qd fortes esse oporteat in p̄-

ēptis: terribiles i minis: cōpatiētēs infirmis: blandos i ex-

hortatiōe: bñlles i magisterij ostētēde: infirmos i valitudine:

i p̄emptu p̄tallū dñantes. Itē aia penitētē parturit i dolore

pturictis: in emissiōe p̄felliōis. Tūc em̄ emittit peccatū: et tūc

parūt salūtē: vīta: sicut ē p̄suetudo i q̄busdā p̄tib: qd muleres

nō parūt fētū nīs busones emittant salūtē. Itē gra nō parūt vel

op̄ grē sine peccati emissiōe p̄ p̄fessionē. Job. xxvi. d. Obſte-

tricōte manū eī educ̄ ē coluber tortuol̄: Et cū bñ parūt sp̄sus

salūtē. Unū Esa. xxvi. d. Asfacit tua vel a timore tuo dñe cōcē-

pīm̄ et p̄tūrūm̄ sp̄sus salūtē. Itē educat parūt iste in labore

satisfactiōis et sollicitudine circūspecte p̄uersatiōis. Itē pturit-

aia fidelis cū clamore oīōnis: cū incuratiōe pletat̄ et cōpa-

sōis: cū dolore diruptiōis carnis. Oportet em̄ qd caro dirū-

pat p̄ disciplinas et macerationē: et tūc apta ē ad p̄ducēdū cō-

ceptū. i. bonū p̄positū in opatiōe. Vīo em̄ parūt nature corru-

piō parere qd̄ bonū sine cruciatu. Unū Gen. iij. c. In dolō-

re parētē filios. Apoc. xij. a. Cruciat ut pariat. Sed mīli crū-

ciāt ut pariat. Hiere. ix. b. Ut int̄q̄ agerēt labore uētē. Eccl.

x. c. Labor stūtōp̄ affiget eos. Itē parūt fidelis mortēs deū

et sāctos oēs iuocādo. Ps. In tribulatiōe mea iuocau dñm.

Itē parūt fētū et aia angelis obſtericātib: cōmēdāndo. Ps.

In manūwas dñe tē. Itē post puerperū sine fine cū dñgo. Ps. 30.

ēdō. Esa. iij. b. Gaudū et leticia iuenerit i eg. Seq̄: b. **Quia**

IKK * venit hora eius.

Evangelij scdm Johannem

Gest determinata sum tempus cōceptus: sum quod dicit Luc. i. f. Helisabet impletum est tempore parturientis. **a** **L**ū autem peperit puerum: iam non meminit pressurę p̄ter gaudium: qz natus est homo. i. puer in mundu. Et non dicit de feminā sed de masculo: in quo maius est gaudium. Unde: Cum

peperit puerum masculum. s. Chrys. Nō dicit quoniam erit tribulatio ei: s. nec meminit eius tantum erit id quod succedit gaudiu. Ita et apostolus fuit: ita et sanctus erit.

En adaptat similitudinem dicens: **c** **E**t vos igitur nūc quidē. i. imminēt mea morte: **d** **T**rifustiā habetis magnam: sed brevē sicut parturiens et fructuosa. Unde subdit: **e** **I**terū autem videbo vos. i. apparebo vobis resuscitatus: **f** **E**t gaudebit cor vestrum cū me videbitis. **g** **E**t gaudiū vestrum nemo tolleret a vobis. Aug. Quia gaudiū cor est christi qui tam non morietur. Chrys. Per hoc ostendit quod christus non ultra morietur. Ro. vi. b. Et nota quod dicit: quia natus est homo in mundu: et tamē non ppter hoc letat mulier quis venit homo in mundu: sed qz natus est ei puer: qz si ppter hoc letaret nihil phiberet in alia multe pariete letari: quare igitur dixit: **R**espōdemus: qm ad hoc solū assumpsit exemplū ut ostenderet temporale quidē esse trifustiā cōtinuum hō gaudiū: et qz mors translatio est ad vitā: et qz magnū est pressurā lucru: et nō dixit: quoniā natus est puer: sed homo: per quod insinuat resurrectionē ostendens quoniam hinc abire simile est a matrice exire ad p̄clarum lumen.

Hiliter **v** huius seculi. Et quis est ille fructus. s. ppetuus. subdit: **e** **I**terū autem videbo vos: et gaudebit cor vestrum: et gaudiū vestrum nemo tolleret a vobis. Aug. Ibi ergo finis quod sufficit nobis eternū erit: neqz em̄ nobis sufficit finis nisi cui nullus ē finis. **h** **E**t illo die eterno visio: **i** **N**ō rogabitis quicquid. i. nec petetis p̄ insufficientia: nec interrogabis p̄ ignoratiā: quia tunc erit plena cognitio et sufficiētia. Verbum autem grecum unde hoc translatum est. s. rogabitis: ambiguum est ad petere vel interrogare. Et quocumque modo sumat: nō videt posse exponi de apostolis quādū ad diē siue ad tempore post resurrectionē sed quādū ad futurū: quia tunc legitimū dñm et interrogatum et rogatum. Nam interrogauerunt eum discipuli. Act. i. a. Domine si in tempore hoc restitues regnum israel. Cum autem iam esset in celo: rogatus est a stephano: Act. vii. g. Domine suscipe spiritum meū et cetero. Chrysostomus tamē exponit sic: **b** **I**n illo die post resurrectionem non interrogabitis quicquid. Et exponit hoc de illis questionib⁹ quas solebant facere rudibus et carnalibus. q. d. non dicetis sic prius. Domine quo vadis. s. xiij. d. Et xiij. a. O stende nobis patrem: quoniā per spiritū sanctum omnē scientis cognitionem. Illa autem interrogatio Act. i. facta est ante spiritū sancti aduentū. Chrysostomus. Tel. Non interrogabitis me visibilem sicut modo: sed nomen meū inuocabitis solum. Unū subdit: Si quid petierit et cetero. Tel. Nō interrogabit: me visibilem. i. p̄ intermedium vel mediatorē nō rogabitis: sic illi qui non audient accedere ad rogandum dominos: sed habent mediaores. q. d. sufficiet vobis nomen meū inuocare: et in eius inuocatione omnia accipietis vel scientis. Tel. Non rogabitis quicquid: ut rogare dicat assiduitatem pro difficultate impetrandi. q. d. non oportebit vos diu rogare: sed cito impetrabitis ad solam inuocationē mei nomis. Unde subdit: **k** **A**men dico vobis: si quid petieritis patrem in nomine meo: id est meo nomine inuocato statim dabut vobis. Chrysostomus. O stende christus nominis sui virtutem: sed demū non ipse visus neqz rogatus sed nomiatus solum apud patrem factus mirabilis: ut statim exaudiant ab eo. Et vbi hoc

factum est: Act. iiiij. f. vbi petierunt: Respicere domine ad misericordiam eorum: et da seruitus. Aliter legit ab illo loco sum Aug. **k** **A**men amē dico vobis: si quid petieritis patrem in nomine meo dabit vobis. q. d. in futuro nō rogabitis: sed modo petite et dabit vobis quod ad vos pertinet: et si non omnibus illis quibus petitis: et ideo dicit: vobis. De h̄ habet Matth. Et troglodytes. vij. a. et Luc. xiij. b. et s. xiij. b. Et nota quod in Matth. tuorū cōditiones q̄ in March. telliguntur in his promissiōib⁹. Qd ad salutē petat: qd nota ibi: **S**i quid: et p̄ hoc qd dī: In nomine meo eternū: Tempore em̄ quasi nullus subsistēt. Et pte: Un dicit: patrē: qz filius debet esse q̄ petit. Et p̄seuerant: qd nota p̄ p̄bū subiunctū petierūl. Et p̄ se: iō dicit: vobis.

Sed Usqmodo venit hora eius. Hora p̄dicatoris est infatigabiliter dicitur oportunitas. s. liij. e. Cidetur regiōes qm̄ albē sunt sā ad messem. Matth. ix. d. Necessitas quidē multa. Hora est p̄nitēdi p̄ tr̄pis induiti breuitate. Job. xiij. a. Breves dies hominis sunt. Hora bñ agēdi est p̄ bene opandi irreparabilis cētia. Tū Eccs. ix. c. Qdūcū p̄t manū tua et cetero. Hora in pace moriēdi est p̄ malorū et periculorū instātia. Pbil. i. d. Lupio dissoluit et esse cū christo et cetero. **k** **L**ū autem peperit puerū: qz nō meminit pressurę ppter gaudiū. Parere q̄ debem⁹: qz maledicta steriles in lege: et maledicta sicut in q̄ nō inuenit fructus: Matth. xxi. b. Parere autem debem⁹ masculos nō feminas. s. nō fluxa et mollia et effeminate opera: sed fortia: q̄ significat p̄ duodecim filios iacob. Primus est ruben: q̄ interpretat visio: et significat fidē et dei cognitionē. j. Cor. xiij. d. Cidetur nūc speculū et cetero. Hiero. ix. g. In hō gloriā q̄ gloriā scire et noslē me. Nec visio debet coartari in deū sum limites sanctorū: nō extra effūdi et extēdi ad errores et sortilegia: alioqz maledictis. Gen. xlii. a. Effusus es sic aqz nō crescas. Secundus filius ē simeon: q̄ interpretat audīes meorū. Et timor. Audit em̄ meorū et fieri infernalis icūt timorē. Abacuk. iiij. d. Audiu et turbat ē vēter me et cetero. Ibi enim est fieri et stridor dētū: Matth. xiij. f. Letitius est leuis: qui interpretat dat vel donū. I. amo: q̄ antonomasice dicit donū: qz gratiū mīre. Et p̄mo daf: et i eo oia donant. Habet enim oia bona annexa: charitas enim patiētis est benigna est et cetero. j. Cor. xiij. b. Et Sap. viij. b. Veneris mībi oia bona paris cū illa. Vici amor ē sol gyrā ad meridiē: timor aut est sol reflectēs ad aquilonē. Vici partui amor in axie insidias draco: siē habet Apoc. xij. d. Persecut⁹ est draco mulierē. animā fidelē q̄ pepit masculū. i. amorē dei forti et insupibilē: et misit serpens ex ore suo post mulierē aquā tanqz flumē ut cā faceret trahi a flumē. Hoc ē q̄ diabol⁹ homī exuto a peccatis suggestis p̄teritas voluptates carnales: honores seclares: dūtias trales. Sic laban. i. candor mūdi p̄sequit̄ iacob fugientē: Gen. xxxij. c. Sed dī ibi q̄ terra adiuvit mulierē et apuit os suū et absorbuta flumē qd misit draco. Terra. i. p̄sideratio mōris: qz terra sum et in terrā revertimur. Hiero. **v** Facile cōtēnit oia q̄ se semper cogitat moriturū. Eccl. viij. d. Memorare nouissima tua et in eternū nō peccabis. Eccl. xiij. d. Malitia vñp horē obliuione facit luxurię magnę. Eccl. xiij. d. Meminisse debet tenebrosi tempore et cetero. Esai. xiij. d. Nō ponet ibi tentoria arabs. i. occidentalē: qz q̄ cogitat de morte nō fit q̄tē suā in babylone. Quartus filius ē iudas. i. confessio: qz p̄m⁹ intravit mare rubrum et fecit altos iūrare: Gen. xliv. b. qz p̄ confessionē intramus laborē penitētiale. Quarto manus ē in ceruicib⁹ intumic⁹: qz sceluso destruit petm̄ et humiliat cōceptū: sum illud P̄. Dicit p̄site. P̄. **j** tu remisisti impietatem petri mei. Quis et dan: q̄ interpretat iudicium et cetero. De his filiis iacob. vide Gen. xliv. Sequit⁹: **k** **A**men amē dico vobis: Mota etiū cōsiderāda patrē in nomine meo dabit vobis. Mota etiū cōsiderāda patrē. Quales debeat petere: qd: a q̄: et quod. **s** p̄mitit Amē *

factum est: qd nota ibi: Si quid: et p̄ hoc qd dī: In nomine meo eternū: Tempore em̄ quasi nullus subsistēt. Et pte: Un dicit: patrē: qz filius debet esse q̄ petit. Et p̄seuerant: qd nota p̄ p̄bū subiunctū petierūl. Et p̄ se: iō dicit: vobis.

* Sed Usqmodo venit hora eius. Hora p̄dicatoris est infatigabiliter dicitur oportunitas. s. liij. e. Cidetur regiōes qm̄ albē sunt sā ad messem. Matth. ix. d. Necessitas quidē multa. Hora est p̄nitēdi p̄ tr̄pis induiti breuitate. Job. xiij. a. Breves dies hominis sunt. Hora bñ agēdi est p̄ bene opandi irreparabilis cētia. Tū Eccs. ix. c. Qdūcū p̄t manū tua et cetero. Hora in pace moriēdi est p̄ malorū et periculorū instātia. Pbil. i. d. Lupio dissoluit et esse cū christo et cetero. **k** **L**ū autem peperit puerū: qz nō meminit pressurę ppter gaudiū. Parere q̄ debem⁹: qz maledicta steriles in lege: et maledicta sicut in q̄ nō inuenit fructus: Matth. xxi. b. Parere autem debem⁹ masculos nō feminas. s. nō fluxa et mollia et effeminate opera: sed fortia: q̄ significat p̄ duodecim filios iacob. Primus est ruben: q̄ interpretat visio: et significat fidē et dei cognitionē. j. Cor. xiij. d. Cidetur nūc speculū et cetero. Hiero. ix. g. In hō gloriā q̄ gloriā scire et noslē me. Nec visio debet coartari in deū sum limites sanctorū: nō extra effūdi et extēdi ad errores et sortilegia: alioqz maledictis. Gen. xlii. a. Effusus es sic aqz nō crescas. Secundus filius ē simeon: q̄ interpretat audīes meorū. Et timor. Audit em̄ meorū et fieri infernalis icūt timorē. Abacuk. iiij. d. Audiu et turbat ē vēter me et cetero. Ibi enim est fieri et stridor dētū: Matth. xiij. f. Letitius est leuis: qui interpretat dat vel donū. I. amo: q̄ antonomasice dicit donū: qz gratiū mīre. Et p̄mo daf: et i eo oia donant. Habet enim oia bona annexa: charitas enim patiētis est benigna est et cetero. j. Cor. xiij. b. Et Sap. viij. b. Veneris mībi oia bona paris cū illa. Vici amor ē sol gyrā ad meridiē: timor aut est sol reflectēs ad aquilonē. Vici partui amor in axie insidias draco: siē habet Apoc. xij. d. Persecut⁹ est draco mulierē. animā fidelē q̄ pepit masculū. i. amorē dei forti et insupibilē: et misit serpens ex ore suo post mulierē aquā tanqz flumē ut cā faceret trahi a flumē. Hoc ē q̄ diabol⁹ homī exuto a peccatis suggestis p̄teritas voluptates carnales: honores seclares: dūtias trales. Sic laban. i. candor mūdi p̄sequit̄ iacob fugientē: Gen. xxxij. c. Sed dī ibi q̄ terra adiuvit mulierē et apuit os suū et absorbuta flumē qd misit draco. Terra. i. p̄sideratio mōris: qz terra sum et in terrā revertimur. Hiero. **v** Facile cōtēnit oia q̄ se semper cogitat moriturū. Eccl. viij. d. Memorare nouissima tua et in eternū nō peccabis. Eccl. xiij. d. Malitia vñp horē obliuione facit luxurię magnę. Eccl. xiij. d. Meminisse debet tenebrosi tempore et cetero. Esai. xiij. d. Nō ponet ibi tentoria arabs. i. occidentalē: qz q̄ cogitat de morte nō fit q̄tē suā in babylone. Quartus filius ē iudas. i. confessio: qz p̄m⁹ intravit mare rubrum et fecit altos iūrare: Gen. xliv. b. qz p̄ confessionē intramus laborē penitētiale. Quarto manus ē in ceruicib⁹ intumic⁹: qz sceluso destruit petm̄ et humiliat cōceptū: sum illud P̄. Dicit p̄site. P̄. **j** tu remisisti impietatem petri mei. Quis et dan: q̄ interpretat iudicium et cetero. De his filiis iacob. vide Gen. xliv. Sequit⁹: **k** **A**men amē dico vobis: Mota etiū cōsiderāda patrē in nomine meo dabit vobis. Mota etiū cōsiderāda patrē. Quales debeat petere: qd: a q̄: et quod. **s** p̄mitit Amē *

* nas eorum et da servis tuis cum omnibus palatione loqui: et facere in nomine tuo signa: et cōcussus est locus in quo erat tecum. a. **U**is ergo quo non petistis quicquam in nomine meo. q.d. me presentem petebatis: sed non patrem in nomine meo. b. **P**etite ergo amodo in nomine meo: et accipietis. q.d. ne putetis vos diligitos etsi non coexistat vobis: nomine enim Iacob. 21.c. meu maior dabit vobis palationem. Ac- Darc. 11.c. cipientis dico ita: c. **E**t gaudiū re- s. 14.b. strū sit plenū: quia obtinebitis quod pete- tis. Chrysostom. **H**inc ostendit rursus quoniam expedit eum abire: si demum hucusque nō biliter petierunt: sed dectero accipient que- cūq; petierint. Et quia coumbrato et obscura erant que direxerat subdit: Hec in illiter. c. **S**ed a. **U**is ergo modo non petistis quicquam: quod aliquid sit cōparatione rei gimanentis: carnales enim erant. Nunc autem petitate hoc. s. et gaudiū vestrum plenū sit et accipie- tis. Bern. **N**ō est plenū gaudiū quod fieri miscebit: sicut p̄sens gaudiū. Unde Prover. xliiij.b. Risus dolore miscebit. Sed in futuro erit verum et plenū gaudium. Prover. xliiij.b. Et quod nouit amaritudinem taliter. * amen: quod est iuramentum: ut de impenetratio certi sumus: quia dubitatio impedit orationem. Iaco. 1.a. Postulet autem in fide nihil hesitans. Et postea: **N**ō estimet autem homo ille quod accipiat aliquid a deo. His autem dicit: **A**men: ppter duplicitē certitudinē. **H**omines enim in pmissis solent duplicitate decipere: Aut omnino non reddēdo pmissum: aut diminuēdo: Sed do minus quod promittit soluit. Unde Ps. Que procedunt de la- biis meis non facia irrita. Et etiā ultra pmissum reddit. Unī Esa. xxxvij.g. Nam dicit dominus de rege assyriō: **N**ō intrabit civitatem hanc et non iaciet ibi sagittā tecum. sed cum his addidit: quod centū octoginta quinq; milia occisi sunt de exercitu eius. Si militer Numeri. xvij.b. Quem ex his elegero germinabit virga eius: sed cum hoc etiā frōdūt et florūt et fructū fecit. Et Iacob. 1.a. dicit Iacharias orat pro populo / additū est ei de filio nasci- turo. Unde dicit ibi: Exaudita est deprecation tua: et vox tua hebet sabet pariet tibi filium. Itē salomon petiit sapientiam et ad- didit divinitas et gloria. iij. Reg. iij.b. Iaco. 1.a. Qui dat om- nibus affluenter. Eph. ix.d. Et autem qui potens est osa facere superbum dexter et peritus aut intelligim⁹ in virtutē quod opa in nobis: ipsi gloria in ecclesia et in christo iesu. Globis apolis. s. et imitatorib⁹ vestris. In hoc ostendit quales debet petere credentes. s. et diligentes. s. ix.s. Scimus quod deus peccatores non audit: sed si quis dei cultor est et voluntate eius facit: hunc ex- audit. s. xiiij.b. Si quid petieritis in nomine meo hoc facia. Et subdit statim: Si diligitis me mandata mea seruare. Matth. xv.c. **N**ō est bonum sumere panem filiorum et dare canibus. Panem: id est gratiam vel vitam eternam. **S**iquid: id est aliquid: In quo ostenditur quid sit petendum: scilicet vita eterna: quae est quid: non temporalia: quod nihil sūt. Hier. iij.s. Aspergit terram: et ecce vacua erat et nihil. Vacua: quia nihil terrenum implet. Nihil: quia cito transit. Unde Bern. **S**i qui soliditatis haberent implerent. Nec est mirum: quia sunt vni- bra et ventus. Eccl. xxxiiij.a. Quasi qui apprehendit umbra et persequitur ventum tecum. Et ideo dicit. i.e. odo: a. **U**is ergo modo non petistis quicquam. Debemus ergo petere illud quod est aliquid: de quo dicit Exod. iij.d. Ego sum qui sum: et quod est misit me ad vos. A quo sit petendum ostendit cum dicit: pa- trē. **N**ō dicit meū: ut intelligat pater omnium nostrū. Et hoc dicit: ad innuentū quod defacili impenetrabim⁹ a patre: et quod non da- bit nisi utile filios. Unde. i. Job. iij.d. Fiduciam habemus ad deū: ut quicquid petierimus accipiem⁹ ab eo. Et Iacob. xiij.b. Si quis petierit patrem panem nūquid lapidē dabit illi: Aut si p̄scē: nūquid p̄ p̄scē serpente dabit illi: Aut si petierit ouū: nūquid porrigit illi scorpionem: Si ergo vos cum sitis mali nostis bona da- te dare filiis vestris: quanto magis patet vester celestis de celo da- bit sp̄m bonū p̄fēctib⁹ se. Mota p̄ panem intelligit charitas sine quod vacua est mensa. Per p̄scē autē fides quod nutrit in aquis baptis- mi et scripturam. Per ouū spes quod p̄ducit ex se rem quāsi pullū. Ista dat dñs. Diabolus vero dat lapidē. i. cordis duriciam. Et

panes cōuerterit in lapides: Matth. iiiij.a. **D**icit ut lapides sint panes siant tecum. Dominus autem lapides conuertit in panes. Unī Ezech. xij.d. et. xxvij.f. **A**uferā a vobis cor et lapidē tecum. Item dat serpente erroris et heretice prauitatis p̄ p̄scē fidet et scorpionem. i. fiduciam vanā temporalium p̄ ouū spei eternorū.

Incedit enim mūdus blande ut scorpio: sed cauda pungit. Prover. xij.d. Qui con- fidit in diuitiis suis corrueit. A patre ergo deo petendum est: qui libēter dat et bona dat: Ideo in oratione dominica premittit nomē patris: Matth. vii.b. Bern. **T**ibi est illud quod antiquit tam frequenter et tam

terrificanter intonare solebat: **E**go dominus: mihi omnino dicta oratio: culus principiū nomen dulce paternum sequentium petitionum obtinetur prestat fiduciā: Quomodo sit petendum: s. pie et perseveranter et ad salutem et pro se. Pie: sicut fili⁹ corde simplici et intelligenti ut cognoscamus quod petimus per fidem et attentionem: ne dicatur nobis illud Matth. xx.c. Mescitis quid petatis. Item ut speremus nos impetraturus et diligamus tanq; fili⁹ patrem a quo petimus. Hec autem sunt fide spe et charitate: et hec importat hoc quod dico: pie: quia dicit Augustinus in principio Enchiridion: quod theosebia sive pietas in his tribus consistit. Hoc au- tem nota per hoc quod dicit. Pater: quia filius debet esse qui petit. Item oportet quod perseveranter: quod nota cum di- citur. Petieritis: quod est verbū subiunctivi præteriti per- fecti. Iacob. viij.d. Multū valet deprecationi iusti assidua. Itē i. Thessal. v.d. Sine intermissione orate. Eccl. xviij.c. Non impediatis orare semper. Eph. vij.c. Orantes omni tempo- re in spiritu: et in ipso vigilantes in omni instantia. Et hoc oportet: quia semper habemus in curia accusatores et cōtradicto- res. Unde Zach. iij.a. Et satan stabat a dextris eius ut aduersaret ei. Propter hoc dicit Esa. lxij.c. Qui reminiscimini domini ne facearis: et ne deis silentium ei. Et quare instanter clamandū et petendum sit: dicit Luc. xij.b. Si perseverauer- rit pulsans: dico vobis: etsi non dabit illi surgens eo quod ami- cus eius sit: propter improbitatē tamē eius surget et dabit illi quotquot habet necessarios. Item petendum est ad salutem ea sc̄ que expedientia sunt ad vitam eternam: quod nota ibi: In nomine meo eccl. quod est salvator. Multi tamē perunt quod impedit salutem eorum: Sicut illi qui perunt amotionē pau- pertatis vel temptationis: sicut Paulus. ii. Cor. xij.c. Vel qui perunt divitias: quae magis sunt fomentū peccati frequē- ter: sicut aqua frigida febris. Hier. iij.e. In calore eorum po- nam potus eorum. Prover. xxvij.c. Cum defecerint ligna extingueat ignis. Propter hoc dominus dat quādoq; pauperes. Iatē et eruditinē quasi emplastrum mordax contra mor- bum peccati. Unde Gregorius de beato Benedicto: qui tem- piatus protegit se in spinas: dicit: quod ibi diu voluntatus rotō corpore vulneratus existit: et per cutis vulnera vulnus sanatur mentis: quia voluntatem traxit in dolorē. Item quādo bono petit potestate vel honorem: petit quāsi gladium: si- aut phrenetic⁹. Luc. xxij.d. Ecce duo gladii hic. Per quos significat duplex potestas: secularis et spiritualis. Roma. xij.b. Non sine causa gladii portat. Cum ergo potestas sit gla- dius: nō expedit phreneticum vel puerum. Multi tamē sūt sicut herodes qui cultello se occidit. Et sicut pueris non est dand⁹ cultellus: ita nec istis potestas: et maxime spiritualis: quod quā- to est subtilior: tanto est pīculosior. Sed pueri libēter haben- huīmodi: ideo dicit Prover. i.c. **U**is ergo parvuli diligitis infantiam: et stulti ea que sibi noria sunt queruntur: Et sicut quā- do aliquis multos portat cultellos: signū est quod sit fur et homici- da: Si ille qui habet plures dignitates vel beneficia: videat esse fur et homicida. s. x.b. Fur non venit nisi ut furēt et mactet et perdat. Alii autē sunt qui perunt directe cōtra salutē: ut ha- beat copiam. s. aliquid peccati: sicut. iij. Reg. ii.d. Adonias pe- cavit: sicut. iij. Adonias peccavit: sicut. iij. Reg. ii.d. Adonias pe- cavit. Unde dicit salomon: Contra animam suam perit adonias: et statim fecit eum occidi. Item petendum est p̄ se. Unde dicit: Dabit robis. Unde non est exauditus samuel pro saul. i. Reg. xvij.a.

Gamini vnuquisq; in ppria. q.d. vos dicitis q; credi-
tis: et fidem perfectam vos habere putatis: sed multis indige-
tis alijs vt ad perfectionem veniatis: Nunc autem nibil perfectum
est in vobis: quia statim ad statum modicum abscedemini. Et
nota q; dicit: Dispergami vnuquisq; q.d. interim dñabit
vobis timor: vt neq;
simul ad inuidem possi-
tis manere: nec simili-
recedere: s; qlibet fu-
giet i; ppria. b. vbi cū
q; poterit qlibet via
est. Hec locutus sum vobis/
sua. Vt in ppria.
In vestre infidelitate
timore. Vt in pro-

gamini vnuquisq; in ppria/
et mē solū relinquatis: et non
sum solus: quia pater mecum
est. Hec locutus sum vobis/
sua. Vt in ppria.
In vestre infidelitate
timore. Vt in pro-

vria: id est ad saluationem propriam sui. Job. vii. c. Fratres
mei recesserunt a me. a. Et me solum relinquatis: q; si
sine adulterio vel solatio vestro. b. Et tu non sum so-
lus: quia pater mecum est: q; si adiutor: Psalm. xx. c. Do-
minus mecum est quasi bellator fortis. Et loquitur condescensus
ad huc ac si indigeret auxilio patris. Ideo subdit rationem
co-descensionis dicens: c. Hec locutus sum vobis vt
in me pacem habeatis: id est requiem: vt. l. non abiecta-
tis me a mente vestra: sed suscipiatis. Quia enim multa dixerat
co-descensus: ideo in fine huius sermonis dicit causam bulus:
q.d. hec dicitur in vestre consolatione et amo: nō enim trahant
in dogmatis peruersitatem: Hec aduersa locutus sum
vobis: vt in me pacem habeatis. l. ideo ea predicti vobis
vt contra ea invenitis et a me non recedatis. e. In mundo
pressurā habebitis: q.d. non solū mala patientia tempo-
re meū mortis quā dissipimini: sed et semper qdū eritis in mundo.

f. Sed confidite de victoria et a lapide resurgite: quia g
Ego vici mundū. Chrys. q.d. magistro supante inimicos
non oportet discipulos anxiari. Qualiter autem vici: dicit mihi
mundū: Quidam quidem iam: quoniam principem eius submersi de-
orsum. g. xij. e. Scletis autem et postea q; vicerim eum omnibus
et cedentibus et locum vantib; vobis. Hucusq; debet pertendi
homilia: quia hic terminatur sermo.

mini vnuquisq; in ppria: id est ad ppriam infidelitatem
redeatis. q.d. iam ppe est vt ita vt qd modo creditis reliqua-
tis: nō solū corpore me relinquētes sed et mentis fide. Unde
nos sperabam⁹ q; esset redēpturus israel: Luc. xlvi. c. a. Et
me solum relinquatis. Esa. lxiiij. a. De getib; nō est vir
meum. Matth. xxvi. f. Tunc discipuli relicto eo r̄. Et Job
vii. c. Necessarij mei recesserunt a me. Et. xii. b. Fratres meos
longe fecisti a me r̄. b. Et tamē non sum solus: quia
pater meus est. Hic perficit fidē eoz impfectā. q.d. vos dici-
tis: q; a deo exiui: sed h̄ partū ē ad mā volo vos perficere: et sci-
atis q; p̄ meū ē: ne sic putetis a deo exisse: vt putetis etiā reces-
sisse. c. Hec locutus suū vobis: nō solū q; in cœna: sed q; ab
initio vocatiois. Specialis tñ intelligens de his q; p̄ eis moritu-
rus tanq; verba nouissima dicit: d. At i me pacem habeatis: hic pectoris et post eternitatis. Aug. Recete in hoc ser-
monesū mirabilē et plū cōsumat: in q; causā et finē p̄ que
locut⁹ ē eis cōmedat et cōmemorat: vt. l. habeat pacem in ipso
p̄ quā totū agit. Et postea dicit: bac pace in p̄ssuris oib; cō-
solamur: et hac a p̄ssuris omnib; liberamur. Propter hoc om-
nē tribulationē fortiter sustinem⁹: vt i hac feliciter sine villa tri-
bulationē regnemus: et ideo merito in hanc conclusit verba:
e. In mundo pressurā habebitis: q.d. in me habebitis
pace eternitatis: sed hic in p̄senti p̄ssuras sustinebitis. Vt sic

In me pacem habebit. Et ne intelligeret de pace ipsi
subdit: In mundo r̄. q.d. in me est pax pectoris interius:
sed in mundo: turbabim⁹ exterrit⁹. f. Sed confidite: nō
in vobis sed in me: quia ego vici mundū. Psal. xvij. b. H̄dictus vir q; confidit in dño r̄. Aug. Spū dato factū ē
in eis qdū nūc dicit⁹ ē. L̄dictū em⁹ et vicerit: In q; nisi in illo?
Nō em⁹ vicerit ille mundū si mēbra eius vinceret insidius. Enī
ait apostolus. j. Cor. xv. g. Gratias ago deo q; dat nobis victo-
riā. Cōtinuoq; subiecit: Per dñm nostrū iesum christū. Qui
vixerat suis: Confidite: ego vici mundū. Apoc. v. b. Vicit leo

de tribu iuda. j. Job. v. a. Hec est victoria r̄.

Elocut⁹ est iesus: et sub. **Expo. Ca. XVII.**
Habuatis r̄. Dñs vt fidelis et bonus pastor instruit
discipulos suos in p̄dicto sermone: et cōsolat⁹ est eos:
modo in cōp̄ orare: postea ponet animā suā p̄ eis. Et diu-

ditur hoc capitulū i
duas partes p̄ncipa-
les. Primo em̄ orat
p̄ se ad patrem: vt clarif-
ficet fm̄ humāna
turā. Item vt clarifi-
ceat fm̄ diuinā. Et fm̄
lū esse ostendit: qz
patrem clarificauit et

Locutus est iesus: et
subleuat̄ oculis i celū

manifestauit nōmē eius. Secundo orat p̄ membris. Sed no-
ta q; primo orat pro p̄sentibus: vt seruet eos: vt habeant
sum gaudii impletum: qui hic sustinet pro eo in dñi odium:

et vt sanctificet eos in veritate: ibi: Ego pro eis rogo: nō
pro mundo rogo. Postea orat pro futuris suis p̄ credi-
tūs i eū: vt. l. vnu sint in charitate: et vt secū sint vbi erit i sua
claritate. Et h̄c pars incipit: ibi: Non p̄ eis autem ro-
go tñ r̄. Dicit ergo: b. **H**ec locutus est iesus ad
discipulos. **E**t subleuat̄ oculis r̄. q.d. prius ad
discipulos: post ad patrem loquit⁹: prius docuit: post orauit.
In quo docet post sermonem redire ad se et ad orationē. Sed
videtur q; oratio minus conueniat filio: quia videtur per hoc
minor et idigere. Solutio Chrys. Quia dixerat: In mun-
do pressurā habebitis: et per hoc animos eorum con-
cussit: per orationem resuscitat eos rursus: tanq; homini enim
interim ei attendebant et imbecillem credebant: ideo et orat
ad patrem: sicut et in laetō fecit. b. xij. e. Et dicit ibidem cau-
sam: Sed p̄p̄ populū qui circumstā dixi: vt credāt q; tu me
misisti. Item nota q; neq; orationē vocat euāgelista rem istā:
sed allocutionem ad patrem magis esse: ait: Quid em̄ dicit⁹

Subleuat̄ oculis r̄. Vt aliter potest dici: quia minor
patre fm̄ humanitatem orat ad deum p̄ hominis clarificatio-
ne: vel orat imminentē passione: non p̄ se quasi indigens: sed
vt nobis det exemplū orandi in tribulatione. Unū dicit Ps. 119.
Ad dñm cum tribularer clamauit. Oſc. vi. a. In tribulatiō
sua mane cōsurgit ad me. Unū Chrys. Post p̄dictā admoni-
tionē in orationē conuertit erudiens nos in tēgatiōbus om-
nia dimittētes ad deū refugere: fm̄ illud Ps. Tu es refugio
meū a tribulatiō r̄. Proverb. xvij. b. Lurris forissima no-
mē dñs r̄. Ideo cū p̄dictisset eis passiones venturas: i mundo
p̄ssuram habebitis: postea orat vt p̄ hoc doceat quid agere
debeat in p̄ssuris. Unū Matth. xxvi. d. Vigilate et orate ut nō
intretis in temptationē. **E**t subleuat̄ oculis in ce-

• l. h. ut ex gestu ostēdat q; patrem orat: et vt nobis formā orandi
daret. Chrys. Ut stātes surū aspiciam⁹: nō oculis carnis so-
li sed et mētis. Chrys. liij. e. Leuemus corda cum manib; ad
deū: et vt curvem⁹ genua et teretes cor nostrū. Venit em̄ chris-
tus nō seipsum ostēdere solū: sed virtutē eruditur ineffabile.

Eum autē qui erudit⁹ nō p̄ verba solū: sed p̄ res erudit⁹ opor-
tet. Unū Matth. v. c. Qui fecerit et docuerit: hic magn⁹ vo-
cabit in regno celorū. Et valde cōueniēter. Nā per verba quā
dem philosphari facile ē: q; opera demonstratio genero-
ritatis est et magnitudinis. Sed q; subleuat̄ oculos: videtur

cōtra illud Job. xxij. d. Qui inclinauerit oculos ipsi sal-
uabit. Et Luc. xvij. c. Publican⁹ stans a lōge nolēbat ocu-
los ad celū levare. Solutio. In eleuatiōe oculo: domini in-
telligens deuotio diligētis et instruimur ad appetitū et desideriis

regni celestis: quia vbi est thesaurus tuus: ibi est et cor tuum:
Matth. vi. c. Luc. xvij. In depressione oculorum publicani
intelligitur erubescēta penitentis et cognitio sue fragilitatis:
et h̄c inclinatio cōmenda in Job. Et sicut est vitium nimis
deprimere se et desperationē: ita est vitium nimis elevare et p̄-
sumptionem. Et h̄c eleuatio prohibet. Esa. q. c. Quid sub-
limis hominis humiliati sunt. Et Proverb. vij. c. Sex sunt
q; odit dñs r̄. Oculos sublimes r̄. Sicut et depressione mala
culpatur in Ps. Oculos suos statuerunt declinare in terra. Ps. 16.

Evangelij secundum Johannem

a *Dixit Augustinus.* Poterat filius orare nisi quod voluit nos etiam in orando docere et notam facere orationem in presentium et futurorum edificationem. **b** *Pater.* In quo docet quod sit oratus: et quod fideenter orandum est: quia pater. **c** *Elenit hora.* Augustinus: Non virginem fato: sed disponente deo: qui sine tempore ordinauit omnia quae et sunt
tempora ordine co-dixit. *Pater venit hora clarificatio-*

d *fica filium tuum/ ut filius tuus ra/ quam ad patien-*
e *clarificet te. Sic ut dedisti ei*
f *dum constitui tecum: s potestatem omnis carnis: ut*
g *mea voluntate/ non necessitate ordinata.*

Simile. S. xiiij. a Sciens Iesus quia venit hora eius ut trahat ex hoc mundo. Et. Supra. xiiij. d Venit hora ut clarificet filius hominis. Et. viij. c Nemo apprehendit eum: quia nondum venerat hora eius. Et. viij. d Nemo misit in illis manus: quia nondum venerat hora eius. Et in eodem. a Tempus meum nondum aduenit. Et. S. iiij. a Nondum venit hora mea. d Clarifica filium tuum. Premiteris meritis passio- / petit claritatem resurrectionis. Augustinus. Humilitas in passione: clari- / tatis in resurrectione cepit. q. d. venit hora passionis seminata de humilitate: non differas gratia resurrectionis.

Malos ab eius consortio segregando. Unde post resurrectionem nunc sunt cum male. S. xiiij. d Nunc clarificatus est filius hominis recedente. s. iuda a collegio.

Immortalitatem et gloriosam resurrectionem tribuendo. S. xiiij. d Et deus clarifi- / cauit eum in semetipso: et continuo clarifi- / cabit eum. Ps. Amictus lumine: id est luminoso corpore.

Nomen eius dilatando: quod factum est per predicationem apostolorum. S. xiiij. d Pater clarifica nomen tuum.

Passioni me exponendo. b Chrysostomus. S. xiiij. d Venit hora ut clarificetur filius hominis: id est crucifigatur. c At filius tuus clarificet te: in cogni- / tione hominum et conuersione gentium per apostolos. Dicitur enim pater non in se maior: sed cum nobis in descendit. Et est sensus: Resuscita me: ut per meam resurrectionem propo- / tescares hominibus. Et bene dico quod clarificet te: id est notum faciet te omni carnis per apostolos. f Sic ut dedisti ei homini: s Po- / testatem omnis carnis: id est omnis hominis. A parte to- / rum: sicut nomine anime intelligit totus homo. Roma. xiiij. a Omnis anima potestatibus sublimioribus subdita sit. q. d. sic a te habet omnium potestatem: ita te omnibus notificabit quantum est in se. Esa. xl. b Videbit omnis caro salutare dei. S. i. a Illuminat omnem hominem. Vel. Clarificet te sicut dedisti ei potestatem omnis carnis: id est omni homi- / ni te manifester quem tu dedisti ei. Et sic legitur tamen de bonis qui specialiter dicitur esse sub potestate et regimine christi. Jo- / helis. iiij. g Effundam de spiritu meo super omnem carnem. Sic autem dedisti vel ad hoc. b At omne quod dedisti ei: id est principium: i Det eis. s. vitam eternam. Vel sic continua: d Clarifica filium tuum: et qualiter? f Sic ut dedisti ei potestatem omnis carnis: id est declarare et manifesta per meam resurrectionem qualiter mibi de- / deris omnium potestatem. Matth. xxvij. d Data est mihi omnis potestas in celo et in terra. S. xiiij. a Sciens quia omnia dedit ei pater in manus. Ps. In manu eius sunt omnes fines terre. Chrysostomus sic legit: b Pater venit hora: id est tempus et oportunitas patienti. d Glorifica non et tuus: q. d. peto mortem: e Et et filius tuus glorificet te: per eandem mortem. In quo ostendit quod non inuitus ad crucem venit: qui gloriam vocat rem hanc et orat ut fiat. Nec solus glorificatus est filius per crucem: sed et pater. Nam ante crucem quidem neque iudei patrem scuerant. Unde Esa. i. a. Israel me non cognovit. Post crucem vero orbis terrarum omnis cucurrit. Deinde ostendit et modum glorifier: et qualiter cum

Clarifica filium tuum
Ps. 103.

Luc. 3. a.

Ps. 94.

glorificabit. f Sic ut dedisti ei: id est filio: s Pro- / testatem omnis carnis: non tam iudeorum sed et gentium. q. d. non solum praedicabis iudicis: sed in toto orbe glorificabi- / tur: quia sicut dominus est omnis: sic et praedicabis omnibus. In quo innuit conuersione gentium. Quia enim prius dire- / rat: Matth. x. a. In

b domine quod dedisti ei dedit eis vitam gentium ne abies. De pe. d. 4. c eternam. Hec est autem vita eterna: et postea dicere: Eu- / tes docete omnes gen- / tes: Matth. xxvij. d Ideo precepit hic et patrem hoc vo-

lentem: cum dicit: Dedisti ei potestatem omnis car- / nis: vocande et conuertende per apostolos. q. d. patri pla- / cet hoc. Hoc autem ideo dicit patri placere: ut sedet eorum scandalum futurum: quia hoc vehementer scandalizabat iudeos et etiam discipulos. s. praedicare gentibus. Unde etiam vix petrus poruit criminationes eorum effugere: dicens visionem de lintheo: Act. xij. a Sed quid est quod dicit: Dedisti ei po- / testatem? Ergo aliquando non habuit si ei dedit. Primum in hoc videtur minor. Solutio. Dedit ei filio dei: id est cum omni- / potentem genuit. Simile. S. v. e Sic ut pater habet vitam in semetipso: sic dedit et filio et. Vel. Dedit ei homini ab ini- / stanti sue conceptionis. Vel. Dedit ei post resurrectionem per declarationem. Et finis illud Matth. xxvij. d. Data est mihi omnis potestas in celo et in terra. Et habet simile Pbil. i. b. Dedit illinomem quod est super omnes nomes et. Chrysostomus sic solvit. Dedi- / sti ei potestatem omnis carnis. i. patri placet: et pater vult quod non tam trahat ad se iudeos: sed et gentibus dominet per gra- / tiam et fidem. Quia enim eos missus erat ad gentes ut non extiment quod hoc faciat noua et propria voluntate: maxime cum dixerit eis: Non sum missus nisi ad oves et. Matth. xv. c. Ideo ostendit quod patri hoc placet. Si autem ita vult et hu- / militer de se loquitur: non est mirum quia sic eum edificabat. Magnum autem dicere de se magis obstabat quia nihil mag- / num de eo interim imaginabatur. Item Augustinus. c At filius tuus clarificet te et. Si ergo eo modo te glorifi- / cat filius: sicut dedisti ei potestatem omnis carnis: et sic de- / disti: ut omne quod dedisti ei det eis vitam eternam: et hec est vita eterna ut cognoscatur te. Sic te igitur filius glorificat ut omnibus quos dedisti ei et cognitum faciat. Item quid est quod dicit: omnis carnis: Non enim omnes crediderunt. So- / lutio. Quatuor ad eum pertinet: omnes crediderunt. Si vero quis- / dam non attenderunt his que dicebant: non eius qui docebat est criminatio: sed eorum qui non suscepserunt. b At omne quod dedisti ei: quasi sicut te clarificet: vel ad hoc dedisti ut det eis vitam eternam. Et quid est vita eterna: vel quid est causa vitae eternae meritoria: subdit: k Hec est au- / tem vita eterna: id est causa meritoria vitae eternae. l Et cognoscatur: per fidem. Vel hec vita eterna: cognoscere per speciem: m Te solum deum verum: et quem misisti iesum christum. Sed obiectetur. Si pater filius est deus ve- / rius: non ergo iesus christus. Respondemus finis Chrysostomus. Solum verum deum dicit: ad differentiam idolozum: quia dicunt deum: sed non sunt vere deum. Ideo autem hoc dicit: quia ad gentes eos mittebat qui colebant idola. Unde finis hoc non excludit filius nec spiritus sanctus. Vel finis Augustinus hoc or- / dine legitur littera: Et te et quem misisti iesum christum cognoscatur solum verum deum. Consequenter autem et spiritus sanctus intelligit: quia spiritus est passus et filius tanquam charitas substantialis

Vel aliter potest legi: ut cum dicit: l At cognoscant te glori- / fici soli dei verbi: illud dicit de terra trinitate. Et quod sequitur: Et quem misisti iesum christum: de filio humana- / te: quia illa terra viventium fluit lac et mel. Item queritur de hoc. l Hec est autem vita eterna ut cognoscant te solum et. Ego cognoscere deum est vita eterna. Ad idem facit illud quod dicit super Ps. Osterham illi salutare meum: Ps. 92. glo. id est christum in maiestate. Hec yisus est tota merces. * Sed contra.

Charitas substantialis et cōsubstantialis amborū: quia tota trinitas est unus solus verus deus. Sed adhuc potest queri: quare non exprimit psonam spiritus sancti: Si enim dicat q̄ per extrema intelligit tanq̄ medium: hoc nihil videt esse: immo potius econuerio: quia medium non potest intelligi sine extremitate: extrema autem intelligunt bene sine medio. Potius ergo debuit dicere: vt cognoscant spiritus sancti q̄ patrem et filium. Solutio. Sicut dicit Augustinus in libro de trinitate: Sive verbo audiamus ostendere nobis filium: sive audiamus ostendere spiritus patrem tantidem valet: quia neuter sine altero ostendit potius. Tnū quip̄ pesunt: sicut ipse ait: Ego et pater vnum sumus. s. x. f. Et. i. Ioh. ii. a. Videbimus eum sicuti est in propria. s. essentia q̄ una est trium psonarum. Unde vnam video eodem vnu numero videm aliam: sed mō nō eodem motu numero mouemur in omni personas. Hicendo ergo: vt cognoscant te et Iesum christum: intelligit etiam cognitione spiritus sancti. De parte tamē spectaliter exprimit: quia huius cognitionem vehementer desiderabant. Unde. s. xiiii. a. dicit: Ostende nobis patrem. De filio etiam exprimit: quia de ipso erat multa contradictione. De spiritu sancto autem non exprimit: quia nondum nouerant spiritus sanctum: sed de eo plenius cognituri erant per ipsum sanctum.

Sed contra. Augustinus in primo libro de doctrina christiana dicit: Nec autē summa merces est: vt ipso perfruamur: Ergo fructus est summa merces: Non ergo visio est tota merces. Item super illud Ps. Laudate dominū quoniam bonus est psalmus. Ibi dicit Blo. laudis causam: dicit: Quoniā bonus est psalmus: Nec est tota merces laudantium. q. d. ideo laudate: qm̄ bonū est laudare: ipsa enī laus dei est nostra beatitudo. Ps. 103. Itē sūg Ps. Psallā deo meo q̄dū sum: dicit Blo. Psallam q̄dū sum: id est sine fine: quia in illo sine fine sum. Hoc ideo dicit: ne putetur alius actus esse illius vite q̄ psallere. Solutio. Visio est merces et beatitudo nostra: similiter et dilectio et fructus: sed quia habita visione de necessitate ex hoc sequit dilectio et fructus: ideo dicit potius visio merces tota. Nec excludunt q̄ hoc dilectio et fructus: quia vbi vnum propter alterum: ibi vtrōcīq̄ tātū. Ad illud: Nec visio ē tota merces/dicendū: q̄ totū sonat ibi in perfectionē/nō in integritatem. Integritas enim mercedis complectit vissionem/dilectionē/fruitionem. Et eodem modo solue de fruptione et de laude. Fruptione enim dicit summa merces: quia summē bonitatis est fructus. Et laus dicit tota merces: id est perfecta: quia et p̄dictis surgit: nec ea excludit. Unde Augustinus. Videbim̄ amabilis/laudabimus. Sed queris quare nō sit dos sicut alia: cū dicat merces sicut alia. Ad hoc dicendum est: q̄ habitus charitatis dos est: motus autem ex eo procedens est merces: quia vivit anima: sicut mulier ex dote sua habet et vivat. Similiter visio habitus est dos: motus ex eo procedens est merces: et fructus habitus hoc modo. Quia ergo laus non est habitus nec habet specialem habitum et separatum: sed est motus habitus qui est visio. Cognito enim deo/habilitati sumus ad deum laudandum quasi ex necessitate. Quia inquam ita est: laus non est dos sed quasi p̄uentus dotis: unde dicit merces: sed non dos. a. Ego te clarificau super terram/p̄dicando et miracula faciendo in nomine tuo. q. d. dixi vt filius tuus clarificet te plenius post resurrectionē: vel plenissime in eterna visione. Tunc enim perfecta erit clarificatio vel glorificatio patris in sanctis suis. Sed interim etiam nūc tam clarificau te: id est clarificabo in mea resurrectione et apostolop̄ p̄dicando. Et clarificau in mea p̄dicatione et cōversatione et miraculo operatione. Chrys. Glorificau in terra. Enī dixit in terra: In celo enim glorificat̄ est: vt in natura sua gloria habens et ab angelis adoratus: sed in gentib̄ erat ignorans. Gloria ergo hic vocat q̄ est p̄ hominū culturā. Unde subdit quod clarificabis, b. Opus consummātū qd̄ dedisti mihi

vt faciā. Augustinus. Idem est ac si aperte dicas: Clarifica bōte gentib̄ p̄dicando: opus consummādo passionis: quod iam factum est in p̄destinatione: et pro iam facto est habendū: quia certissime est futurū. Vel fin Chrys. opus sibi datum a patre notat clarificare ipsum in gentibus. Sed quomō tunc

dicit: Opus consummātū vel finū cum nondum esset inchoata p̄dicatione gentium: Et ad hoc s̄det sic: Opus finū: id est q̄ q̄ meti ipsi sunt oia feci. Vel p̄teritū p̄ futuro dici more p̄phetarū. Vel verius: quia iam omne erat factum in radice. Radice in bono submissa erat: ex qua omnino debebāt sequi fructus. c. Qd̄ dedisti mihi ut faciā: sicut dicit Elsa. xlii. b. Dedi te in lucē gentium. Et loquit̄ cōdescensivē: id est placet patri. d. Et nūc clarifica me. q. d. ego te clarificau: id est clarificabo in gentibus: et ut clarificē te: clarifica me tu

pater. Vel glorifica me: quia sū obscurus et ingloriosus in terra: glorifica me in celo: et hoc est: e. Apud temetipsum/refuscatū. f. ad dexterū tuā colloquando. f. Claritate. Chrysostom⁹: incorruptione: et vt in throno sedeam regali. g. Quā habui p̄usq̄ mūndus fieret apud te: q̄ ab initio p̄ordinarum est q̄ deus sic hominē illum exaltaret. Vel potest dici q̄ petit glorificari vel clarificari fin deitatis: id est vt manifestet ei gloria qua ab eterno est patri equalis. Et est sensus: d. Clarifica me tu pater. i. ostende me clārū et gloriosum: e. Apud temetipsum: id est tibi esse equalē. g. Quā habui tē. fin illud Phil. q. a. Mō rapinam arbitratus est se esse equalē deo tē. Vel sīc: d. Clarifica me fin hominē: f. Claritate quā habui tē. fin deitatem: id est sicut decet filiū dei hominē factum clarificari: vel eandem gloriam da homini q̄ est filiū dei. Ethoc dicit proper vñionem. Ille enim homo dicit deus/dicit creator: sicut et filius dei. Et ostendit meritum clarificationis sue fin hominem: quia patrē clarificauit. Unde dicit: h. Manifestaū nōmen tuū hominib⁹: apostolis. l. et iudicis quibus p̄dicauit tūc. Vel aliter cōtinuat fin Chrysostomū. Dicit: Ego te glorificauit: op̄ finū tē, ideo hic explānat quale opus. Hoc. l. manifestau nōmen tuū: et q̄ verba et per res: id est per miracula. k. Dominiū quos dedisti mihi de mūndo: quod potest intelligi de omnibus credituris. Et dicit factum quod erat futurū certissime. Vel specialiter loquit̄ de discipulis hic qui iam crediderant: et per quos alij erant credituri. Et legitur: b. Manifestaū iam in parte: sed postea plenissime manifestabo per spiritu sanctum: l. Nōmen tuū: non q̄ diceris deus: quod erat nōtū in iudicis prauis: sed q̄ diceris pater meus: quod sine filio non noscitur. l. Quos dedisti mihi: vt. s. vi. c. Memo venit ad me nisi pat̄ me traxerit eū. Et tamē ipse est via: sicut ipse dicit. s. xiiii. a. Sed dedisti dicit: per hoc cōstruens duo: q̄ non est contrarius patri: et q̄ vult pater credi filio. l. Quos dedisti mihi: instruendos: m. De mūndo separatos tuo munere: n. Lui erant: potestate/creatiōne. o. Et mihi eos dedisti ad docēdū: vt mihi subditi sint obedientia et fide. Chrysostomus. Rursus hic vna nimitatem filij et patris ostendit: et quoniā valde amat⁹ est a patre: Qui enim eos fecit et peccat qualiter indiguit eos accipere a patre: Omnia enim per ipsum facta sunt. Si ho hu mane hoc vis investigare: et sicut sonat verbum intelligere: ridiculosum sequit et inconveniens. s. q̄ pater dans filio defit domin⁹ esse. Item quod incōuenientius etiam est: sequitur. s. q̄ cum erant patris: tunc imperfecti erant: cum vero ad filium venerint: tunc fieri perfecti: quia. s. tunc sermonem seruauerunt et cognoverunt omnia q̄ ante non cognoverunt. Vel sīc: n. Lui erat: per p̄destinationē. o. Et mihi eos dedisti: per p̄sentem et vñificationem. Vel: n. Lui erant: Al. iustitia fin deitatem: et mei similiter. o. Et mihi eos dedisti: cationē m̄hi homini vt in me crederent. Et nō solum hoc: immo

Evangeliū scđm Johannem

G a Et sermonem tuū seruauerūt: id est in fide permane-
runt sermonis tui. Tel seruauerunt per operationē. Tel
fīm Chrysostomū. a Seruauerūt tuū sermonē: quis
mibi crediderūt et nō attēderūt iudeis. s. iij. d. Qui credit si-
gnauit: qz de verax est: qui s. pmisit p
Aug. Cognoue moylen me venturum: Deut. xvii. d.
runt: quia oia qz Et b Aunc cognouerūt: qd non
dedisti mibi abs ante: c Quia oia que dedisti mihi
te sunt. i. cognidue hi: id est omnia qz doceo: d Abste-
runt: qz abs te sum. sunt. i. tua sunt et tibi placent. q. d. co/
Simul enim pater oia gnouerūt qz nibil alienū a te doceo. Et
dedit: cu genult qui vñ hoc cognouerunt: A verbis meis:
haberet oia. Ita enim docebā eos. Et hoc est qz se-
quis: e Quia verba mea qz dedi-
sti mihi homini: vñ mibi filio gignedo: f Dedi eis: nibil
mutādo. Uñ. s. xij.

G t meum sicut dixit mibi pat-
sic loquor. g Et sermōnem tuū seruauerūt.
ipsi accepérunt. Augustinus. i. intel-
lexerunt argu tenuerunt: Luncenim ver-
bum accipis: quādo sic cognouerunt vere: quia a te
mente p̄cipit. h Et vere: qz a te exi-
ui: et crediderunt: quia tu
me misisti. Ego pro eis rogo:
m Non pro mundo rogo: sed
subdit: Et credi-
derunt: vere: supple: quia tu me misisti. Augustin. Cu
dixisset: cognouerūt vere: ne qz putaret illā cognitionem
tanqz p specie factā: non p fidē: exponēdo addidit: Et credi-
derūt: vt subaudiam⁹ vere. Id aut qd dixerat: A te exiui:
exponit dices: Quia tu me misisti: i carnē. Chrysostom⁹.
Hoc p totū studebat cōstruere euangeliū: vt crederēt quoniam
cōsona est patris sua doctrina: et quoniam ab eo
missus est: nō a principe demōnior: vt iudei discebat. Tel. A
deo exiui: p eternā generationē. Tu me misisti: tempalit i
carnē. S. qd qz dicit: Lognouerūt vere: Nō dū erāt fir-
mi in fide. Solatio. Loquit p tpe illo quo illa verba qz chris⁹
ad aures discipulor⁹ exterrit: spassanc⁹ in mēsib⁹
inter⁹ spūaliter imp̄issit. Un qd dictū est: manifestauit: ex-
ponit de futuro. i. manifestabo: et alia h̄mōi. Unde dicit Aug⁹.
Cognouerūt vere: et crediderūt vere: nō eo. i. modo quē signi-
ficauit paulo agre: cu dixit: Modo creditis: venit hora: et iam
venit vt dis̄p̄gamini vñusquisqz in ppria r̄c. Sed crediderūt
vere: id est quoniam credendū est incōcussē: firme stabilit̄: forti-
ter. Adhuc qz discipuli tales nō erāt: sed p̄nunclat quales fus-
ri essent. Sequit: i Ego p eis rogo. Hic incipit orare
p mēbroz suoz seruatione. Et rogat vt hō ad patrem. Ora
autē primo p̄ p̄sentibus: deinde p furoris. Et cōtinuit sic:
Primo oravit p̄ se: cōsequēter orat p suis. Tel ita. Jam in
parte crediderūt mibi et sermonē tuū seruauerunt: ideo ego
p eis rogo. Tel sic. Mibi eos dedisti de mundo: ideo ego
p eis rogo: nō p mundo: id est p mundo deditis. m Sed
pro his quos dedisti mibi homi: et ideo debes me au-
dire pro eis. n Quia tui sunt: in quo significat qz nō sunt
sic dati filio vt recesserint a patris dominio. Unde et aperiens
quoniam vñiusqz sunt subdit: o Et mea omnia tua sunt:
et tua mea sunt. In quo ostendit qualitatē honoris: et po-
testatis cōseruandi et gubernādi omnia et iustificādi quos vult
et cōseruandi in gratia iustificatos. Chrysostom⁹. Quia sepe
dicerat: Tui sunt et mibi eos dedisti: ne qz extimes et cens esse
filii principatū: et nunc eos p̄mo suscepisse a patre: ideo dicit:
Mea oia tua sunt: et tua mea sunt. q. d. cum audieris
qz mibi eos dedisti: ne extimes alienos esse a patre: mea em
ei sunt. Neqz audies: quoniam tui erāt: extimes alienos tūc fu-
isse a me: que em patris/ mea sunt. Hoc et alibi ostēdens dicit:
s. xvi. c. Oia quēcunqz habet pater/ mea sunt: de cognitione
loquēs: hic autē loquēs de potestate. Qz ergo dicit: dedisti/

cōdescensionis est servitio. Et p hoc vulg cōstruere: quoniam nō
vt alienus a patre veniens eos abstulit: sed vt ap̄los suscep̄tis
et qz patri hoc placet. Deinde p̄bationem huius. s. qz sui fung
rificatus sum i eis: id est qz eos: quia ipsi glorificat me cre-
vit patrē. Et sicut in nomine eius dicunt omnia fieri: ita et in no-
mine filii. qz Et iam nō sum in mundo: et hi in mundo
sunt. q. d. et si nō appareā fīm carnē: tamē p̄hos glorificatus
sum. Chrys. Tel sic: qz Et iam nō sum in mundo r̄c.
quasi: quia dimisso eos: ideo eos tibi cōmando et rogo p̄ eis.
Qualiter autem non sit in mundo: subdit: r Et id est quia:
Ego ad te venio. i. ad imorālitatē et iūsabilitatē. Aug⁹
sic: i Ego p̄ eis rogo: qz elegisti de mundo. i. p̄ illis qz vi-
uit p̄ vñu meū vocasti: k Nō p mundo rogo. i. deditis
mundo. Et ne credat
dedisse et nō sibi reti-
nere sed amississe sub-
dit: Quia tui sunt.
Et ostendit quoniam
hoc sit. o Et id est
quia mea omnia
tua sunt: et tua mea
sunt: id est enī om-
nis creatura rationis De te. s. l. c.
lis que non nisi deo cum mea
subdit equaliter ē pa-
tris et filii. Unde no-
ta qz cu dicit pater ad
filiū maiore: Luc. xv. g. Filii mei es semper: et oia mea tua
sunt: illud dicens ē de his omnib⁹ creaturis qz infra creaturā
rationale sanctā sunt: qz vñiqz subdūnt ecclesię iustorū: fīm illud
j. Cor. iij. d. Oia vestra sunt. Hoc autē qd dicit hic: Hea
oia tua sunt r̄c. dicit erāt de creatura rationali qz non nisi
deo subdit. Hec qz cu sit dei patris: nō simul esset et filii nisi fi-
lius esset equalis patri. Specialiter autē omnes sancti erūt
a qz creati et sacrificati sunt. Illud autē qd dicit. s. xvi. c. Oia
que habet pater mea sunt: propterea dixi: quia de meo acci-
piter: intelligitur de his qz ad ipsam patris ḡtūtē diuinitatē
in quib⁹ et illi fili⁹ est equalis: Ideo dicit: De meo accipiter: id
est eiusdē substantiē mecum est. p Et clarificatus sum in
eis. i. clarificabo. i. innoteſcā eis ac per ipsoz alijs. Dicit enī
factū qd erāt p̄destinatū et mort futur. Unde et sub hoc modo
loquēdī subdit: qz Et iam nō sūt in mundo. Qd cito fu-
turū erat: dicit iā factū. Aug⁹. Loquit h̄bano vñu: sicut quo-
tidie dicim⁹: Jam non est hic: de aliquo quātor⁹ abituro: et
maxime hoc de moriturio soleat dicit. Aug⁹. Qm et ipse dīs
tagz p̄uidens quid lecturos mouere posset: adicit. s Ego
ad te venio: sic exponens: quodāmodo cur dixerit: Jam
nō sum in mundo: et hi in mundo sunt. q. d. ideo egenus
consolatione: qz tristes manebūt in mundo diuitiis me abeunte.
Et ego ad te venio: sic exponit: quodāmodo cur dixerit:
Nō sum in mundo. Cōmendat qz eos patris quos corporali
absentia relict⁹ est: dices: i Māter sancte: sine terra et
sine culpa: v Serua eos in nomine tuo: id est ad ho-
norem nominis tui. Tel fīm Chrysostomū: x In nomi-
ne tuo: id est per tuū adiutorium. y Quos dedisti
mibi: id est quos verbis meis credere fecisti. q. d. Serua
eos in gratia et in fide in quam eos vocasti. Et bene dicit
serua: quia cito bonum perditur: qd a largitōre non custodi-
tur. Unde P̄s. Nisi dominus custodierit cūlātē r̄c. Et
alibi. Non dormitabit neqz dormiet qui custodit israel. Ela.
xxi. c. Custos quid de nocte: custos quid de nocte r̄c. Sic
autem serua: z Et sint vñum sicut et nos. Sed sunt
vñius essentie: ergo et ipsi discipuli erant vñius essentie. Un-
de ex hoc verbo habuit ortum heresis: que dicebat: quoni-
am omnia vñum: et ideo mītēbāt sibi inuicem idem verbi
salutem. Solatio. Et sint vñum fide et dilectione: sicut eo et
pater et filius idem sunt: omnino in nūlo dīffēunt: neqz in
voluntate: neqz in opere. Tel Sicut nos vñum sumus: id est

z vñius essentie

Genitus essentia: ita ipsi sunt vnu participatio illius essentia: que deus est. Vnde ut sint vnu participatione vnu. i. spissancit: q. cor-

pus ecclesie copaginat et facit vnu et vivificat. i. Corin. x. d.

Vnus panis et vnum corpus multi sumus. Cant. vi. b. Una

est columba mea: vna est pfecta mea. Aug. Non ait: vt nobiscum

sunt vnu: aut ut sunt

vnu ipsi et nos: sicut

vnum sumus nos: sed

aut: Ut sunt vnum

sicut et nos: ipsi ut

q. in natura sua sunt

vnu: sicut et nos in

nostravnum sumus:

id est in diuina natu-

ra: de qua alibi dicit:

Ego et pater vnu su-

mus. a. **Cum essem cum eis corporali presentia:** b. **Ego seruabam eos:** ego homo eram eis instructor et consolator. Sed non sine te: Unde subdit: c. **In nomine tuo. i. tuo adiutorio vel tua potentia vel ad honorem tuum. q. d.** Ideo serua eos modo cum recedo in nomine tuo in quo p̄bus eos seruabam. Sed hic possit queri multa. Primo: quomodo competit ei ut roget patrem cum patri sit equalis. Itē quare ita distinguit: p̄ eis rogo non p̄ mundo. Et ad hoc respōdet: q̄ roget patrem inquit est minor patre. i. fm hominē: ut dicit Aug. Sed ad huc querit Chrys. Ad quid etiā fm q̄ homo rogauerit patrem quasi nescientē cum non indigeret ei desideriū scire q̄ vocale orationē. Itē quid sibi vult illa divisione: Pro eis rogo: non p̄ mundo. Rūdem⁹ fm Chrys. Propter nihil aliud facit ofone nisi ut discat amore quē habet ad eos: Quis enim non solum que a seipso sunt amico tribuit sed et alium in hoc rogat: ampliore ostendit amorem. Ideo etiā divisionē facit in oratione: ut notet specialitatē ad discipulos siue speciale amorem. Si autē obiicitur: q̄ pro mundo orauit: cum in cruce p̄ transgressorib⁹ orauit: ut dicit Esa. lliij. d. et Luc. xxiij. e. Respōdēdū est: Non pro mundo rogo: id est p̄ mundo finaliter non rogo efficaciter. Itē querit quid est qđ dicit: Pater sancte serua eos: et postea subdit: **Cum essem cum eis seruabam eos. q. d.** quia vado tibi eos cōmendo. Chrysostom⁹. Ex hoc vide q̄ abiens non possit eos seruare. Augustin⁹. Item vide significare q̄ vīclissim eos seruent pater et filius: et quasi succedat alius qđ discesserit p̄tus. Ad hoc respōdet Augustin⁹ dicens: Simil nos custodiūt pater et filius et spissancit: qui est vnu verus deus: sed scriptura sic loquit: quia nos non levat nisi descendat ad nos: sicut verbū caro factū descendit ut levaret: non cecidit ut taceret. Si descendētē cognouim⁹: cum levante surgam⁹ et intelligamus. Cum ita loquim⁹: debem⁹ p̄sonas distinguere non separare naturas. Quādo ergo seruabat discipulos suos filius p̄sentia corporali: non expectabat pater ad custodiēdū succedere filio discendente: sed eos ambo seruabat potētia spirituali. Et quando ab eis abstulit filius p̄sentiam corporalē: tenuit: cum patre custodiam spiritualē: quia et quādo eos custodiēdos filius homo accepit: custodie paternē non eos abstulit: et cum pater filio custodiēdos dedit: non dedit sine ipso filio: qđ dedit: sed dedit hoc filio: non sine deo eodē ipso utiq̄ filio. Chrys. etiā de hoc aperte dicit: q̄ loquissim humane et quasi homo nū: ppter eorum imbecillitatem. Quia enim totum credebāt amittere in absentia elius corporali: ideo dicit: Pater sancte serua eos: ut s. parum respirent audientes hec eum dicētem et patrī cōmandantem. Quia enim multas ab eo cōsolationes audientes: non persuasi erant: ideo de reliquo patrī loquitur: eam que ad eos dilectionem ostendens: ac si diceret: quia ad seipsum me conuocas: illos serua: id est constitue in cautela: Ego enim venio ad te. Non hoc dicit quin abiens possit seruare: sed loquissim mentem eorum qui magis confidebāt de patre. Hoc modo etiam dixit illud: Et iam non sum in mundo: et hi in mundo sunt: Hoc enim suspicabant illi. Interim legitur eis cōdescēdit. Si dixisset: Quoniam ego seruo eos: non ita credidissent: ideo ait: Pater sancte serua eos in nomine tuo: id est per tuum ad-

futorum. Et cetera similiter cōdescensive dicit: sicut etiam p̄ prophetas deus pater humano modo loquitur. Sequitur: d. **Quos dedisti mihi ego custodiū instruēdo: consolando p̄sentia corporali.** e. **Et nemo ex eis periret nisi filius perditionis: id est iudas ad perditionē p̄destinat:** ut dicit Au-

gustinus. Et expone

id est p̄scitus. Veli

f. **Fili⁹ p̄ditōis:**

id est imitator diabo

li: per quē perditio

venit in mundū. Veli

filius perditōis:

id est perditus: id est

damnatus. Et dicit

sic ad expressionem:

sicut et illud. q. Thessal. q. a. Misereoratus fuerit homo pecati: filius perditionis et. Job. xxi. d. In die p̄ditionis ser-

uatur mal⁹. Sed objicitur de hoc: quia dicit. S. vi. d. Omne quod dedisti mihi non perdam ex eo. Ibi neminem excipit: Solutio Chrys. Ibi intelligitur: non perdam quantum in me est: quod ex manifestis dicit alibi: scz. S. vi. d. Non enim eis ciā eum foras: id est non a mea causa: neq; me impellente neq; derelinquere: si vero a seipso existunt et recedunt: ex necessitate non trabo. g. **Ut scriptura impletatur:** quē hoc

de illo prophetauit: in Ps. Deus laudem meam ne tacueris et. Et ponit li. yr. cōsecutus: non causaliter. Unde Chrysostomus. Proprius hic scripture est modus: ut causam posse ea quē ex eventu contingunt: et oportet omnia diligenter inuestigare: et modū eius qui loquuntur et materia et leges scri-

pture si demum non debemus paralogicari. h. **Nunc au-**

tem ad te venio: per mortem: unde desolabunt discipuli

mei. i. **Et ideo quia recessurus sum corporali p̄sentia in**

consolationem eorum: hec loquor: eis adhuc existens:

k. **In mundo: cum eis: l. At: habeant gaudium**

m̄ plenum: fm Chrysostomū: n. In

semetip̄sis: id est ut gaudium de me habitum semper habeant: et tristitia a me non recedant. Chrysostom⁹. Cuius gra-

tia predicta cōdescensive dixerit: hic aperit. s. propter illorū

gaudium et requiem: et ut tumultuant imperfectiores existen-

tes. Veli sic: b. Nunc ad te venio: quia ego custodiū

eos: sed nunc peracta obedientia: ad te venio: id est in pri-

mo est ut vada. i. Et interim hec loquor: adhuc existens

in mundo. Et ad quid: Ut habeant gaudium meum

impletum in semetip̄sis. Aug. Non gaudium est de quo

superius ait: Ut sint vnum sicut et nos. Hoc gaudium suum: s. codē. b.

id est a se in eos collatum: in eis dicit implendum: propter

quod se locutum dicit in mundo. Nec est illa pax et beatitu-

do in futuro seculo. Phil. iii. b. Pax dei que exuperat omnē

sensum. Propter quā consequēdam temperāter et iuste et pie

viuendū est in hoc seculo. De hoc dicit. S. xvi. g. Nec locut⁹

si vobis ut in me pacē habeatis. Et lege sic: l. At gaudium

n̄m̄. i. qđ lā p̄tuli eis p̄ arrā. i. gratiā. m. Habeat imple-

tum: i. adepte gl̄ie. n. In semetip̄sis: nō tm̄ in aia: sed

etiā in corpore redidans et inūdans. Job. xix. d. Quē risu-

rūsum egoip̄se et nō ali⁹. Et qđ dixerat: Serua eos: dicit

causam: ppter quā digni sunt diligentia pairis: quia propter

sermonem eius odio habiti sunt. Ethocest: o. Ego dedi

eis sermonē tuū. i. quod docui eos tibi placuit et tū fuit.

p. Et ideo mis̄dus eos odio habuit. i. mis̄dant: et maxi-

me iudei. Et loquissim: ut dicit Aug. de futuris passionib⁹ eorū

et odii. Et cur odio habuit: adhuc subdit: q. Quia non

sunt de mundo: quantū ad act⁹ malos. r. Sic et ego nō

sum de mundo. i. de numero vel de cōsortio malorū. q. d. ideo

eos odīs: sic et me odio habuerūt. S. xv. c. Sivos odīs

scitote qđ me p̄p̄e vobis odio habuit. Chrys. Lū p̄tū facti

p̄secutionē patimur a malis: ne anxiemur neq; tristemur: Tā-

lē em̄ virt⁹ h̄z naturā: vbiq̄ odīs parere assuevit apud gnicio-

sos. S. z. doleam. Hoc est p̄tū ē signū. Prop̄ea chris⁹

a. Si de mundo essetis: mūd⁹ qđ sūs erat diligenter. S. xv. c.

r. Et alibi rūsus

Evangeliū scđm Johanneni

¶ Et alibi rursus: *Luc.* vij. d. *Tu* q[uo]d vobis cū benedixerint vobis homines. *Et. S.* vij. a. Non potest vos odisse mūdū: me aut̄ odit; q[uo]d ego testimo, nū perhibeo de illo.

Sed et si mūdū eos **a** Non rogo vt tollas eos de odit: **a** Non ta- **b** mūdū: sed vt serues eos a ma- mē rogo vt tollas **c** lo. Hē mūdū nō sunt sicut et eos de mūdū: vbi necessarij sit adhuc: **d** ego non sum de mūdū. Sān- ersi non de eo sint: **e** Cūstifica eos i veritate: Sērmo **b** Sed vt serues **f** tuus veritas est. Siclit tu me eos a malo/mūdū. **i** misisti i mundū: ita et ego mi- Oraz vero christi? p. suis cōtra odia mū- di. Et quare odiunt: *Quia* **c** De mūdū nō sunt sicut et ego nō sum de mūdū. Repetit eandē sententiā quam dixerat ad confirmationē: et vt ostendat amoorem suum in cō- mēdatione eorum ad patrem. Et est sensus. Ad nūbil aliud re- spiciunt nisi ad te: nūbil cōmune ad terrā habētes/ cēlestib[us] fa- cti sūt ciues. Chrysostom⁹. Longā eo: si cōponit laudationē: sc̄z q[uo]d non sunt de mūdū: et quoniā ipse eos dedit: et quoniā ser- monē eius seruauerunt: et quoniā propter eum odio habēnt. Itē q[uo]d dicit: sicut: ne tumultueris: hoc enim non similitu- dinem parilitatis vel expressiōis: sicut cum dicit in ipso et pa- tre: sed dicit quādam conformitatē imitationis: in qua tamē multa differentia est ad nos: q[uo]d ipse peccari non fecit: nec in- uentus est dolus in ore eius. *j.* Pet. ii. d. Quō autem dixerit: Serues eos a malo: exponit dicens: **d** Sanctifica eos in veritate. Chrysostom⁹. Serua eos nō solum de pe- ricolozū erēptione/ ait: sed de ea q[uo]d in fide p̄manēta. Idcirco et induxit: Sanctifica eos in veritate tua. i. sanctos fac p̄spiritus dationem et recta dogmata: id est erudi eos et doce veritatē: et firma eos in veritate audita. Et ne quis quereret de qua veritate dicat: subdit: **f** Sērmo tuus: id est doctri- na quā docui ex te: **g** Cleritas est: id est nullū mendaciū est in eo: oīno euēnire oportet que dicta sunt in eo. *Vel.* veri- tas est: non ymbra: non typicum quid neq[ue] corporeū. Hēc veritas siue iste sermo sanctificat: id ē purgat. Unde. *S. xv. a.*

Eph. v. e. Dilexit ec- cursum vobis. Et *Eph. v. e.* dicit de clesiam et tradidit so- ecclesia: q[uo]d sanctifica teā i verbo. *Vel.* metipsum p ea vt ea aliter: **d** Sanctifica eos in veri- sanctificaret mūdās tate p̄dicanda. i. segrega eos ad verita lauacro aque in ver- te p̄dicandā vel mūda/ vel firma. Se- bo vite.

segregatiōe habet *Act. xii. a.* Segregate mībī paulū et bar- nabā i opus ad q[uo]d assumpsi eos. *Gal. i. c.* Cū autē placuit et q[uo]d me segregauit de ytero matris meq[ue]: et vocauit p gratiā suā vt reuelaret filii suū in me: vt euāgeliātē illū in gentib[us]: cō- tinuo nō acq[ue]ui carni et sanguini. De ytero matris debet p̄di- cator: segregari. i. a tōcupiscēta abstrahit: vel ab amore carna- li. *P. S.* Pater me⁹ et mater mea dereliquerūt me. *Eccī. xlviij. a.* Quasi adeps separat⁹ a carne/ sic dāuid a filiis hoīm. *Vel.* Surrexit pphera in die⁹ dāuid/ quasi adeps separat⁹ a carne. Ideo Leuit. x. a. In die promotionis aaron/ mortui sunt filii eius: i signū q[uo]d debet in p̄dicatore mori carnalis affect⁹. Sed ecōtrario dicit Ezech. xvij. a. In die or⁹ tuī nō est p̄cessus ymbilic⁹ tu⁹. Itē sanctificatos. i. mūdos et purgaros oportet esse p̄dicatores: q[uo]d nō est speciosa laus i ore peccator⁹. *Eccī. xvij. c.* Esa. vij. c. Purgata sūt labia ei⁹. Itē sanctos: id est fir- mos oportet esse in veritate p̄dicanda. *Vel. Eccī. viij. a.* Moll querere fieri iudex z̄. Ideo spūssancrus in aplis descendit in linguis ignigis/ vt scirēt se purgatos et fortificatos ad loquēdū veritatē. Ezech. iiij. c. Fili hoīs ne timeas eos neq[ue] sermones eorū metuas. Et in eodē: Cleritas eorū ne timeas: et vult⁹ eorū ne formides. Et idē dī. iij. b. eliusdē: et *Hiere. i. b.* Et *Esa. li. d.* Quis tu vt timeas ab homīe mortali: Dicit ergo: **d** San- ctifica eos. i. firma/ vel mūda/ vel segrega: **e** In verita- te p̄dicada: Et qua p̄itate: Sērmōis tui. i. euāgeli⁹. *Vel. sub- dij:* **f** Sērmo tuus veritas est. i. sine mēdaci⁹ decepti-

one. *Vel.* cū veritas sit in se nō debem⁹ illud nostris mēdaci⁹ adulterari. *Job. xiiij. a.* Numq[ue] indiger de nostro mendacio:

ij. Corinθ. ii. d. Mō sumus sicut plurimi adulterates verbum dei. *Itē. ij. Cor. i. d.* Sērmo nōst̄r q[uo]d fuit apud vos nō ē in illo est et non. i. falsitas. *Vel. g. Cleritas. 35. q. 10. 1. 1. 1.* De cele. mīl. cum martie

Proverb. xij. 4. La- bium vitat firmū est in ppetuū. Barth. Cleritas ē ad differētiā ymbraz in lege. *Vel. x. a.* Umbra- bēs futuroꝝ lex nō ipsā imaginē re- rū. Sequit⁹: **b** Sicut tu me misisti Chrys. Ex quo sen- ti in mundū ad docendū verita- su dixerit: Sanctifi- cū ad docendū sc̄z. q. d. ideo sanctifi- ca eos in veritate p̄dicanda: q[uo]d ad hoc mittunt in mūdū eis intīmū et pīculosū. Oz autē dicit: misi- futurū/ vt facili⁹ dicit. *Vel. h.* Sicut tu me misisti ad recō cillandū mundū: **i** Itē et ego misi eos ad idē. Nec dicit li/ sicut/ parilitatē: sed remota similitudinē. **k** Et ego lan- tec̄z miti⁹ eos/ pro eis sanctifica meip̄su. i. hostiā offero tibi me in cruce. Hostiā em̄ oīs in lege sancte dicebant: s̄ p̄di- pue illa dicebat sancta q[uo]d deo reponebat. **l** Ut sunt et ipsi sanctificati. i. vere et plene misericordia peccato p̄ effectū paſſi- onis: m **m** In veritate: nō in ymbra vel typō: sicut oīl p̄ ouē vel vitulū sanctificabāt figuralis: sed/ in veritate. i. per verum agnum. **n** Aboralis: In ve- *Vel. sic:* **k** Ego me sanctifica. i. ritate: nō in simula- offero me: **l** Et et ipsi sunt sanctifi- cati in p̄itate. i. vt exemplo meo etiā qui se macerat vane: ipsi sanctificēt se. i. offerat in p̄itate: non Barth. vi. b. Exter ymbratilia sacrificia: fīm illud Ro. xij. minant facies suas. a. Obscuros p̄ missiōē dei vt exhibe Eph. vi. c. Succin- atis corpa vīa hostiā deo. *P. S.* Qm̄ p̄ cī lumbos vestros. *p. 4.*

pter te mortificamur tota die: estimati sum⁹ z̄. Loquis autē de oblationē mortis vel macerationē: nō sine morte hostiā suos opaq[ue] et oblationē. Sequit⁹: **n** Nō p̄ eis aut̄ rogo tñ. Supius orauit p̄ p̄sentib[us]: hic orat p̄ cre- dituris. *Vel. fin. Chrys.* sic p̄tinua. Dixerat: Pro eis ego sanctifica meip̄su. i. morior. Sed ne q[uo]d p̄tut q[uo]d pro aplis solū moris: ideo induxit: **n** Nō p̄ eis rogo tñ. i. morior et offero me: q[uo]d oblatio vīcē tenet oīonis. *Vel. rogo. Blo.* vt seruenf a malo: et vt sanctificēt. i. firmenf in bono. **o** Sed et p̄ eis q[uo]d credituri sunt p̄ vībū eorū in me: vīcē ad finē. mūdū: q[uo]d fides ē in reprobis p̄ verbū ap̄loy. *Vel.* In omnē *p. 5.* terrā exiuit son⁹ eorū. *Ro. x. d.* Fides ex auditū. *Vel.* Credi- tū sunt. *Blo.* vīcē ad finē mūdū: vel iā creditū vīcētū sunt nō tñ tam p̄fecte vt post credituri sunt post resurrectionē. Ecce magna fiducia: q[uo]d christ⁹ p̄ oīb[us] nob̄ orat. *Vel. vi. d.* Semp viuēs ad interpellādū p̄ nob̄s. *Ro. viij. g.* Christ⁹ i. tūs qui mortu⁹ ē: uno q[uo]d et resurrexit: q[uo]d ē ad dexterā dei: q[uo]d etiā iterpelat p̄ nob̄s. *j.* *Job. ii. a.* Si q[uo]d peccauerit aduocatū habem⁹ apud patrē i. tūs christū. Sed qd̄ ē q[uo]d dicit: Per vībū eorū: q[uo]d obīcūt de latrone et de paulo: q[uo]d nō crediderūt vībū ap̄lor: et ita videb̄t q[uo]d hic non orauerit p̄ eis: Rūdem⁹ sic dīc Aug⁹. **P.** Per verbū eorū. i. p̄ verbū fidei q[uo]d eorū est: non q[uo]d eorū tñ sit p̄dicatū: sed et p̄ paulū et aliis q[uo]d libet: sed q[uo]d eis p̄mit⁹ et p̄ncipalib[us] cōmīssū est ad p̄dicandū. *Vel.* ē verbū fidei/ verbū dei: p̄ q[uo]d vel in q[uo]d credidit latro: *Luc. xiiij. f.* Credidit et pau- lus: *Act. ix. b.* et q[uo]d credidit. *Chrys.* In brūlū restau- rauit aīos disciploꝝ et fortiauit: oīdens mīlos futuros dis- pulos: vībū q[uo]d habebāt p̄cipū: oīdit cōmūne futurū. Et in bō- cōsolat eos: ostēdens ipsos salutis aliorū fieri causā. Et quid rogar: **q** **U**lt omnes vīnū sunt: id est vīanīties. Oz au- tem. *S. eodem de solis apostolis:* hic de omnibus simul orat. *Vel.* Sicut tu pater

Sa Sicut tu pater in me es et ego in te: id est sunt unus
suo modo. fidei expectatione dilectione spiritus sancti participa-
tione: sic nos sumus unum non modo. Act. iii. f. Multitudinis
credentium erat cor unum tecum. Chrys. Sicut non certissime pa-
ratis est sed ut omnibus possibile est: sicut cum dicit: Estote mis-
seritores sicut et pa-

ter vester misericors
est: Matth. v. g. et
Luc. vi. f. b. Et
ut et ipsi in nobis unum sunt: ut
et ipsi in nobis unum sunt:
id est concordes sunt
in unum: ut sic nobis
unum sunt: sicut et nos unum su-
ri non potest: Non enim

possunt nobis uniri si in unum discordauerint. Nam aliter con-
tinua: ut sequitur sit explanatio predictis. q. d. rogo ut unum
sunt: id est concordes: non in malo: sed ut et ipsi in nobis unum
sunt. Chrys. Quid enim in nobis? In fide quod ad nos est dilectione:
c. Et mundus credit per eos: Quia tu me misisti et cognoscet
omnes quod mei discipuli estis si dilectione habueritis adiunxit.
Sed qualiter hunc credit mundus? quod a deo sit missus. Qui pacis
est deus. i. Cor. xiiij. g. Si ergo seruauerit quod didicerint a me co-
gnoscet ab auditorib[us] magister in discipulis: si vero altercent
non dicent pacifici dei esse discipulos: Non pacificus vero non con-
tebunt missum a te. Ecce patet qualiter dominus semper intendit ostendere
se esse ad patrem eiusdem concordie. e. Et ego claritate
sue gloria: fin Chrys. Quia tu dedisti mihi dedit eis:
q. d. ut mundus credit per eos: dedit eis potestatem mira-
cula faciendo et efficaciam docendi: quia et tu dedisti mihi insuper
et concordiam amoris sue unanimitatem. Chrys. Gloria dicit ea
quod signa et dogmata et ut unanimites sint. Hoc est gloria. s.
unanimitas: de qua subdit: f. At sunt unum sicut et nos
unum sumus. Hoc gloria maior est signis et miraculis. Sic
enim et deus admiramus: quoniam non est pretio neque discordia apud
naturam illam diuinam: et hoc est maxima gloria: ita et hic ait: ex
unitate efficiantur claris. Sed qualiter patrem petunt hoc eis dare:
et ipse dicat hic se eis habeat dare claritate: Solutio. Consolatio
et cōdescensionis gratia petitio fit. Qualiter autem dedit gloriam
in eis. s. existens et patrem secundum habens ut eos contineat: Et hoc
est: g. Ego in eis: per gratiam eos unius. Et ne insufficienter
credant filii eos continere subdit: h. Et tu pater in me: per
identitatem naturae. Et ita patet in eis: i. At sunt consummati
in unum. Uel fin Chrys. Perfecti in unum. i. ut sic
per me et patrem inhabitantes perfecti sunt in concordia. Supius enim
dicit: ut sunt unum: sed hic plus dicit: Et sunt consummati
sue perfecti in unum: ut non solum habeat claritatem et concordiam:
sed perfectam habeat et continuam et perseverantem. Et nota quod ab hoc
inchoauit sermonem. s. xij. d. Namatu noui do vobis ut diligatis in-
timi. Et ibi terminauit etiam sermonem. s. xv. g. Ad eccl[esi]as
sum vobis ut in me pacem habeatis. In hoc etiam terminat istam
orationem ad patrem. i. eod[em]: Ut dilectio qua dillexisti me a me suis
sit. Et in hoc dicit plenum et perfectionem. Hoc est quod dicit
ap[osto]l[us] Cor[inthi]i. c. Sup oia autem hec claritate habete: quod est vicu-
lum perfectionis. Et. i. Timoth. i. b. Finitus precepti est charitas. i.
consummatum. k. Et vel per cognoscat mundus per eos
unanimitate: ut dicitur: l. Quia tu me misisti. Hoc est quod
dixerat hic repetit: ut per repetitionem certissime ostendat quod
plus potest apud homines quam signa. m. Et ut cognoscatur
et dillexisti eos sicut et me dillexisti: in hoc quod eis specie
ale donum tuum dedisti. s. Dillexisti eos sic et
me dillexisti: quia sicut ego unigenitus flagellatus sum: ita
et ipsi. Heb. xii. b. Flagellat omnem filium quem recipit. Hoc
autem sicut non dicit parilitatem sed similitudinem quoniam fin
quod hominibus competit amari. Uel aliter legitur ab illo loco fin
Aug. n. At mundus credit: quod tu me misisti. q. d. pe-
to ut sunt unum per claritatem: et peto etiam ut mundus credit: id
est ut ipsi habeant fidem. Mundum enim hic dicit illos eosde
quos uniuersos petunt: et vocat eos mundum: vel optimum ad sta-

tum praeteritum: vel quia sunt de mundo: id est viventes in hoc se-
culo. q. d. peto ut des eis charitatem et fidem. e. Et ego cla-
ritatem quam tu dedisti mihi dedi eis. q. d. pro eis ut
homo rogo: et ut deus facio quod rogo. Claritatem immortalita-
tis dedi eis: id est dabo tecum ut deus: f. At sunt unum
in claritate: sicut supra in fide et charita-
te: Sicut et nos unum sumus. Et quod
etiam est ut unum determinat dicens:

g. Ego in eis per
gratiam ad quod me mi-
sisti. h. Et tu in
me: mundum recollecti-

ans tibi per me. i. Cor. v. d. In quo ostendit se esse mediatorum: Neque enim hoc ita dicitur ut tantum pater non sit in nobis: aut nos in patre non sumus: cum et in alio loco dixerit: Id eum ve-
niemus et mansio apud eum faciemus. s. xiiij. c. De ergo nunc
ait: Ego in eis et tu in me: ita dictum est ex persona mediato-
ris: sicut et illud. j. Cor. iij. d. Uos christi: christus autem dei.
Quod vero addidit: k. At sunt consummati in unum: ostendit eo se producere ad reconciliacionem quod sit per ipsum mediatorum
et perfecta beatitudine cui nihil iam possit adiungi perficiatur.
Una nota quod supra dicitur: ut sunt unum: sed hic addit: Et sunt
consummati in unum: id est per charitatem. Uel ibi: unum: id
est in nos qui sumus vere unum. i. Cor. vi. d. Qui adhaeret deo
vnu sp[iritu] est cum eo. Sed quod ibi non solum erit perfecta unitio
charitatis: sed et perfecta cognitione veritatis. Chrys. et Aug.
m. At cognoscatur subdit. Uel ut et cognoscatur mundus: id
est ipsi consummati de mundo cognoscatur ibi per speciem quod modo
per fidem. Unde quod supra dicitur: ut sunt unum: sed hic addit: Et sunt
consummati in unum: id est per charitatem. Uel ibi: unum: id
est in nos qui sumus vere unum. i. Cor. vi. d. Qui adhaeret deo
vnu sp[iritu] est cum eo. Sed quod ibi non solum erit perfecta unitio
charitatis: sed et perfecta cognitione veritatis. Chrys. et Aug.
n. At cognoscatur subdit. Uel ut et cognoscatur mundus: id
est ipsi consummati de mundo cognoscatur ibi per speciem quod modo
per fidem. Unde quod supra dicitur: ut credat mundus: hic autem
dicunt: ut cognoscatur. Neque enim credimus: ibi cognoscemus. i. Cor.
xij. d. Uidetur nunc per speculum in enigmate: tunc autem facie
ad faciem. Sap. xv. a. Nos te sensus est consummatus. Co-
gnoscatur dico tunc quod credit nunc. l. Quia tu me misisti. i.
cognoscatur ineffabile charitatem quod me misisti. Uel sequitur: m. Et
dillexisti eos sicut et me dillexisti. i. ut cōdividerem eis he-
reditatem quam mihi dedit. Uel Ro. viii. c. Heredes quidem dei
coheredes autem christi. Uel Dillexisti eos: quod in filio mem-
bra etiam ei diligenter pater. n. Sicut et me dillexisti: Non quod
equalitas: Neque enim semper equalitate significatur: sed quod me et illos
vel propter me illos: sic dicit. s. Sicut tu me misisti in mundum: ita
et ego misi eos. i. quod tu me misisti misi illos. Ita et hic dicit
dillexisti eos sicut tu me. i. propter me sicut quod me dillexisti. Neque
enim membrum filii non diligit quod diligit filium: et quod eos dillexisti: vel
quod me dillexisti: ideo o. Water quod dedisti mihi consum-
mados. i. quod traxisti ad me. s. vi. e. Nemo venit ad me nisi pri-
me traxerit illum. Non quod filius non trahat etiam sic patet: sicut dicit
s. xij. c. Dia trahit ad me ipsum. Et. xv. c. Ego elegi vos de
mundo: sed loquimur in nomine domini. Uel quod in patre est auctoritas
principij. p. Tolo ut ubi sum ego et illi sunt mecum. q. d. Dillexisti eos ut me recipere eos mecum: q. d. At ubi sum
ego: id est in celo: ubi in carne mortuus sum. Uel hoc dicit: quod traxebat. Et habebit sicut. s. iij. b. Nemo ascendit in celum
nisi qui descendit de celo filius hominis qui est in celo. Dicit enim filius
hominis esse in celo: vel propter unitatem glorie in qua deus est et homo
deus: vel quod ille homo traxebat: Uel pro certitudine dicit factum quod
erat futurum de eo quod ad hominem. Nec est mirum: quod et hoc eius
dicit apostolus de membris suis propter spei certitudinem. Ep[istola]s. iiij. a.
Deus qui dives est in miseria propter multam dilectionem quod dillexit
nos: et cum esset misericordia peccatum iustificauit nos in christo: cuius
gloria miseri sumus: et suscitavit et consedere fecit in celestibus in
christo iesu. Ita et hic dicit: At ubi ego sum. i. in celo ubi
mortalis ero fui formam serui. Uel ubi sum ego fui deitate. Et
non queritur ubi: quod ubiq[ue] est deitas cum quo in bonus quisque est
etsi non ubiq[ue] sic ille: sic latroni dicit: Vnde mecum eris in padis
et tecum. Luc. xxij. f. Ubi et non sat sicut dicere: Tolo ut ubi
sum ego et illi sunt: sicut addidit: mecum: quod et miseri sum esse ubi
et ille est. En P[ropositio]ne. Si ascendero in celum tu illuc es tecum. Quid quicunque

g. Vicimus querimus

Euangelij scđm Johannem

Gubisq; fuerit: et ille ē: s beati soli sūt cū illo: q nō sūt beati nisi ex eo: cū illo: qz fruūt illo: videt illū sicut ē. j. Joh. iij. a. Malū aut̄ nō cū illo sūt: et tñ vbi est: sūt. Et sumam⁹ qualecūq; de re visibili exemplū: q̄tū ad hoc c̄c̄us et si ibi sit vbi lux est: non est tamē ipse cū luce: sed absens est a p̄sen-

Matt. ii. d. **Luc. io. d.**

ti: ut a impius et si esse nō possit vbi christ⁹ ipso: nec bogi etiā ita nūc sūt cū eo. s. p̄ spe ciem: et si sint aliquo modo cū eo. s. p̄ fidg. Et q̄ loquī de illa societate que eſper speciē aperit cū sub-

dit: a **A**lt videāt claritatē meā: vel gl̄iam meā: scđm Chrys. Eloquī de claritate qua de⁹ est: quā soli mūdo corde videbunt: Matth. v. a. Isa. xxvi. b. Colletur impius tē. Mā in forma serui clarificata videbunt iudicantē boni et mali. c **Q**uā dedisti mihi: cum me genuisti. Chrys. dare dicit generare. Aug⁹. **A**lt videāt: dixit: nō vt credāt: q̄ fidei merces est ista nō fides. Si em fides. Heb. xi. a. recte diffinita est cognitio rerū q̄ nō vident: cur nō merces fidei diffinita vissio rerū q̄ credite sperabant. Chrys. Cur non dixit: vt p̄cipient claritatē v̄l gloriā meā: sed vt videāt vel cōsiderēt. R̄idem⁹. Insinuat q̄ oīs requies illī v̄te hec eīcōsiderare t̄ i filiū dei: hoc et glorificari facit: sicut et Paul⁹ dicit. h. Cor. iij. d. Nos aut̄ revelata facie gloriā dei speculatēs: in eandē imaginē trās formamur. Ut videāt dico claritatē meā: d **D**ixit dilexisti me ante cōstitutionē mūdi. In illo em dilexit nos ante cōstitutionē mūdi: t̄ tūc p̄destinavit q̄d in fine futurū est mūdi. q. d. q̄ me diligis: caput diligi et mēbra mea q̄ p̄destinasti ad videndū gloriā meā. Uel sic lege: a **A**lt videāt clari- tate meā quā dedisti mihi. i. gloriā equalitatis quā ego habeo a te p̄ generationē. Et videāt: d **Q**uia dilexisti me tē. i. videāt amoē quo ab ēterno me amasti. i. videāt sp̄misan- cū. Uel a **A**lt videāt delectabilē: b **C**laritatē meā: id est me clarificat̄ h̄m boīz: c **Q**uā dedisti mihi boī: Quia sic dīc beat⁹ Bern. plenū proslus q̄s suauitatis dulcedi ne: videre boīz hoīs p̄dōrē. Isa. xxxvii. c. Regē i decore suo videbunt. Et. s. b. Reuelabīs gl̄a dñi. Et. iij. c. Vox specula- torū tuorū leuauerūt vocē ad p̄dicādū vel laudādū. Et q̄ merito vel q̄ fine: Q̄r oculo ad oculū videbūt. Eccl. xlii. c. Dulchri- tudinē candoris et p̄ admirabīl̄ oculus. Sequit: e **D**ater iuste tē. H̄ic discernit credituros a nō credituris. q. d. dico vt credant: vt cognoscāt: vt videāt: mūd⁹ em te nō cognouit. Uel sic cōtinua: Ideo hoc eis specialit volo et nō mūdo: q̄ bi soli de mūdo cognouerūt te et nō mūdus. f **D**ater iuste: quē null⁹ habet accusare. f **D**undus te iuste: nō cog- nouit. Chrys. Quid sibi vult hoc: quā habet p̄sequētiā: Re- spōdem⁹. Quia dicebat iudei se dñū scire: christū hoī nescire: ideo ostendit neinīnē scire dñū patrē nī qui filiū cognouerit. Ipse em fil⁹ cognoscit patrē et nō illi. Unde dicit: g **E**go autē te cognoui. Matth. xi. b. Nemo nouit patrē nisi filius. h **E**t hi p̄ me mediatorē: i **C**ognouerūt te. Per hoc inq; cognouerūt te: k **Q**uia tu me misisti: in carnē. l **E**t notū feci eis nome tuū. s. q̄ pater es: nā q̄ de⁹ est nouerāt. Motū autē feci q̄ fidē q̄ est ex auditu. m **E**t notū faciā p̄ speciē vel p̄ sp̄ūlanci infusionē. n **A**lt dilectio q̄ dilexisti me: inq; sum hō. Uel me: in mēbris: q̄ diligatur mēbra: p̄t eu. o **I**n ipsis sit. l. vt grām habet in se et co- cordia. Iste em est effect⁹ dilectionis dei ad nos. p **E**t sici ego sum: in ipsis: meis vt in templo: ideo habite p̄ gratiā. Aug⁹. n **E**st dilectio quā dilexisti me. Usitati⁹ diceret: dilectio q̄ dilexisti me. De greco aut̄ hīmō locutio trāsla- ta ē. Sed sile est et latine: sicut dicim⁹: fidelē servitutē serviuīt: strenuā militiā militauit. Et aplūs: Bonum certamē certauit. Usitati⁹ tñ lic̄z nō recti⁹ diceret: bono certamie certauit. Quō aut̄ dilectio qua dilexit pat̄ filiū est et in nobis: nisi q̄ mēbra eius sum⁹: et in illo diligimur cū ipse diligit tor⁹. i. caput et cor-

pus: Ideo sublūxit: p **E**t ego in ipsi⁹ tanq; diceret: q̄ ego sūt et in ipsi⁹. In nobis em tanq; dñs in templo suo: et alie etiā tanq; caput i mēbris: q̄z et nos ipse sum⁹: cū h̄m boīem et capitis corp⁹ sum⁹. Ipse em inq; domo caput est: Eph. i. d. Ipsū dedit caput sup omnē ecclēsiā.

Expo. Ca. XVIII. **E**c cum di- b **D**ixisset ief⁹. Finita ē sal- uatoris oratio: inci- pt̄ passio. Uel dicit: q̄ H̄ec cū dixisset ief⁹ instruēdo dis- cipulos: orādo p̄ eis ad patrē: r **E**gressus est cū discipulis suis tē. Mō q̄ statim post hec: sed q̄ non ante ista: vt dīc Aug⁹. Uel h̄m Chrys. H̄ec locut⁹ est eis. Sed qd dīcis o iohānes: nōne patri loq̄bat et orabat. Propt̄ qd lḡit nō dīcis q̄ cessas ab oīone venit illuc: R̄idem⁹: mus: qm̄ oīo nō fuit. Sed loquela p̄pter discipulos facta. r

Egressus ē cū discipulis suis trās torrētē cedron. i. cedrox. Et nota q̄ ief⁹ venit i villā q̄ dī gessemant: q̄ est ad radicē mōtis oliuett: t̄ ē trās torrētē cedro. Cedro aut̄ geniti- uis ē pluralis gr̄c⁹: q̄ latine v̄l cedrox. Et dī torrētē cedrox p̄ multitudine cedrorū circa illū locū. In libro. i. Dachab. xv. g. Dāault ei edificare cedrone. Ibi dīc Glo. Rabani: q̄ cedro vallis ē vel torrētē iux̄ hierlm ad orientalē plagā. Scđm b̄sic legit: s **T**rans torrentē cedron. i. q̄ dīcis cedron.

Ebli. s. trās torrentē laboraliter. q **H**ec cum dirisset ief⁹/egressus est tē. Post verba debent sequi opera. Et nota quod di- citur. n **E**gressus est cū discipulis suis: quia ḡre se- quitur pastorem. Judic. ix. f. Dixit abimelech ad socios: qd me videritis facere cito facite: iḡit certatim ramos de ar- borib⁹ p̄cidētes sequebant duce. s **T**rans torrētē cedro v̄bi erat hor⁹. Golēs ire in hor⁹: p̄ quē paradisi ielli- git: trās p̄ torrentē. i. p̄ tribulationē et crucē: quia hec est via vñ martyres p̄transierūt. Ut i Ps. Torrētē p̄transiuit anima p̄. nostra tē. Isa. xxvij. d. Flagellū inudans cū transierit nō ve- niat sug nos. i. tribulatio dīc̄ torrens: q̄ ad bonos: q̄ cū im- petu et cito trās p̄ eos: et q̄s ad momentū. Quo ad malos dī fluui⁹: q̄ perennis ē in abundātā. Isa. xxr. g. Erit transitus virge fundat⁹: quia virga. i. pena q̄ transit in bonis fundat in malis. Un̄ Isa. xxvij. d. Flagellū inudans cū trāsierit p̄ bo- nis: eritis in cōculatiōnē vos malī. t **C**edro. i. cedrox ab effectu: quia torrētē tribulatiōnis facit et nutrit cedros. i. odor- seros. Uel de beato andrea cārat̄: Dilexit andrea dñs in odo- rem suavitatis: Et magn⁹ fuit odo: dñs de beato laurentio: qui combussit antemurale suū: vi custodiret castrū animę suę: et bonū odore carnib⁹ suar̄ sup ignē faceret dñs. Uel. iij. Cor. j. d. Deo autē gratias q̄ semp triumphat nos i christo ief̄. i. fac̄ triumphare in tribulatiōnib⁹: et odorē neticē sue mani- festat p̄ nos in omni loco: q̄ christi bonus odor sum⁹ deo. Et Ben. viij. d. Post diluuiū odorat⁹ ē dñs odorē suavitatis de sacrificio noe. Itē tribulatio fac̄ cedros. i. impuritibiles p̄ san- ctimonīa: q̄ carnē arcet a putredine: sic virga expellit tinea et fōmē de veste: Et sic myrrha suat a corruptiōne: vñ significat q̄ myrrha. Cant. v. b. Dan⁹ meę distillauerūt myrrha p̄mā. Prīma myrrha ē martyris: scđa ē mortificatio p̄gnitūtū. Prē significat q̄ salē: q̄ arcet fōmes et putredinē et fetorē. Ideo in oī sacrificio ponēdū ē sal: q̄ caro nrā nūq̄ est dñi sacrificio: nūq̄ sit ibi salis incorruptio. Ro. xij. a. Obsecro vos vt exhibeatis corpora vñ tē. Eccl. xlii. c. Belu sic salē effundet sup terrā. Prē tribulatio facit aleos: q̄ sustinētes eleuat ad celum et ad dñū. Greg⁹. Hala q̄ nos hic premūt ad dñū ire cōpellūt. Dicb. i. c. Surgite et ite quia non habetis hic requiem. Ben. viij. c. Multiplicate sūt aquę et eleuauerūt arcā i sublimē a terra. Uel Torrens cedron: qd̄ interpretatur. Uel Glo. obumbratio eorū: quia tribulatio umbraculū est homini cōfūt̄ et sum̄ diui- ni furoris. Uel Ps. Obumbrasti sup caput mesi in die belli. *

Ab̄i erat hor⁹

a Ebi. s. trās torrentē i villa. s. gerusalem. **b** Erat hor
tus i quē introiuit ipse et discipuli ei⁹. Aug⁹. Hoc qd
narrat dñm ingressum cum discipulis suis in hortū: non conti
nno factū est cū finita esset ei⁹ oratio: de cui⁹ p̄bis alt: Hec
cū dixisset: sed alia quēdā sunt interposita q ab isto prēter
missa apud alios euā
gelistas leguntur.

b ubi erat hortus in quē introi
uit ipse et discipuli ei⁹. Scie
bat autem et iudas qui trade
bat eum lōcum: quia frequen
ter iesus conuenerat illuc cū
discipulis suis. Iudas ergo
cū accepisset cohortem et a
pontificibus et phariseis mini
stribus laborem: et ostendens discipulis

qm̄ voluntarie venit ad mortē: qd maxie sufficiēt erat p̄solari
eos. Un et i horto q̄si in carcere se p̄fuit. Chrys⁹. Sed quō
ausi sūt ei⁹ discipuli se: R̄idem⁹. A timore eos q̄ verba er
puerat vt nō tradiceret intrare de reliquo sed intraret i hor
tū. **c** Sciebat aut. Chrys⁹. Ut nō audies hortū/occulta
ri⁹ estimes addit: Sciebat aut et iudas: sicut ali⁹ disci
puli. **d** Qui tradebat eū. l. q̄ in ope traditiōis tam erat.

e Locū illū. Et vnde sciebat: **f** Quia frequent ie
sus conuenerat illuc cū discipulis suis. Blo. Ebi ipse
lupus iudas. s. int̄ oues locū p̄notayerat. Aug⁹. Ibi lupus
ouina pelle p̄te⁹ et int̄ oues alto p̄familias p̄silio toleratus
didicis vbi ad ips⁹ exigū dispigeret gregē insidijs appetendo
pastore. Chrys⁹. Multum manifestum est q̄ christus multo tñ
extra gnocabat. Nō enī si domi degeret i heremū iudas issit
s. ad domū/putans eū illuc inuenire dormītē. Mota q̄ dicit/
frequent nō semel. **g** Cū discipulis suis singulariter il
luc. i. hortū. Chrys⁹. Multo tñ eis conuenerat singulariter
de necessarijs loquēt q̄ non erat fas audire alios. Facit aut
h̄ in montib⁹ et in hortis maxime purū a tumultib⁹ inq̄rēs sp
locū: vt nō mēs eorū impediaſ ab auditio. Et de h̄ habet. s.
p. g. Abi⁹ iterū trās iordanē i eū locū vbi erat iohānes bap
ticas r̄. **h** Judas q̄ scieb locū: **i** Cū accepisset co
hortē a p̄side. Loco⁹ enī nō iudeo⁹ s. militū. Chrys⁹. Sed
q̄liter sualerūt cohortē: R̄idem⁹. Cirī milites erat et pecunia
rū grā oia sacre meditantes: Scdm illud. Esa. i. f. Q̄ es vili
gunt munera/sequunt retributio. **m** Et a pontificib⁹
i. p̄ncipib⁹ sacerdotū. **n** Et phariseis ministros iudeos.

o Venit illuc cū laternis et facib⁹: q̄ nor erat. **p** Et
armis. **q** Chrys⁹. Prop̄ qd cū armis: Quia formidat eos
q̄ christū sequebant: p̄trea et in tempesta nocte institerunt.
Un̄ notādū qualit se munierūt: sicut dīc Aug⁹. A p̄side accē
perūt cohortē tanq̄ ad tenendū reū: seruato ordine legitime
p̄tatis: vt nullus eis tenetib⁹ christū auderet resistere. H̄et b̄
etia tanta fuit man⁹ gregata ministrop̄ et sic armata veniebat
vt v̄l̄ terret̄ v̄l̄ etia repugnaret si quisq̄ christū defēdere au
deret. **r** Jesus itaq̄ sciens oia q̄ ventura erat sup
eū p̄cessit et dicit eis: quē queritis: Hoc ē non a p̄pa
latio eo p̄ceperavit ea discere sed imp̄turbare: vt q̄ oia sci
uerat hec ita dicbat et faciebat. **s** Procellit: vt paratus
mori. Esa. iii. c. Oblat⁹ est: q̄ ipse voluit. j. k. d. Animā meā
pono r̄. **t** Et dicit eis: quē queritis: Nō ignorans
qd vellēt sed et scirēt eū esse quē querēbat. In h̄ significat q̄
nos debem⁹ nos offerre periculo et tribulatiōi nō honori. Un̄
hic offert se: s. s. vi. b. ne fieret rex se abscondit. **v** R̄idet
ei: iessi naçarenū. Ex p̄patet q̄ nō cognoverūt eum tunc.
Chrys⁹. Vides virtutē ei⁹ in expugnabilē / in medio eo p̄
st̄ exēcauit oculos eo p̄ vt nō viderēt. Or̄ enī teneb̄t cau
sa nō erat himōi: idcauit euāgelista dīces: qm̄ lāpades habe
bāt. **w** etiā lāpades nō essent: a voce salte poterāt cognoscere/
rei marie iudas q̄ fuerat cū eo p̄tinue. Eteni et ipse stabat ch
ies et nihil plus sciebat eis: s. et cecidit cū eis resup⁹. Fecit aut
hesus ostēdes qm̄ nō solū comp̄bēdere sed nec vldere possit

XVIII

eum in medio eo p̄ existente sine eius p̄cessione. Et hoc etiam
pater per hoc: qz multoties alias miserūt comprehendere eum
et nō valuerunt. vt. s. vii. f. et. r. g. Un̄ manifestū est q̄ et nūc
volēs se dedit. **x** Dicit eis iesus: ego sum: quem que
ritis: ecce nō abscondit se sed ostendit. **y** Stabat aut et iu
das qui tradebat

ei cū ipsis. Blo.
q̄si nesci⁹ facit eo p̄:

* a Ebi erat. Doraliter
hort⁹. Post torre
tem tribulatiōis ve
ni⁹ ad hortū cœlestis
amēnitati. Un̄ Blo.
Qui in deserto tēp
tat⁹ vicerat: Mat.
iiij. b. in horto suos
coronat. Un̄ dicit la

tron: Amen dico tibi hodie mecum eris in paradiso: Luc.
xxii. l. De cruce iuit latro ad paradisū: Hoc ē qd dicit hic p
torrente ire ad hortū. Act. xxii. d. Per multas tribulationes
et. Ps. Trāsiūm⁹ p ignē aquā r̄. Esa. li. a. Donā deser
tū quasi delicias et solitudinē quasi hortū dñi. Deseritū enim
cōvertit dñs in paradisum ad quā inuitat sponsa. Cant. v. a.
Denī in hortum meū soz̄ mea sponsa. Ingreditur autem
hortū illū duob⁹ modis. In p̄senti per sanctū desideriū et cō
templationē: sicut apl̄s Phl. ii. d. Conuersatio n̄ra in celis
est. Post hanc vitam per apertā visionē et fruitionē. Matth.
xxv. b. Intra in gaudiū dñi tui. **c** In quē introiuit ip
se/p̄p̄im⁹. **d** Et discipuli ei⁹ postea. Michæl. ii. d. As
cender iter pandens ante eos. Heb. vi. d. Ebi p̄cursor nōster
introiuit iesus p̄m ordinē melchisedech/pontifex fac̄t̄ in eter
num. Itē Heb. x. d. Habentes fiduciā in introitu sancto p̄ in
sanguine christi quā initiauit nobis viam nouā et viventem.
e Sciebat aut et iudas q̄ tradebat eū locū. Diabo
lus aut et mali hoī scilicet q̄ boni p̄perāt ad paradisū. **g** vñ
de scilicet: **h** Quia frequent iesus conuenerat illuc cū
discipulis suis. Et h̄ q̄ boni frequent vīsitā celū: scilicet q̄
cœlestes sūt: Sic p̄tudo et hoīs vadūt et maxime i sole/
nitatis ad ciuitates suas vñ sunt orisidi. Ideo dicit Col. i. q.
a. Si p̄surrexit̄ cū christo q̄ surū sunt sapientia et
etia iudas ē cum eis in puentū: q̄ inter filios iob p̄luātes as
fuit et satan: Job. i. b. Per iudam enī qui interpretat̄ laudās
vel glorificās/bene significat diabolus: in cuius persona di
citur Esa. x. c. In fortitudine mea ego feci in sapientia mea
intellexi. Ipse vult prodere et capere christū i mēbris suis: et
habet multos cōplices. Unde sequit: **k** Judas q̄ cū ac
cepisset cohortē a p̄side et a pontificib⁹ et phariseis
ministros. familiā principū et platoꝝ ecclesie et claustralū
q̄ designant̄ per phariseos. **o** Elehit illuc: per tales insur
git diabolus p̄tra christū et mēbra eius. **p** Cū laternis et
facib⁹ et armis. Q̄ trib⁹ modis ipugnat̄ diabolus bonos:
Armis indebitē impugnatiōis p̄ potētiā: Scdm illud Sap.
h. b. Optimam⁹ paupērem iustū et nō parcam⁹ vidue nec vete
rano/nec reuereamur canos multi tempis: sit autē fortitudo
n̄ra lex iusticie: qd enī infirmū ē iutile iuenit. **l** Cū laternis i
proditiōis p̄ dolositatem. Laterna em̄ dicit̄ quasi lacerna.
l Cū facib⁹ et mali exēpli manifestationē. Uel arma p̄tinent
ad supbos: Scdm illud. Proverb. xxii. a. Arma et gladius in
vīo supb̄. Laterna ad p̄spēritatē mundiale: que est q̄si lux
testa: q̄ fragilis et caduca licet et lucida. Itē faces p̄tinet ad
luxuriosos sine ad carnis p̄cupiscentiā. Uel p̄ ista tria notant̄
tria q̄ sunt in quolibet p̄cō: lux et ardor et defensio. Lucet enī
et q̄si resplēdet anteib⁹ fiat: qm̄ s. in delectatib⁹ placet. Sed ar
det in opatiōe et cōburit hoīem. Sed defendit post p̄petratio
ne/qm̄ excusat̄ p̄ctū. Ps. Nō declines cor meū in p̄ba malit
iae r̄. **r** Jesus itaq̄ sciens oia q̄ ventura erat sup
eū p̄cessit. Sic iustū p̄uldēs aduersa vēitura/vel tēptatiōes
p̄ prudētiā occurrit p̄statā et offert se ad mala sustinēda per
obediētiā paratā. Un̄ sequit: **t** Et dicit ad eos quem
* queritis. q. o. para⁹ sū

Evangeliū scđm Johannem

Vel potius ut signo osculi eis traderet: Mat. xxvi. e. Tel fīm. Chrys. hō dīc: vt significaret q̄ t̄ iudas nesciebat eū: s̄ cū eis cecidit resupin⁹. Tñ sequit: a Et ḡ dixit eis: ego sū: abierūt retrozū. l. q̄l resiliens ab eo ad vocē terrā. b Et ceciderūt i terrā. Aug⁹. Ubi nūc mīlitū cohors et mīnistrī p̄cipiū et phariseoz.

B Ubi frōz et munimē armoz. Nempevna vox dicētis: ego sū: t̄a tanta turbām odiūs seroce armisq̄ terrībile sine telo vlo q̄ cūllit repulit stravit. Deus ehi latebat in carne: et sempiter⁹ vlesita mēbris ocultabat humanis: vt laternis et facib⁹ quereret occidēdus a tenebris: Ego sum dīc: et iplos deiecit: Quid ludicatur⁹ faciet q̄ ludicād⁹ h̄fecit: Quid regnatur⁹ porgit q̄ mo: q̄r⁹ b̄ potuit: Job. xxvi. d. Cū vix partnā stellā fīmontis ei⁹ audierūt r̄c. c Pterū ḡ i terrogauit eos: quē q̄rit⁹. Et b̄ eū cognoscāt̄ ne aberret i el⁹ captione. d Illi aut̄ dixerūt: iessū naçarenū: sic p̄us. Chrys. O de amētia: fobū ei⁹ misit eos resupinos: t̄ neq̄ ita p̄uersi sūt tantā ei⁹ expti virtutē: sed r̄fusus instant eisdem ḡ p̄a. Quia igit̄ ḡ sua sunt oia cōpleuit: vt p̄uerteret. s. eos tūc seipsum tradit. Tñ sequit: e R̄ndit eis: jesus: dixi vobis q̄ ego r̄c. Ne q̄s enī dicat q̄ ipse eos ad h̄ induxit et q̄s coegit eos capē se: occurrētēt̄ manifestans se eis et in manib⁹ eoz se tradēs: ideo ostendit p̄us signa que sufficiētia erāt eos reuocare. Sed q̄ p̄mahebat̄ i malicia: t̄ sic tradidit se ipsum in manib⁹ eoz dices: f Dixi vobis: q̄ ego sum iessū naçarenus. g Si ḡ me q̄ritis: sinite hos abire. Chrys. Usq; ad ultimā horā dīlectiōis p̄seruāt̄ ad discipulos dīmonstrat̄: sicut dicit. s. xiiij. a. In finē dīlexit eos. Si enī met̄ idiget̄: alt̄: nihil vob̄ sit ad hos cōmūne: Ecce enī met̄ p̄sū trado. Hoc ē q̄b. s. xvi. dixit: Bon⁹ pastor atam suā dat pro ouib⁹ suis. i. se exponit p̄ eis te occidant. b Et impleref h̄mo quē dixit. q. xvij. c. h Quia quos dedisisti mībi nō p̄didi ex eis quemq; perditionē aut̄ nō hāc dicebat chris̄t⁹: que ē mortis: sed illā eternā. Euāgelistā hō erāt de p̄sentī morte id accepit. Tel sicut dicit Aug⁹: de p̄ditione eter- na p̄t intelligi: q̄ si tūc morerent̄ corporalē p̄deret eos eterna- liter: q̄r nōdū sic in eū credebat̄ quō credunt q̄ nō pereunt. Et nota q̄. s. xvij. c. fit exceptio: Nemo ex eis perit nisi fili⁹ p̄di- tiōis: hic aut̄ nō fit exceptio: q̄r loquīs de illis q̄ remanerāt̄. Tel q̄r dicit peridi: vt noteſ q̄ nec etiā iudā p̄didiſ: sed se ipso perit. Hic intellige q̄ tūc cōperunt eū et ligauerūt̄: scu- lo recepto a p̄ditoze: sicut dicit alij euāgelistē. k Simon ḡ petr⁹ ardētio: ceteris discipulis: l Habens gladiū eduxit eū: volēs liberare m̄gr̄m sūl. s̄ quo fuit ut audax petr⁹: Confidebat in illa voce quā dixerat: qm nullus ex eis perit: et in his que iam facta erant: qz. l. p̄leci erāt in terrā. m Et abscedit ei⁹ auriculā dexterā. Chrys. Mō ina- niter mībi videat auriculā dexterā expīere euāgelistā: sed mī- hi videat imperū significare apl̄i in ipsum caput volētis p̄cēre. Sed hic querit̄: quare nō comp̄hēderūt apl̄os cū eo neq̄ intercederūt̄: et maxime petro irritatē eos p̄ ea q̄ in seruū fecit. Quis igit̄ eos detinuit̄: Null⁹ alt̄ nisi illa v̄tus q̄ p̄leci illos resupinos. Qd̄ ondēs euāgelistā. l. q̄ nō illo⁹ meritis fuerit: sed eius. i. christi qui comp̄hēsus est virtutis et tūcūtationis iduxit vt sermo impleref quē dixit: Qm nullus ex eis perit. Sed itez querit̄: qualit̄ petr⁹ q̄ iussus ē perā nō h̄c neq̄ duo vestimenta: Mat. x. b. gladiū habet: Ubi v̄ldef q̄ eos bo- stes formidās eū dudū p̄pauerat. Si hō dicit: q̄l qui ius- sus erat alapam nō dare: Mat. v. f. homicida fit: R̄demus q̄ maxime qđem se nō v̄lsc̄i iussus ē: hic aut̄ nō seipsum v̄l- sc̄ebat̄ sed m̄gr̄m. El alit. Mōdū fuerāt p̄fecti apl̄i neq̄ p̄sū.

mat. Si hō vis videre petrū phlosophantē: vīdebit⁹ post hēc vulneratū et nō irritatum: Act. iii. infinita mala par- tem et humilit̄ ferentē. Et nota q̄ sicut dicit alijs euāgelistā: Luc. xxij. e. dñs sanavit auriculā illi⁹ absclam. Per h̄ qui- dem et virtutē suā reuelās: et q̄ malefacientib⁹ bīfacere oportet

ofēdēs. Tñ Dat. v.

g. Bīfacie bis qui Mat. 2. 6. 6 odēt vos. n Erāt Mard. 14. 4. aut̄ nomen Iero- Luc. 22. malchus. Aug. 2. 4. q. 3. 4. 4. petrus. Women istius ponit 23. q. 3. 4. iste euāgelistā q̄d alij p̄ mēbris tacuerūt̄: sicut i Lu cas ponit solus d̄sa natione auriculē ep.

Chrys. Istū aut̄ no Mard. 2. 6. 6. mine designat euan- Mard. 14. 4. gelista: q; multū ma Luc. 22. gni sūt qd̄ factū est miraculum: non qm curauit solū: sed qm inimicū qui sup eū venerat et paulopost etiā alapā datur⁹ et erat: et qm sedauit bellū qd̄ et b̄ petro et discipulis iminebat: Quia igit̄ hoc ita magnū erat: p̄terea et nomē sanati posuit euāgelistā: vt illis q̄ tūc legerēt̄ v̄l audiret̄ hoc liceret̄ querere et inuestigare si demum ita vere facta sunt hec. o Dicit ḡ iessus petro: mitte gladiū tuū in va- ginā: quasi nō ē opus defensionis sed paciētē. Et p̄mo ter- ruit eū: sicut dicit alijs euāgelistā: dīces Mat. xxvi. e. Qis qui acceptit gladiū gladiō p̄bit: per mīnas feruorē et̄ humillās: qd̄ et in lotura pedū fecit. s. xiiij. a. Missi lauero te: nō babebis partē meū. Sed nō minisoliū impēriū ei⁹ detinet̄: sed et alij p̄bis mitigat dices: p Lālicē passiōis: q̄ Quē dedit mīhi p̄r nō vis vt bibā illū: Quasi cū relīstis voluntati p̄is nō sapis ea que dei sūt. Chrys. Per h̄ aut̄ ofēdēt qm nō illorū mētis erat qd̄ fiebat̄: s̄ fug p̄cessiōis et paternē voluntat̄. Et ḡ h̄ ostēdit etiā q̄ deo non est p̄tarī: sed obeditor visq; ad morē p̄t. Aug⁹. Qd̄ sibi dicit datū a p̄ie calicē passiōis: b̄ c̄ qd̄ dicit apl̄ Roma. viij. f. Si de⁹ p̄ nobis q̄s p̄tra nos: qui filio p̄prio nō p̄cepit: sed p̄ nobis oib⁹ tradidit illū. Sed et filiā se tradidit. Ep̄b. v. a. Christ⁹ dīlexit nos et tradidit seipsum p̄ nobis r̄c. r Lobors aut̄ gentiliū mīlitū. s Et tri- bun⁹ qui p̄cērat eis. Blo. Mos enī erat iudeis: vt quē mor- te dignū iudicari: vīncū p̄sidiū traderet. t Et ministri iudeoz: q̄ additi erāt p̄pter fulcīmētū: comp̄hēderūt̄ iessū. Hic aut̄ p̄termittit de osculo p̄ditors: de quo hādet Mat. xxvi. e. x Et ligauerūt̄ eū: vt impleat illud Isa. liij. c. Sicut ouis ad occītōne duceſ r̄c. Solēt enī ligari i ton- sura. Aug⁹. Lōp̄hēderūt̄ illū ad quē nō accesserūt̄: quoniam

g dies illē: illi hō Deuter

* quē querit̄. q. d. parat̄ sūl. P̄s. Paratū cor meū deus p̄. 17. paratū cor meū r̄c. Tñ nota qd̄ sequit̄: a Et ḡ dīxit eis ego sū: abierūt retrozū: qz qm homo parat̄ est sustinere iūtas p̄ christo: tūc magis vincit et bōt̄: sicut in sōeā quā sefit. Sequit̄: g Si ḡ me q̄rit̄: sinite hos abire. In b̄ forma dāt p̄glati: vt tpe p̄secutiōis se exponat̄. p̄oub⁹ suis: sic fecit būt̄ thomas cātuariēsis. s. x. b. Bon⁹ pastor anāmā suā ponit r̄c. E cōtra Ezech. xiiij. a. Mō ascēdistis ex aduerso. b Et impleref sermo quē dīxit: q̄r q̄s dedisisti mībi nō p̄didi ex eis quemq; Felix pastor q̄ sic sollicit̄ de oī gregi: vt nemine p̄dat. k Simon ḡ petr⁹ habēs gla- diū eduxit eū: Per quē designant̄ quidā p̄glati habētes celū nō sīmēntiā: qui vīdētes christū capi i mēbris statim educūt̄ gladiū excommunicatiōis et amputāt̄ subdītis aūt̄ der- terā. t. obediētā aliquātūlā quā p̄i⁹ habēbat̄: Ideo o Di- cit eis dñs: mitte gladiū tuū in vaginā. t. reuoca seni- tā excommunicatiōis suo tpe nō datā. Tñ habēt̄ q̄ dūt̄ dīxit dñs petro: Mat. xxvi. e. Qis q̄ acceptit gladiū gladiō p̄bit. Diere. xij. v. s. Usq; p̄cēderis mugro dīxi: visq; p̄o nō q̄ esclis: ingredere in vaginam tuām: refrigerare et sile. Ezech. xxi. g. Dñcro mucro euāgina te ad occidēdūlīma te vt iter- * ficias et fulgeas

L. **¶** dles ille: illi ho tenebꝝ pmaſerūt. Nec audierūt illō: Accedite
¶. 33. ad eū t̄ illumiamini. S̄z cū comp̄hēderūt: tūc lōḡ ab illo re-
cesserūt: t̄ ligauerūt eū: a q̄ solui pon̄ velle debuerūt: t̄ erāt
fortassis q̄ tūc imposuerūt christo vñcula sua atq; ab eo po-
¶. 115. stea liberati dixerūt: Dirupisti vñcula mea. **¶** Et addu-
xerūt eū ad ānā
pm̄. i. pmo anteꝝ
ad caip̄hā. S̄z ppter
¶. 10. tāb̄ qd ad ānā: Chrys.
L **P**re delectatione:
Gloriabant enim in
hīs q̄ siebāt q̄si tro-
pheū statuētes. Tel
15. 26. f. fm Aug. ponit ra-
rci. 14. f. i. o. i. terrū cū subdit:
¶. 15. 22. f. b. Erat enī vel
aut̄ locer caip̄hē:
sō intelligēdū ēb he-
ri calphā voluisse. c
Qui calphas erat
pontifex āni illi?
Blo. Erat enī illo tē-
pore duo pncipes sa-
cerdotū: vt Lucas. xxiij. a. k: Annas t̄ calphas: q̄ vicissim ānos
suos agebat: s̄tūc erat ān̄ caip̄hē: t̄ volūtate ei⁹ pm̄ duci⁹
ē ielus ad ānā: si qz collega: s̄tūc socer erat. i. nō p̄ iurisdictiōe
sed p̄ familiaritatē. Itē alia ratio: qz dom⁹ eorū sic erāt pos-
tē vt nō deberet ānas a trāseūrb̄ p̄tigiri: qz turpe esset si do-
mū annē interpositā p̄tererent. Itē calphas voluit christū
pm̄ ad ānā duci: vt minoris culpe videret: si alter⁹ qz sacer-
dotis dānaret sūia. **D** Erat aut̄ calphas q̄ p̄siliū de-
derat iudeis. S̄. xi. f. Expedit vnū boiem mori p̄o iplo.
Chrys. Cur reminiscis evāgelista p̄phetē caip̄hē: R̄ndem⁹.
Qm̄ p̄ salute p̄lī hēc siebāt: et tanta veritas ē supabūdātia
vt et iūmīcī ea p̄soner. Me enī vñcula ei⁹ audiens auditōr
tumultuet: recoluit p̄phetē illi⁹: qm̄ salus orbis terrarū mors
ei⁹ fuit. **E** Sequebat aut̄ ex devotioe: **f** Iesum si-
moni petr⁹: q̄ ceteri amabat ardēt⁹. **g** Et ali⁹ discipu-
lus. Aug. Quis nā sit iste discipulus: nō temere affirmādū ei⁹
qz taceat: solet tñ iste iohannes sic se significare. Chrys. Hic ē
ille discipul⁹ q̄ scriptit hēc: sed occurrat se nunc eadē de causa
q̄ et. S̄. xiij. c. qz magna narrat. S̄. qm̄ oib⁹ alijs exilientib⁹ ipse
sequit. Ideo etiā petru sibi p̄ponit t̄b̄ vt vitet lactatia: sed et
sq̄ ip̄s⁹ coact⁹ ē memisse nūc: vt discas qm̄ cert⁹ alijs enarrat
ea q̄ i atrio gesta s̄t̄: q̄si int̄ existēt. Et vide q̄liſ succidit p̄p̄la
laudē dicēs: **b** Discipul⁹ aut̄ ille erat not⁹ pontifici
et introiuit cū ielū. q. d. null⁹ miret me: nec extollat si alijs
recedētib⁹ et petro nō intrātē secūr⁹ sū christū: nō fuit hoc ex
virilitate vt vñtate mea: sed qz not⁹ pontifici. Sed qm̄ t̄ petr⁹
intrasse: vtq; si licuisset p̄ ea q̄ deinceps dīc indicauit: qz ab
ostaria introduc⁹ ē. **i** Petr⁹ aut̄ stabant ad ostiū fori.
Foris stabant qz negatur⁹ erat. Chrys. Venisse illuc amoris:
nō intrasse intro agonie fuit t̄ timoris: Jō evāgelista excusā-
do petr⁹ dīc se intrasse: qz not⁹ erat: ad significandū q̄ nō ideo
intravit q̄ vñtuosior: petro simplicit: sed petr⁹ timidior fuerat
qz ignor⁹ erat. **k** Exiuit ergo discipul⁹ ali⁹ q̄ erat no-
tus pontifici t̄ dixit ostiarię: vt introduceret petrum.
in Eūlla introduxit petr⁹. S̄z q̄ ipsemē nō introduxit
¶. 15. d. b. dixit ostiarię: R̄ndem⁹. Christo adh̄rebāt t̄ seq̄bat eū: p/
ptere mulieri iussit introducere
illū. S̄z qd fec̄ multe: Ecce qd
seq̄: aiā meam p̄ te pon̄. **n** ¶ Dixit ergo pe-
tro ancilla ostiaria: nun-
q̄d t̄ tu ex discipulēs ho-
gare discipulū: Siccine pro-
minis isti⁹: dīc ille: nō sū.
dño aia ponit: vt h̄ ne fiat
vox ācille formideſ: S̄z qd
mirū: R̄ndem⁹. **o** Vis ve-
ra p̄dixit: hom̄ autem falsa
p̄sumpsit.

L.

XVIII

nō esse christū: s̄t̄ q̄ negat se christianū: Dñs enī nō dixit
petro: discipulū meū te negabis: s̄ me negab. Chrys. Quid
dīcis o petre: Mōne p̄us dixisti: Qm̄ etiā op̄o: uerit etiā me
aiā p̄te ponere/ponā. S̄. xiij. d. Quid igit factū ē: qm̄ neq;
ostiar̄ s̄ers interrogatiōe: Munqd enī miles erat qui inter-
rogabat: Munquid.

aliquis eoz qui deti-
nebant magistrum:

S̄z acilla erat ostia/ Māti. 26. g.
ria vñlis t̄ abiecta: et Māti. 14. 5.
neq; interrogatio erat Lūci. 22. f.

pauenda: Non enī
dixit seductoris t̄ no-

cū discipulus es: s̄
homis hī: qd mi-

serenis magis t̄ fle-
crētis ad miscitā s.

illius siue compatiē-
tis erat. S̄z nihil bo-

rum sustinuit petr⁹. Al. tinter

Hoc autem q̄ dicit rosaur

Munquid t̄ tu:

propterea dictū est:

qua iohannes intus erat: ita mansuete lōquebatur mulier.
Sed nihil horum sensit petrus neq; in mentē suscepit neq; p̄z
mo neq; secundo neq; tertio: sed cum gallus cantravit sensit se
errasse. S̄z neq; tūc donec christus aspergit: et tūc fleuit ama-
re. Et ipse quidem stabat calefaciens se cū seruis pontificis:

christus autem detinebat intro ligatus. Hoc autem dicim⁹
non petru accusantes: sed veritatē eorū q̄ a christo dicta sūt
ōndētes. **o** Stabant aut̄ serui/ gētīlū: t̄ ministri/ iudeoz
ad prūnas. Et sudit causā: Quia frigus erat et cale-
faciebat se. Aug. Non hyems erat: sed tñ frigus erat: qd
solet etiā equinoctio verno aliquā contingere. Frigus autē di-
cit evāgelista: vt etiam notet qualitatē mentis eorum: id
est infidelitatem.

¶ Erat autem cū eis t̄ petrus stans
et calefaciens se: intensibilis ad ea que siebant magistro q̄
intus detinebat: et forte vel non poterat vel non audebat in-
trare. Sed p̄termissio de petro p̄sequitur evāgelista de his
que facta sunt circa iesum.

¶ Montifex ergo interro-
gabat iesu t̄ discipulis suis: id s̄t q̄o vel q̄les ha-
beret discipulos.

s Et de doctrina eius: id est que vel
qualis esset doctrina eius. Chrys. O de nequitia: cōtinue au-
diens eum in templo concionantē t̄ palam docentem: nunc
vult discere: quia nullū crimen habebat eī ferre. De disci-
pulis interrogabat fortassis vbi erant t̄ cuius gratia eos col-
legit et quid volēs t̄ in quibus. Hoc autem dicebat quasi se-
dictiōsum t̄ nouariū rerum factorem redarguere volens: et q̄si
nullus altius ei attenderet nisi soli illi sui discipuli quos tanq;
collegiū aliquā p̄nitiosū reputabat: qui latēt p̄auā doctrinā

¶ sectarent. Ende hoc
*

* ficas t̄ fulgeas: reuertere ad vaginam tuam. Sed dicunt
multi prelati illud H̄dere. xlviij. b. allegantes: Maledic⁹ qui
prohibet gladium suū a sanguine. Sed ibi dicitur gladi⁹ ver-
bum det. Et H̄b. iiij. c. Tūlus est sermo dei t̄c. Deinde no-
ta moralē qd inferius dicitur:

¶ Dixit ostiarię t̄ intro-
ducere petrum t̄c. Non est mirū si christum negat in curia
qui introducit ab ancilla. Ingressus em̄ in atrū pontificis

est ingressus ad dignitates ecclesiasticas. Ancilla introdu-
cens est caro vel carnalis parentela: et qui sic per carnem in-
trant fures sunt t̄ latrones: vt dicitur. S̄. x. a. Qui non intrat
per ostium t̄c. Ipsi enī non per sanguinem christi quo limitū
debet esse ostium intrant: sed per sanguinē propriū: cum tñ p̄-
cipiaturo Ego. xij. d. q̄ postes lōtantur sanguinē agni. Et lo-

quia male intrant: non est mirū si christum post introitū ne-
gant. Herū. Qui infidelē intrat: quid nisi infidelē agit: Ter-
tū negant sicu petrus. Primo dignitate sua oberrando:
Secundo molles t̄ effeminatas p̄sonas i ecclia collocādo. Car-
nales enī generāt quales t̄ ipsi sunt. Ende. S̄. xiij. a. Qd natū
est ex carne caro est. Tertio negant curā subdḡo negligēdo.

¶ 2 * Sequit̄: Ego p̄lam

Boraliter

Euangelij

scdm

Johannem

Rectare. **T**hi beveries: **R**ñdit ei iesus: ego palā locut' sū mūdō. Chryf. Nō discipulis singularit' in loco s. occulto. **T**hi subdit: **E**go semp docui i synago- ga et in alijs ciuitatibus. **E**t in tēplo i bierusalem. **Q**uo oēs iudei pueniūt. i. puenire solent. **E**t in occulto locut' sū nthil. **A**d illud ē idē

Matt. 26.c. abscondito locut' sū i loco frē tenebroso.

Luc. 22.18.

Sz pira Dat. x.c. Qd dixi vobis i to- nebris i pdicte sp teatra. Itē. xlj. e. Di missis turbis edisse/ rebat gabolas. Itē. xvi. f. Hēc in pro- verbis locut' sū vo bis tē. Ergo nō pa- g3. dls. c. dls. lā. Itē. Marci. iii. 2. q. 7. d. Sine parabolis n̄ plūmunt loquebat eig. Rñde mus fin Chryf. Al-

hil locut' ē in occulto/ eo modo. s. q. illi estimabāt: tanq. s. sediuōes faciēs: v̄l palam loq trepidās: sed iūc secreto loque- bat: sicubi quē dicebāt: maiora erāt capacitate auditorum. **T**hi. **W**alam locut' sum: quātū ad locū publicū t multi- tudinē auditoꝝ: licet non palam quātū ad docendi modū: vel quātū ad intelligentiā audientiū. **T**hi dicit Aug. Ita intelli- gendū ē ei dixisse: **P**alā locut' sū. i. multis audiētibus: nō q̄ dixit palā/ essent cognita turbis? Qd enī dicebar: et palā erat vno mō t alio mō nō erat palā. Palā erat: q̄ mlti audie- bat: et rursus nō erat palā: q̄ nō intelligebāt. Illud etiā q̄ di- sciplis seorsū loquebat: nō i occulto loquebat cū plures eēt: cū scriptū sīt: In ore duū v̄l trū testū stabit oē spbū: Deut. xix. d. Et maxime q̄ ad h̄loquebat paos: vt geos inotesce ret multis et pdicaret in tecnis: vt dīc Dat. x.c. Sic ḡ t pa- lam loquebat t nō palā. Jō dīc Marci. iii. b. Et vidētes nō videāt t audiētes nō audiāt. **H**ec me interrogas: a quo veritatē audire nō desideras. **I**nferoga eos q̄ audierūt q̄ locut' sū ipsis: ecce hi sciūt q̄ dixerim ego. q. d. Infroga magis eos de quorū dictis nō habess inui- dia. Et nota q̄ ita tēperauit respōsionē: vt nec p̄titatē taceret nec se defēdere videre. Chryf. **H**ec me interrogas: de doctrina mea. **I**nferoga eos tē. etiā iūnicos. Nō p̄- sumentis sunt hēc verba: sed confidentis in eorū q̄ dicta sūt ve- ritate. s. v. e. Sicut enī superl̄ dixit: Si ego testimoniu phibebo de meipso/ testimoniu meū nō est verū: Ita t nunc dicit? Quid me interrogas de discipulis meis: Nō credas misi s̄ infroga eos iūnicos meos q̄ isidians mībl: eos q̄ meligauēt: hi dicant. Hēc enī est veritatis inalterabilis demonstratio: cū hostes q̄s vocat in testes. Quid ḡ p̄nceps sacerdotū fecit: cū p̄grū esset ita admirari hāc investigationē: Hoc qdē nō fecit illē: Sed. **H**ec cum dirissit iesus: vn̄ assīstēs mi- nistrorū dedit alapā iesu. Sic impleat illud Chryf. iii. d. Dabit peccati se maxillā/ saturabis opprobrijs. Mich. v. a. Percutiet maxillā iudicis israel. Et Esa. l. c. fm aliam l̄ram. Dorsū meū posui ad flagellā: t genas meas ad alapas. Et si- bylla erythrea dīc de h̄. In manib̄ isidelius veniet: dabūt deo alapas incestis manib̄: ore expūent venatos sputos. Dabit aut ad h̄bera simplicis sanctū dorsū: t colaphos accipitēs tacebit/ ne q̄s agnoscat q̄ spbū sit dei. Itē Job. xv. b. **E**xprobra- tes prouerbiū maxillā meā. **T**hi seq̄t de op̄probrio **H**icēs/ sic rñdes pdifici: Chryf. Quid rñderat idecēs: Nihil. Meq̄ enī tanq̄ refutāt rñdere dīcet qd me infroga: s. omnē volens tollere indeuotiōs materialia. Chryf. Quid hac alapa stult' t indeuoti': Horreas celū: excellū mentis patiaris tra in dñatoris lōganimitate t seruorum indeuotione. Sed quid fecit christ? potēs oia p̄cutere t disspergere alapa percussus: Magis loquē verba humilia t potēta omnē feritatem illorū exolite. Unde sequit: **R**ñdit ei iesus: si male lo-

cut' sum/ testimoniu phibe de malo: si autē bñ/ quid me cedis: q. d. si autē deliqui in verbo/ demonitra in quo: si nō habes i aliquo repbendere me: quid me cedis: Aug. Quid ista rñsione verō māsuētō iustiō: **E**re eo enī pdixerat p̄pha: Intēde, p̄spere, p̄cede et regna: p̄p̄titatē t māsuētudi

ne t iusticiā. Si cogi

temus quis accepit alapam: nōne velle, mus eū q̄ p̄cessit aut eglesi igne consumi: aut tra debiscere forberi aut correptis de monio voluntari aut aliq̄ bñmō q̄libet p̄g. **M**att. 14.6. na puniri: Et qd bo Matt. 14.6. rū iubere p̄ potēta Luc. 22.1. non potuſſet: q̄ quē factus ē mūdus nīl patientiā nos doce- re maluſſet: q̄ vinci tur mūdus: n̄. **E**t misit eū annas li

batū ad caiphā

pontificē: q̄ p̄nceps sacerdotū erat illo ēno: et ad eū i p̄n- cipio ducebat. fm Matt. xxvi. f. P̄ius iñ ad ānā fm io- hannē: non q̄ collega/ sed q̄ sacerd̄ erat. Chryf. Tides iu- dictū sine iudicio/ tumultū qdē plenū turbationis t furoris et p̄fusōis. Interrogavit eū pontifex fraudulenter t dolose: rñdit christ? ex directo t vt oportebat: cōsequeſ ligis erat aut redarguere aut acceptare qd̄ dictū est. Sed b̄ non fit. Seru- aut alapā dedit: Ita non iudicū erat: sed tyrannus t sedicio. Deinde nō inueniētes qd̄ plus: mitrunt eū ligatū ad caiphā.

Erat autē simon petr' tē. Dicte q̄ ānas misit iesu ad caiphā: redit ad locū narrationis vbi reliquerat petru: vt ex- plicit qd̄ in domo ānē de trina petri negatiōe p̄tigerat. **V**nde dicit: Erat autē simon petr' stans t calefaciēs se in do- mo annē. Blo. **H**oc et ante dixerat. s. codē: sed q̄ secuta sunt adiūgit. **P**Dixerūt ergo ei: qdā astātes: q̄ Rñnd t tu ex discipulis eī es: Negauit ille t dixit nō sū. Chryf. Pape quāto stupore detinebat petr' q̄ servidus et furēs adductoꝝ iesu post tot neq̄s mouēs de reliquo sed ad- buc calefit: vt discas quātē est humanē nature imbecillitas cū dē dereliquerat: vnde t interrogat̄ secūdo negat. Deinde: **D**icit yn̄ ex seruis pontificis cognat̄ eī. Illī seru: **S**Luī abscidit petr' auriculā: dolens i eo qd̄ factū est. **T**one ego te vidi i horto cū illo: S̄ neq̄ hort̄ petru in memorā duxit eorū q̄ dicta sūt a christo:

neq̄ multa dilectio

* **S**equit: **b** Ego palam locutus sum: non in angu- **D**oloris lis: **c** Hēdo. i. p̄cōrib̄: Cōtra illos q̄ nolūt pdicare ni- si clericis vel religiosis t bonis. **T**hi nota q̄ in h̄ dedit nobis formā: vt non pdicem̄ in locis suspecti: sicut heretici. s. i. c. **Q**ui male agit odit lucē. Esa. xl. d. Nō in abscondito locut' sū tē. Itē in h̄ significat q̄ nullū debet erubescere vel timere veritatē pdicare quā credit: ideo signū cruci: i fronte facim̄. Roma. i. b. Nō enī erubesco euāgeliū. **S**ejt: **b** Quid me infroga s: infroga eos q̄ audierūt tē. **I**ste pōntex nolebat h̄scire nisi a christo: sic multi dedignans ab hoib̄ di- scere: oia volētes iuentre/ q̄ si dñs debeat eis oia ilspirare. **S** si dñs nō vult q̄ seipsum docere oia neq̄ p̄ angelos sp̄ hoies. Et b̄ p̄p̄ tres causas: q̄s dīc Aug. in p̄li. de doc. chri. **P**uma ēne humana natura villescat. **T**hi dīc: Et poterat vtq̄ p̄ angelū vo- cere/ s̄ abiecta ēēt humana pditio s̄ p̄ hoies dē spbū suū hoī- bus nolle misstrare videre. **S**cdam causā subdit. **Q**uō enī ve- rū ēēt qd̄ oīctū ē. j. Cor. i. j. d. Lēplū del sc̄ti qd̄ est: vos: si dē de humano tēplo suo respōsa non redderet: et torū qd̄ discēdum hoib̄ tradi vellet: de celo atq̄ p̄ angelos p̄sonaret. **H**ec ḡ causa ē vt ostēdaꝝ q̄ teplū dei vāe ē mēshuana. Ter- tiā subdit. Deinde ipsa charitas q̄ sibi hoies hīcē nodo vni- tatis astringit: non haberet aditū refundēdor t cōmīcēdor s̄ibimet animoꝝ: si hoies p̄ hoies nibil disceret.

Gneb multa dilectione quā illī p̄ verba illa ostēderat: Si oportuerit me mori tecū tē, sed oia timor elecit t̄ christū negauit. **T**ū sequit: a **I**terū ḡ negauit petr⁹ tertio. b **E**t statim gall⁹ cātavit: secundo fīm Mārcū. xliij. g. Aug⁹. Ecce cōplēta est p̄dīctio ch̄risti t̄ p̄dicta est p̄sumptio petri. Sed querit: Cur oēs eāa gelist̄ ita p̄corditer petri negationē scripsit? R̄ndem⁹. Mō discipulū accusantes s̄ erudire nos volentes quantū malū est nō oia deo p̄cedere: sed in seipso p̄fidere. S̄ solet q̄rt: in q̄ loco petr⁹ negauerit? Et ad h̄ p̄t̄ dīci: q̄ fīm ordinē text⁹ illī videt̄ trīna negatio petri īchoata ī atrio annē: t̄ cōsumata in atrio calph̄. Scdm̄ alios euangēlistas q̄ nō faciliū mētionē de anna vīdetur tota facta in atrio calph̄. Aug⁹ in li. de p̄cor. euāḡ. et etiā sup̄ illū locū assērit totā factam ī atrio ānē: t̄ q̄ dicta sūt inde post missū īesū ad calpham recapitulādo dicta. H̄iero⁹ in Mārbēū. et Beda in Lūcā vident̄ velle q̄ petr⁹ ī atrio calph̄ negauerit. c **A**dducunt̄ ergo īesū ab anna ad calphā in p̄toriū: qđ nibil aliud vult intelligi q̄ vbi p̄fes pilat⁹ habitabat. Sed si ad calphā: quō ī p̄toriū? R̄ndem⁹. For̄san alīq̄ causa vīgēte de domo annē: q̄ ad audiēdū īesū ambo cōuenērānt: calphas p̄exit ad p̄toriū p̄fisidis: et socero suo īesū reliq̄ audīdū. Tel in domo calph̄ pilat⁹ p̄toriū accep̄at: et tāta dom⁹ ei⁹ erat ut seorsum habitant̄ dñm suū: seorsū iudicē ferret pilat⁹. Tel vītoz līfa ē fīm grēcū: d **A**dducunt̄ ergo īesū a calphā: ad quē duc⁹ fuerat ab anna. e **I**n p̄toriū ad pilatū. Et ita ad tertiu iudicē ducit. f **E**rat aut̄ mane tūc dū duc⁹ ē ad pilatū. Chrȳ. Anteq̄ gall⁹ cantaret ad calphā ducit: mane h̄o ad pilatū: per q̄ monstrat euāgēlista: q̄m mediū noctis totum a calphā interrogat⁹ in nullo redarguit⁹. Ideo et misit eū pilato. Ea aut̄ q̄ a calphā interrogata sūt facit euāgēlista iste: q̄r̄ alīq̄ dixerūt: Et p̄sequit̄ ea q̄ apud pilatū facta sūt. g **E**t ipsi iudicē q̄ ducebant īesū t̄ accusaturi erat eū. g **M**on introierūt in p̄toriū: in habitaculū pilati vīl in locū iudicij. Et q̄re h̄: h **E**t nō pt̄amiant̄ sed māducārēt̄ paschā. i. mādi māducārēt̄ in festo paschali. Tel Pascha. j. panes acymop̄. Aug⁹. Quia dleb⁹ acymop̄ pt̄amiant̄ erat illis ī alienigenē habitaculū ītroire. O impia cēcitas: habitaculo pt̄amiant̄ alieno t̄ nō pt̄amiant̄ scelere. p̄t̄. Alieni genē iudicis p̄torio pt̄amiant̄ metuebāt: t̄ frātris īnocētis sanguinem fundere non timebāt. Chrȳ. Intuere iudeorum derisibilitatem / comp̄hendentes īnocētēm t̄ arma portātēs in p̄toriū / non ingrediunt̄ ut non contaminarentur ait. Et numiū: Ne mīl q̄ īinqūatio ē ascēdere iudicij. i. locū iudicij: Blindictā dant q̄ iusticiā facit. Sed q̄ decimabāt menthā et anethū. Dat. xxiiij. c. occisionē meditantes īiuste: non extimabāt ex hoc contamiari: iudicium vero. i. p̄toriū ascēdentes cōtaminare seip̄os putabāt. Sed qd̄ est qđ dicit: Sed māducārēt̄ paschā. Ipse em̄ ante vīnā diē id fecerāt. Respondem⁹. Aut totū festū dicit paschā: aut illi tunc faciebāt paschā. Christus h̄o ante vīnā diē id fecit: obseruās suā occīsionē parasse. i. sexti feſtī: q̄n̄ vīetus fiebat paschā. H̄ic loq̄ videt̄ Chrȳ. fīm opīnione grēcōp̄. Sed sup̄ Mārbēū dicit plane: q̄ christus suo t̄pe fecit paschā: sed illi q̄ oīo audebāt suo t̄pe nō fecerūt: sed intēti captiōni ch̄risti in crastinū facere reseruauerūt.

l **E**xīuit ergo pilat⁹ ad eos foras: q̄r̄ nolebāt intrare ad eū: christus aut̄ erat ī p̄torio. k **E**t dicit: quā accusationē assert̄ aduersus hoīem hūc: quē iudicatis reū mortis? Chrȳ. Vide q̄lē pilat⁹ nō est p̄iceps iūvōis eōp̄. Vide enī eū ligatū et a tot ducūt̄ non

XVIII

estimabat eos habere redargutōē inalterabīlē accusatiōē aduersus ch̄ristū: sed interrogat quā accusationē assert̄ ad uersus hominē hūc: incōueniēs qđ ēsse dices iudicū eos rā pūisse: sup̄pliciū h̄o sine iudicio p̄cedere illi. R̄siderūt et dixerūt ei: si nō esset hic malefactor non tibi tradiv̄ dissem̄ eū. Ecce.

cōubrabānt accusatiōē: nō exp̄mebat aliqd mālt: q̄r̄ nesciebāt aliquā dīrectā accusationē. m **D**i

Et ergo eis p̄lāt̄: q̄r̄ videbat q̄r̄ inuidiā tradiderunt eū: et q̄r̄ nō iuste posset eū cōdēnare. n

Accipite eū vos et fīm legē vīram tē. q. d. si vos accūsāt eū de p̄cō legi: vel q̄r̄ se filiū dei fecit: vīl q̄r̄ dixit: possū destruere templū

del. s. i. d. iudicate eū fīm legē vestrām: quia de hoc nō intromitto me. o **D**ixerūt ḡ ei iudicēt: nobis nō licet interficere quenq̄. Contra Exo. xxij. b. Lur fīminas reseruāst̄. Et Deut. xlii. b. p̄cip̄is ne parcāt malefactorib⁹: p̄s̄ertim seducētib⁹ a deo suo: q̄lem ch̄ristū ēsse putabāt. R̄ndem⁹ fīm Aug⁹. Hoc dicit p̄pter dei fīsti sanctitatē quā celebrare iam ceperāt: p̄ropter quē ellā de ingressu p̄torij pt̄amiant̄ metuebāt. Itē Chrȳ. Hoc dicit fīm t̄p̄s̄ paschā. Q̄r̄ enī interficēbāt mōstrat Stephan⁹ ab eis lapidatus. Acti. vii. g. q **E**t sermo īesū implereſ. i. et sic implēt̄ ē fīmo īesū. r **Q**uē dixit. i. p̄dixit: vt eū a iudicēis traditū gētes interficerēt. Dat. xx. c. et Mārci. x. Et tradēt̄ eū gentib⁹ ad illudēndū t̄ flāgellandū t̄ crucifigendū. s **S**ignificās q̄ morte ēss̄t moritur⁹. Aug⁹. Mō q̄ mortē crucis hīc vellet intelligi: sed q̄r̄ iudicē gentib⁹ ēss̄t traditū. Tel aliter. p **M**obis nō licet interficere quenq̄: pro b̄ scelere. i. pro criminē lēse maiestat̄: q̄r̄ negat tributa dari cesari. Et vīparat sibi regnū dicens se regē. Eū p̄ hoc volebāt innuere q̄ morte turpissima deberer mori. i. crucifigi. Eū dicit: Mobis nō licet tē. q. d. hoc excedit potestatē n̄am. Mobis enī nō licet eū crucifigere pro tāto scelere: sed p̄tinet ad maiōrē p̄tātem. q **E**t sermo īesū implereſ quē dixit: significās q̄ morte ēss̄t moritur⁹. i. morte crucis. s. xij. c. Ego si exaltat̄ fueſo a tra tē. Chrȳ. Crucifigi eū cupiebat̄ ut t̄ modo mortis diffamēt eū: sicut dicitur Sap. q. d. Mōrē turpissima p̄dem nem⁹ eū. Hic autē intelligēdū est q̄ accusauerūt eū: sicut dicit Luci. xxij. a. de duob⁹: q̄r̄ phibēret tributa dari cesari: et q̄r̄ diceret se ch̄ristū regē. Et ideo dixerūt: p **M**obis nō licet interficere quenq̄. i. nō fīm n̄am legē peccauit: sed cōmune est crīmen in īpatōrem: ideo nō debet iudicari fīm nostrām legē: id est lapidari: sed fīm romanōz morem pro criminē lēse maiestat̄ puniri: id est crucifigi. t **I**ntroluit ergo īterū in p̄toriū pilat⁹: q̄r̄ noluerūt eū iudicē recīpere ut iudicaret fīm legē suām: intrat̄ ut adhuc causam discuriat̄ t̄ si possit eū liberet. v **E**t vocauit īesū t̄ dixit ei: tu es rex iūdēoz. Blo. sup̄ Mārbēū. xxvij. Primam accusationē nullā reputauit: q̄r̄ forte audīerat īesū dixisse: Reddite q̄lē cesari cesari: Dat. xxij. c. Chrȳ. Sed de alia q̄r̄it tanq̄ times periclitari si nō inqreret diligēt̄ de criminē lēse maiestat̄. x **R**̄ndit īesū: a temetipsō hoc dicas an alīj tibi dixerūt de me: Aug⁹. Sciebat vīq̄ dñs et q̄d interrogauit ipse: et qđ r̄sūr̄ erat ille: sed t̄i dīci voluit nō ut sciret: s̄ ut scribereb̄ qđ nos scire voluit. Chrȳ. Mō ignōrās ch̄rist⁹ interrogat̄: s̄ volēs a pilato iūdēos accusari: qđ et facili est. Eū sequit: y **R**̄ndit pilat⁹: nūquid ego iūdē sū: vt h̄a me dixerim sic iūdēt̄: q. d. a me s̄ non dixi s̄ a iūdēs accep̄t̄: q̄lē tradidēt̄ te mīhi. Et h̄ē: z **G**ēns tua t̄ pontifices tūt̄.

Mārci. 27. b.
Mārci. 15. a.
Luci. 23. a.

Evangeliū scđm

Johannem

G pōtifices tui. i. mīores & māiores: a Tradidēt te mi-
hi dicētes te dicere q̄ rex sis: Oportet ḡte interrogare: b Quid fecisti: q. d. ex q̄ te tradiderūt mībi/ mei officiū ē ḡre-
re causā hui⁹: Quid ḡ fecisti. i. i q̄ peccasti vt te traderēt
mībi. Tel sic: Quid fecisti: q. d. te tradiderūt mībi/ obijctē-
tes p̄ criminē q̄ te di-
keris regē esse: qd si

B non est: quid ḡ aliud
fecisti: c Rñdit jesus: Chrys. Ad
hāc q̄stionē quid se-
cisti/mībil rñdit: s ad
p̄mā: qr̄ de h̄ magi-
me pilar⁹ scire desi-
derabat. l. de regno
el⁹. Tū dicit: d

Regnū mīeu⁹ nō
ē de hoc mūdo:
et qd̄ formidauerat
interim pilar⁹ dissol-
uit. l. tyrānidis suspi-
cionē. q. d. l. rex qdē
sū / s̄ nō talis q̄lē su-

spicaris / s̄ multo clārior. Et q̄ h̄ oñdit q̄ nullū ab eo factū est
malū. Et q̄ h̄ etiā qd̄ subdit: Ego i hoc nat⁹ sū r̄c. Qui em̄
in h̄ a nāuitate ē nullū malū opat̄ ē. Et sic simul rñdet etiā
ad questionem quā fecerat pilatus: Quid fecisti: q. d. nībil
mali feci. Sic ḡ christ⁹ rñdet: Regnū mīeu⁹ nō est de hoc
mūdo r̄c. satisfacit desiderio/p̄tentis: auferit suspicione ty-
rānidis. Itē innuit suā deitātē: et q̄ non ē pur⁹ h̄ / s̄ de⁹ & del
fil⁹: et ostēdit regni sui incorruptibilitatē. f Si ex hoc
mūdo esset regnū mīeu⁹ mīstri mei vtq̄ decertarēt
vt nō traderer iudēos. Chrys. Hinc ostēdit regni terreni
imbecillitatē: qm̄ i mītris habet fortitudinē: Regnū vero su-
pernū sufficēt est sibūpsi/ nullo indigēs mīstro. g Hunc
aut̄/ap̄aret ex h̄ q̄ nullus defendit me: q̄ b Regnū me-
um̄ nō est h̄inc. Chrys. Ex h̄ heretic⁹ accip̄tētē occasiōes
allēnū eē chāstū ā cōmercio mūdi/altūt. Quid igis̄ ē dīc. s. i.

a. In p̄pria venit/et sul cū non receperūt. Et ibidē. Oia p̄ ip-
sū facta sūt. Sicut ḡ cū dicit. s. xvij. c. Non sūt de mūdo h̄: sic
ego nō sum de mūdo h̄: sensus ē. l. nō sūt mūndans dediti: sū-
cut nec ego: vel tendūt ad incorruptibilē et celestē habitatio-
nē/sicut ego: Ita et h̄sc: Regnū mīeu⁹ nō est h̄inc. l. non ē
humanū neq̄ corruptibile. Mō enī h̄ dicit mūdū priuāl a sua
puidētia & p̄sistētia sive dñatiōe. Tel si exponat de regno il-
lo p̄senti & sp̄suāli: qd̄ regnat p̄ fidē i fidelib⁹: sic exponit. d
Regnū mīeu⁹. l. credētes i me: in qb⁹ rex & dñs sū. e Hō
est de hoc mūdo. l. mūdanis nō hereo. Mō dicit: nō est ut
h̄ mūdo/s̄ ex h̄ mūdo: qr̄ in mūdo exulant. s. xvij. c. Mō sunt
de mūdo/sic ego nō sū de mūdo. f Et. s. xv. c. De mundo non
estis s̄ ego elegi vos de mūdo. f Si ex hoc mūdo esset
regnū mīeu⁹ mīstri r̄c. q. d. p̄ patientiā ostēdunt fideles esse
de regno meo: sicut alj̄ ostēdūt regnū sūt p̄ violētā & vindic-
tam. g Hunc aut̄ regnū mīeu⁹ nō est h̄inc. Mō dicit h̄
s̄ h̄nic: qr̄ fideles in mūdo sūt/ sed non de mūdo. h Dixit
itaq̄ ei pilar⁹: ergo rex es tu: ex quo regnū tuū est alibi.
k Rñdit jesus: tu dīcl/qr̄ rex sū ego. Aug. Mō dīc:
Rex sū ego: nō qr̄ se regē cōfiteri tūtuit: sed tu dīcis quia
rex sū ego. Ita enī libratū ē vt neq̄ se regē neget. Rex enī
est cui⁹ regnū nō est de h̄ mūdo: neq̄ regē talē se esse fateatur
cui⁹ regnū putare de h̄ mūdo. Tāle quippe sentiebat pilatus
cū dicebat: Ego rex es tu. Cui r̄slū ē: l Tu dīcis: ac si
diceret: carnalis carnalit dīc. Tū excludēs qd̄ de regno car-
nali intelligebat/ subdit: m Ego i hoc nat⁹ sū. l. ad h̄:
non in hoc. l. in hac re nat⁹ sū: vt intelligat de eterna nativita-
te: sed in hoc. l. ad hāc rem: non est ambiguum vt intelligat
de tpali nativitate: de q̄ subdit: n Et ad hoc veni i mū-
dū. q. d. p̄ h̄ nat⁹ sive incarnat⁹ veni in mūdū: p Ut
testimoniu⁹ phibēā veritati. q. d. veni vt doceā veritatē
nō vt regnū temporale p̄surpē & q̄r̄ terrena dñationē/ vt tu

putas. q Aeritati. l. mībi qui sum veritas. s. xiiij. a. Ego
sum via veritas & vita: ego testimoniu⁹ perhibeo de me. Tel
teritati. i. patri sive p̄missis eius: quia p̄dico factū qd̄ pa-
tas est. Sed qz nō omniū est fides/ addit: r Omnis q̄ est

ex veritate. l. q̄ est
ex deo patre: vel qui
amat veritatem. s

R Audit vocē mēa
l. credit in me q̄ lum
bitas. s. viij. f. Qui

ex deo ē p̄ba de⁹ au-
dit. Eccl. iij. d. Urs. Ward. 17b.
bona audiū cū oī cō-
cupicētia sapientiā.

Tel sic. r Qui ē
ex veritate. Aug.
l. cui a veritate do-
nati est. l. a me. s

R Audit vocē me-
am. l. credit in me.
In q̄ cōmēdat grā-
qr̄ fm̄ p̄positum vo-

cat. Et est sensus q̄ donāte christō/ credit in christū. Tel fm̄
Chrys. l Tu dīcis qr̄ rex sū: et ita est: qz i m Ego
i hoc generat⁹ sū: ab eterno. q. d. regnū & dñationē ab ei
no accepi p̄ generationē. Chrys. Si igis̄ rex generat⁹ ē: ergo
nībil accipiens de noyo habet regnū. Lū igis̄ audieris: De-
dit filio vitam habere: et hmōi. s. v. e. nībil aliud q̄ genera-
tionē estima. n Et ad hoc: id est p̄pter hoc. o Tēnī
in mūdū fm̄ hominē. p El testimoniū perhibea
veritati. l. vt hoc ipsum dicam & doceam ei suadēa omniū.

r Et omnīs qui est ex veritate audit vocē mēa:
Id est si quis est verax & veritatem diligēt/ audiet oīno me: Per
hoc autē attrahit pilatum/ & suadet fieri eorum que dīcuntur
auditorē. Ita deniq̄ & eū cepit his verbis: vt quereret: quid
est veritas: Unde sequitur: t Dicit ei pilar⁹: quid est
veritas: Et cū hoc dīxisset iterū exiuit ad iudēos
r̄c. Aug. Non expectat responsum questionis quā fecerat:
quid ē veritas/ ne mora fieret. Subito em̄ vt ēstimo venit in
eius mentem consuetudo quia vnus per pascha posset dimi-
ti. Chrys. Sciebat quidē q̄ idigebat mora interrogatio facta
de diffinitione veritatis: oportebat autē eum eripere ab im-
petu iudēorum: idcirco omissa questione ad id qd̄ prope-
bat insistat. v Exiuit ad iudēos/ de p̄torio. w Et dī-
xit eis: ego nullā inuenio i eo causā mortis. Chrys.
Intuere qualiter sapienter allegat p̄ eo. Mō enim dīxit: qr̄
peccauit et dignus est morte/ donate eum de festo: sed primū
eum eruens a causa omni: tunc rogat ex superabundanti: et si
nollent vt innocentē dimittere/ saltē vt obnoxīu donarē iē-
pori. Ideoq̄ et induxit: y Et autēm consuetudo
vt vnus dimittam vobis i pa-
schā. Aug. Quia in pascha a serui-
tute liberati sūt: Exo. xij. i pascha cō-
suetudo dimittendi fuit eis. Chrys.
Deinde hortatue dīcit: z Clūtis
ergo dimittam vobis regem iu-
dēorum. Aug. Non potuit euelli a
corde ei⁹ iēsum esse regem iudēorum:
sicut & in scribendo titulum iēsu/tanq̄
ipsa veritas hoc ei fixerit de qua quid
esset interrogavit. a Clāmauerunt rūrsum omēs/di-
cētes: non hunc dimittas/ seti barrabam. Rūrsum
hoc dīcit: quia prius clamauerant accusando: Si non es
hic malefactor r̄c. Tel Rūrsum: quia forte vocē iterāue-
rant eandem. b Erat autēm barrabas latro: sicut dī-
citur Luc. xxij. c. Qui propter seditionē qnādā factam in
ciuitate & homicidium missus in carcērem erat. Et nota q̄ dī-
citur vel barrabas: id est fil⁹ magistrī: vel barrabas: id est fi-
lius patris: sed cōmuniū dīcī barrabas.

g Tunc ergo apprehendē

Gunc ḡ apprehēdit pilat⁹ **E**xpo. Capi. XIX.
Iesū r̄c. Mota q̄ plura p̄terit iohānes q̄ alij euāgeli-
stę dicūt: vt illud: Qm̄ pilat⁹ audito q̄ gallie⁹ eēt mi-
lit̄ eū ad herodē: z cū dñs noller ei r̄sidere; idutū eū veste alba
z illusū in ea remisit ad pilatū: Luc. xxiiij.a. Sed q̄ narrat iste
euāgelista exponam⁹. Hic enī a **L**ūc ergo: postq̄ audiuīt q̄ instantē petebant
barrabā. b **A**pprehēdit pilat⁹ le

utb. 27.c. sum z flagellauit: p̄ militēs: q̄ enim
verbis laborauerat vt eriper christū z nō
potuit: modo temptat eū liberare flagel-
lis. **T**ū Chryſ. Flagellauit eū pilat⁹ for-
tassis absoluere eū volēt: z mitigar studai
cū celū: quia enī per p̄ora eū nō saluauit:
ideo nūc flagellauit: et si q̄ facta sūt a mī
litib⁹ dissimulat. s. chlamydē z coronā cir-
cūponere vt eoꝝ mollsat irā: ppteræa z
coronat̄ eduxit eū ad eos: vt p̄sūtū qd̄
a militib⁹ factū erat in eū vidētes: paulu-
lū respirarēt a passione tr̄s luḡ z inuidit̄ et
euomāt venenū. Et nota q̄ dīc flagel-
lauit: p̄mittēdo vel etiā iubēdo: vt dicit
Aug⁹. In h̄ aut̄ impletū ē illud qd̄ dīc p̄
P̄s. Lōgregata sūt sup me flagella z ig-
norauī causā. Itē P̄s. Ego i flagella pa-
tus sū. Et illud: Et fui flagellar⁹ tota die
z castigatio mea i matutinis. Itē Aug⁹.
Implek qd̄ de se h̄dixit. Mat. xx.c. Tra-
det eū ad flagellādū. Occultata potētia
cōmēdat patētia: q̄ martyres informant.
Dane enī fuit cū adduct⁹ ead p̄toriū: vt
dīc. s. xvij.e. Et Elsa. liij. b. Disciplina
pac̄ nře sup eū. Et. l.c. Dorsū meū posui
ad flagella z genas meas ad alapas. Per
q̄s aūrflagellauit s̄bdit: c **E**t militēs
plectētes. i. puniētes. **T**ū sic o **H**ole
ciētes coronā. i. cōponētes. e **D**e spinis. i. de lunc ma-
ritis acut⁹ z ad modū spinaz p̄ligitiis /imposuerit capiti
ei⁹. Prīmū habuit pgnā er dolorē. s. flagellatio: secundū ha-
buit pgnā p spinis z derisionē p corona: tertīū habuit solū de-
risionē z ludibriū: de q̄ subdit: g **E**t veste purpurea. i. si
mili purpure. **T**ū Mat. xxvij. c. habet: Testate coccineā. h
Circūde dēt eū. Blo. irrisorie: q̄ se regē dicebat eē. Pur-
pera enī signū est regis: vt dīcif. j. Wachab. viij. **T**ū in alio
euāgelista dīcif. q̄ posuerūt i manu el⁹ arūdinē loco sceptri:
vt i iurib⁹ signis regalib⁹ illuderēt ei: in corona / in purpura / in
sceptro. Et tūc adimpletū ē illud **L**ant. lij. d. Egredimini
et videte regē salomonē in diademate q̄ coronauit eum māt
sua. i. synagoga: q̄ de salomone ad l̄fam nō pōt intelligit: quia
nō legitur q̄ fuerit coronat⁹: sed inunc⁹ in glōn. lij. Regl. i.
e. **E**t veniebāt militēs. i. accedebāt: k **A**d eū z di-
cebat: aue rex iudeorū: nō solū signis / bōbīs illudētes. l
Et dabāt ei alapas / vel palmaz / i signū q̄ p̄ fatuo rege
eū habebāt: sicut solent fatui cēdi alapis. Et in h̄ implek illud
Thren. lij.d. Habit peccati se maxillā. Aug⁹. Dabant ei
alapas. Sic iplebant q̄ de se h̄dixerat ch̄rist⁹: sic martyres
informant ad oī aduersa p̄ferēda: sic paulissper occultata tre-
mēda potētia cōmēdabāt p̄imitāda patētia. m **E**xiuit
iterū pilat⁹ foras: extra p̄toriū. s. vt saltē modo post flagel-
la et ludibria satiati cessent ab eo. Et idē qd̄ p̄us allegauit/ite-
rū allegat. s. eius innocentia: **T**ū sequit: n **E**t dicit eis:
ecce adduco vobis eū foras vt cognoscāt̄ vobispi
q̄ nullā inuenio in eo causā mortis. q. d. iam examina-
ui eū int̄: volo q̄ vt z vos sciat̄ exterrit⁹. Et q̄ sciebat eoꝝ in-
uidiā nō parcere inoccēt̄: voluit eos z flagellis el⁹ opprobrijs
saltē satiare z sedare: ideo sequit: o **E**xiuit ḡ ielus por-
tans spineam coronā in capite. Aug⁹. Vō clarus impe-
rio sed plen⁹ opprobri. **T**hren. lij.d. Saturabis opprobrijs.
p **E**t purpāreū vestimentū in corpe. **L**ant. lij.d. Egredimini et videte regē r̄c. q **E**t dicit eis/pilatus: Ecce

hō qui se regē dicit vt dīcīt. q. d. sufficiat vobis pro tali ver-
bo talis contumelia z afflictio. Ecce inq̄t homo flagellatus et
despectus. q. d. iam parcite/etsi non sit innocēs/tni q̄r satis pu-
nitus. **T**ū sic. Ecce homo. Aug⁹. q. d. si regi inuidetis/iam
parcite quia delectū videtis: Flagellat⁹ est sp̄ins coronat⁹

ē ludibriosa veste amict⁹ ē amaris cōut-
tis illusū ē alapis cēsus ē feruer ignomi-
nia frigescat iudicia: s̄ si frigescit iardescit
poti⁹ et increbit. **T**ū sic. Ecce hō/de q̄
nescit ne rex sit. q. d. patet q̄ nō potest
esse rex vt dīcīt: qui sic vt homo flagel-
latur vilis. Et nota q̄ in hoc q̄ dicit: ec-
ce homo significat hominis est pati-
non delitari. Et tunc impletum est illud:
Job. v.b. Homo nascit ad labore: q̄r tūc
erat i agonia passiōis: et aut̄ ad volatū:
qd̄ fuit in die ascensiōis. **P**ōs. Homo na-
tus est in ea/ z ipse fundavit eā altissim⁹.

q. d. homo ē z de. Itē Elsa. xiij. c. Pre-
ciosior erit vir auro z homo mūdo obri-
go. Item Elsa. ii. d. Quiescite ab homi-
ne cuius spiritus r̄c. **H**iere. xvij. scdm
aliā litteram. Homo est quis cognoscet
illum: r **C**um ergo vidissent eū
pontifices: quorum p̄cepto addu-
ctus erat. s **E**t ministri iudeorū qui
eū ligatum adduxerant: et visu eius non
cōpassi sed magis instigati: Scdm illud
Sap. ii. c. Brauts est nobis etiam ad vi-
dendum. **T**ū Clamabant dīcētes:
crucifige crucifige eq̄ū. In iunera-
tione notatur feruoz occidēti. Sap. ii. d.
Morte turpissima r̄c. **H**iere. xi. d. Wit-
tam⁹ lignū i panē ei⁹ r̄c. Et dīc clama-
bāt: vt nō solū iteratioē s̄ clamore vince-
rent. In q̄ adimpletū ē P̄s. Aperuerūt P̄s. 21.

super me os suum. Et Thren. lij. e. Aperuerunt super me os
suum omnes inimici. Et Elsa. v.b. Expectau vt saceret iudi-
clum: absoluendo me. s. et ecce iniurias: z iusticiam/ et ecce cla-
mor. **T**ū Integli. Crucifige crucifige eum. Itē **H**iere. xi.
c. Olivā vberē pulchra: fructiferā: speciosam vocavit dñs no-
mē tuū: ad vocē loquela grādis exarsit ignis i ea. Et. xij. c. Fa-
cta ē mīhi hereditas mea q̄si leo in silva: dedit p̄tra me vocē:
ideo odiui eā. v **D**icit eis pilat⁹: q̄ sic instabāt vt cruci-
figeret: **A**ccepīte eū vos z crucifigite. Et dicit hoc
ironice. q. d. facin⁹ ē h̄ facere: et vos q̄ soletis talia facere/faci-
te si vult̄. Unde h̄ dicit: nō volēs vt occiderēt s̄ p̄fūdēs eos:
Et subdit: **E**go enī nō inuenio i eo causā/ quare
moi⁹ debeat. Chryſ. Tidēs pilat⁹ oīa ianis fieri ait: **A**c-
cipīte eū vos z crucifigite. **T**ū manifestū est q̄ etiā p̄io-
ra p̄cessit sup illoꝝ i sanitā. flagellari z illudi. **E**go enī aītu
nullā causā inuenio i eo. Vide q̄ q̄t z q̄tē excusat eum
iudex: s̄ canes nibil horū i verecūdā p̄uertit. Etenī h̄ qd̄ dīc:
Accipīte z crucifigite/excrecantis n̄bū ē z ad rē illūcītā impelle-
tis q̄si cū ironia. **R**ñdet̄ ei iudex: nos legē habem⁹
r̄c. Chryſ. Ipsi qd̄ē adduxerāt eū vt cū presidiis iudicio dā-
nareb̄: p̄tigat aut̄ p̄trariū a iudicio. s. p̄sidis eū absolui magis:
Deinde q̄ cōfusi sūt: a **M**os iālūt̄ legē habem⁹ z fm̄
legē debet mori: q̄r filiū dei se fecit. i. finxī vt dīcīt mē-
datif. q. d. blasphem⁹ ē et pseudo p̄pha. **T**ū dicūt: fm̄ lege
Leuit. xxij. c. de blasphemō. Aug⁹. Ecce alia maior inui-
dia: q̄ parua videbat illicita affectio regni: ideo imponūt ei
q̄ faciat se filiū dei: et tūc vtrūq̄ erat ch̄rist⁹ / z rex / z filius dei.
Item nota q̄ in p̄ncipio voluerunt eum iudicari fm̄ legē pro
p̄tō legis: sed crucifigi fm̄ romanox more pro criminē lēse
maiestatis. Sed quia pilatus accusationē illā repulit: ideo ad
legē redēit hic dīcētes: **M**os legē habem⁹ r̄c. Chryſ.
Qualis līgl̄ dīcēre iudice: Accipīte eū vos: et fm̄ legē vestrā
iudicate. s. xvij. f. respondistis: Nobis non licet interficere
quenq̄: hīc aut̄ ad legē vīaz p̄fugit̄: Et vide accusationē eoꝝ.

a Quia filius dei ait se fecit. Hoc igit dic misib: crīmē est ea quē fili⁹ dei sūt agentē dicere seipsum filiū esse dei: Quid igit egit pilat⁹: Timuit. Quid christ⁹: Siluit. Ut seque. **b** Cū ergo audisset pilat⁹ hūc sermonē magis timuit: p importunitate eoz: qz post yba suasionis et flagella p q̄ cre diderat eos sedare:

B23. q. 1. c.
qd cuiusq;Epistola pilati
ad claudium de
morte christi

in adhuc sequiebat tū. mult ergo magis: s nō dū p̄fensis: vt dic Interiū. Vel meli⁹ h̄m Chrys. Audies ab eis pilat⁹: qm̄ fliū dei seipsum fecit: timuit et formidauit: ne forte verum esset qd dicebas: et videbas sibi q̄ inī age rent p̄tra eū: vnde et timebat sauere eis in h̄: ipsi vero iudei q̄ si hoc et p̄ verba et p̄ si gna nouerāt. q̄ ēt fili⁹ dei nō horue rūt neq̄ timuerūt sed interficiūt: gentilis aut timuit. Itē pilatus timuit: quia cor cepit ei dictare q̄ reuera erat fili⁹ dei. Ut de pilati p̄fessiōe habeb in altercatiōe simōis et petri corā ne rōe: qn̄ petr⁹ dixit ad neronē: Si vis scire bone impator que gesta sūt in iudea de ieu accipe l̄ras a pontio pilato missas ad claudiū. Exemplū aut epistole erat. Pōti⁹ pilat⁹: claudio suo ad salutē. Muper accedit q̄ ego p̄bauti iudeos p̄ inuidiā se suosq̄ posteros crudell p̄dēnatōe punisse. Deniq̄ cū p̄missi p̄ies eoz haberet: q̄ illis de eo p̄mitteret de celo sanctū suū: q̄ eo rū rex merito dicere: et hunc p̄misserit p̄ virgine missurū ad fras. Istū itaq̄ me p̄side iudea hebreoz⁹ de cū misisset: et vi dissēt eū cōcos illumiasse: leprosos mūdasse: paralyticos curas se: dgn̄des ab hoib⁹ fugasse: mortuos et̄ suscitasse: impasse vētis: ambulasse fccis pedib⁹ sup vndas maris: et multa alia mirabilia fecisse: cū oīl populus iudeoz⁹ hūc dei filiū diceret: inuidiā contra eū passi sūt p̄ncipes sacerdotiū et tenuerūt eum et tradiderūt eū milbi: et alia post alia mīhi mētiētes de eo dixerūt eū magis: et p̄ta legē eoz agere: ego autē credidi ita esse et flagellatū tradidi illū arbitrio eoz. Illi autē crucifixerūt eū et sepulto eo custodes adh̄sbuerūt: ille p̄o militib⁹ meis custodientib⁹ tertia die resurrexit. Iterū autē exarsit inuidia eorum ut darēt pecuniaēis dicētes: dicite qz discipuli el⁹ corp⁹ ipsi⁹ rapuerūt. S̄z cū accepissēt pecunia: qd faciū fuerat tacere nō potuerūt: nam et illū testati sūt se vidisse et a iudeis pecunia accepisse. Hoc ideo ingessi: ne q̄s alii mētiak et estūt credendū esse mēdaciū iudeoz⁹. **c** Et ingressus est p̄toriū iterū ut secretū inqreret ab eo. **d** Et dicit ad ieu: vñ es tu: Chrys. Nō ultra interrogat eū sicut p̄us: quid fecisti: sed timore p̄cussus desup facit interrogationē. q. d. si tu es christ⁹ dic. **e** Jesus autē r̄fisi nō dedit ei. Et q̄re nō r̄fidit: Ne passio ei⁹ impediret. Itē ne pilati p̄cim̄ aggrauaret si eū p̄stea traderet. Itē ut omnē māsuētudinē ostēderet: ut p̄phetias de se dictas impleret. Lūc enī impletū est illud Thren. iij. e. Et ore altissimi nō egrediens neq̄ bona neq̄ mala. Esa. liij. c. Quasi agn⁹ corā tondēte se obmutescet. Mter. xj. d. Ego q̄li agn⁹ māsuet⁹ q̄ ducitur ad victimā. Chrys. ponit duas rātones but⁹. Una quē iam dicta est. s. ut impleret illā p̄phetā Esa. liij. c. Nō aperuit os suū in humilitate sua/ iudiciū eius sublatū est. Altā: qz pilat⁹ ut nō r̄uderet meruit: qz p̄us ei dixerat et r̄fiderat de hoc. s. xviij. g. Ego in h. i. In regno natus et ad h̄ veni in mūdū: et qm̄ regnū meū nō est hinc. Debēs igit eū oīno erige et iudeis resistere: hoc nō fecit: ideo r̄fisione indigens fuit. **f** Dicit ḡ ei pilat⁹: mihi nō loquerl: nesci qz p̄tātē habeo crucifigere te. i. crucifigendi te p̄ me vel ministros vel p̄ sententiā. **g** Et p̄tātē habeo dimittere te. i. dimittēdi. Chrys. Vides q̄lē et seipsum p̄condēnauit pilatus. Si enī in totō positiū est: quare nullā causam i eo inueniens non absoluīs: Quia igit et aduersus se sententiā p̄culit: et

de p̄tātē etiā se iactauit: ideo b. R̄ficit ieu: nō habētē p̄tātē aduersū me vllā. i. quātūlācung. **h** Nullū testate: et ostēdit q̄ mors ei⁹ nō est fm̄ alioꝝ moriētū p̄s̄ quātū: qui velint molint moriunt̄: sed sua voluntate et dei ordi natōe. Et qz pilat⁹ se p̄dēnauerat: dicas: Poteſtatem habeo et̄. ideo subdit: **i** Propterea: qz po testate habeo om̄it̄te et nō dimitt̄. m. Qui me tradidit tibi: mai⁹ peccata tū habet. i. propte rea tu p̄cim̄ habes: et si nō tantū: quātū iudei. Vel sic. **j** P̄li tibi esset datū. i. p̄cessū vel permissū: k. Desup. i. a deo a quo p̄s̄ dāk: sed abuso pote

statis nō dāk: s p̄missū. Roma. xij. a. Nō ē p̄tātē nisi a deo. Sed ne guia dixit et datum: credas a crīmē erūtū: subdit: **l** Propterea q̄ me tradidit tibi: mai⁹ p̄cim̄ habet. q. d. tibi a deo datū est h. i. p̄cessū nō p̄cepsū: sed suātione uideoz abuteris p̄tātē: q̄ deo tu peccas: sed ipsi magis ita op̄et suppleri. Vel sic. **m** H̄si tibi esset datū desup. i. asu periore. i. a cōfessare. q. d. ex timore h̄ facis sup̄oris: et ideo min̄ habes p̄cim̄ q̄ qui tradidit me tibi. s. iudeoz p̄ p̄missū q̄ vel q̄ iudas traditor. Aug⁹. Mal⁹ p̄cim̄ est iudeo q̄ tradidit eū iuidēdo: q̄ pilato q̄ exercet p̄tātē metuēdo: nō si pilat⁹ sine p̄cim̄. **n** Exinde. i. ex illo tpe. Vel h̄m Augl. Exiij. de. i. ex hac causa. s. ne h̄bet p̄cim̄ occidēdo innocentē etiā minus illis inuidis: o. Quarebat pilat⁹ dimittere eū. Aug⁹. Nō q̄ tūc p̄mū quereret: sed si p̄us volebat: modo q̄ rebat et p̄l⁹ laborabat. Chrys. Stupefecit chris⁹ pilat⁹ per hēc verba: et magnā tribuit excusationē nō occidēdo se: vnde et quarebat ampli⁹ cū absoluere ille. **p** Iudei autē ecōtrario clamabāt dicētes: si hūc dimitt̄ nō es amic⁹ cesari. Chrys. Obstruci p̄cedēntb⁹ accusationib⁹ ad publicū crīmē reducūt sermonē. **q** Dis em q̄ se regē facit p̄tradicūt cesari. Chrys. Et vbi h̄a Quia enī crīmā sūt legl̄ adduccētēs ni tyrrānide capi⁹ est: bil. p̄ficerūt: ad forinsecas leges romā Sed et vñ habetis nas p̄uertunt maliciose. Aug⁹. Supi⁹ demōstrate hoc: A legē suā p̄posuēt fm̄ quā deberet mori: purpura et diadema ri: qz filiū dei se fecit: sed quia legē gen te: a curru et militi bus: Mōne solus sp̄cū duodecim discipūt p̄tēt et auctōrem p̄tātēs p̄temnere. pulig icebat: p̄ oīa vīlīt et humili transiētēs et quātū ad cībū et stolāt et habitationē: **r** Pilat⁹ autē cū audisset hos sermonēs: timēs sibi: vt dicit Aug⁹ et Chrys. nondū tū cōsentītēs: sed adhuc erige volēs: **s** Adduxit foras ie sū: vt adhuc vīlū flagellati moueant et flectant. **t** Et sedit p̄tribunali: q̄li scrutatur: rē hāc et diligentē examinatur: non enī audebat p̄terire sine examinātiōe saltē simulata: cū illi clamarēt crīmē lēfē mōlestias sine int̄ missiōe. Tribunal autē ē sedes tribuni vel iudicis: vt dicit Glo. sicut thron⁹ vel soliū regū: et cathedra doctor. Dicit autē tri bunal: qz ibi p̄cepta viuedi et iura t̄buanāt: vel a tribubū de nosatū est: qz ad illud trib⁹ p̄uoant̄. Et ē sensus: Sedit p̄ tribunali. Pro. i. in iudicaria. s. sede siue in tribunali. Vel qn̄z ipse iudex d̄rtribunal. Et tūc ē sensus: i. sedit ut iudet: vel p̄o iudice. **u** In loco qui dicis lithostrotos: gre ce: id est iudicis vel iudiciale. **v** Hebeacē autē gabbāthā. i. collis siue sublimitas. Tū h̄m Esaīam. dicunt sonat varietatem paumentū: vel variū paumentū: nō q̄ talis sit interpretatio: sed qz talis erat loc⁹ in q̄ siebat iudicia. Et sicut **w** loc⁹ determinauit

Glocū determinauit: ne determinat feriam & horam subdens:
a Erat autē paralceue pasche/ sexta feria i festo pascha
 illa siue i dieb acymor. **b** Hora q̄si sexta erat. s. Tel ab
 latine: hora dico existēte/ q̄si sexta. Nec vacat a mysterio.
 Sexta enim die et sexta hora redemū boiem q̄ sexta die fact⁹
 ē: et quasi sexta hora peccauit. Et nota q̄ ḡreç admixti iudei

ḡreç crebro vteban⁹ vocabulis. Para/
 lceue enī ḡreç/ prepārato latine: v̄l paralce
 ue/ parans c̄nā. Sic dicebant feria sextā:

ref. 15.b. q̄ i ea p̄parabāt necessaria sabbato: sicut

uel. 23.c. i deserto duplū p̄cepit colligere māna:

Exd. xvii.e. Sed q̄ris de b̄ q̄d dicit: q̄ ho

ra erat q̄si sexta. D̄i em̄ Mat. xxvij.e. q̄

hora sexta tenebre facte sūt v̄loz ad horā

nonā: Quō ḡ viderūt milites ad crucifi-

gēdū: vel quō est vez q̄d dicit hic: q̄ ho

ra sexta iudicat⁹ ē: si hora sexta tenebre fa-

cte sūt: Ite Març. xv.c. d̄: Erat autē

hora tertia q̄i crucifixerūt eū. Solus b̄

duplicit fīm Aug⁹. vi intelligatur q̄ post

q̄ntā horā diei in p̄ncipio sextę sedit pila-

tus, p̄ tribunali: et dū ducere ius⁹ et cete-

ra gererent cōplēta est sexta hora: ex qua

cōplēta tenebre fuerūt v̄loz ad nonā: vi di-

citur Març. xv. et Mat. xxvij. Id id

aūt q̄d obūcīc de marco: Hora tertia cru-

cifixerūt eū: Soluit Aug⁹. q̄ tūc crucifi-

xus ē linguis iudeoꝝ: q̄z tūc clamauerūt: crucifige crucifige

eū: et b̄ exp̄ssit marc⁹ propter iudeos q̄ facinus intersectionis

christi in pilatū p̄ militēs trāsserre conati sunt. Tel p̄t solut

sic: sicut idē dicit Aug⁹. q̄ hora sexta parascene. i. hora sexta

a p̄paratiōne passiōis christi: Christ⁹ enī dicit verū pascha: vt

dicit apls. Etenim pascha n̄m imolat⁹ ē christ⁹. P̄paratio

autē passiōis ei⁹ incepit hora nona noctis: tūc enī vidēt

p̄ncipes sacerdotū p̄tūtū dñi imolationē dīcētes: Reus

est mortis: in hora. s. nona nocti: v̄l remāserūt tres horæ v̄loz

ad dīc: et tertia hora diei crucifix⁹ ē fīm

Aug⁹. Hora duarū

solutionū hui⁹ diffi-

cili⁹ q̄stionis eligat

lectoꝝ: quā velit: vel

si alīe potuerint iue-

nītī cumulat⁹ euā-

galicē veritat⁹ p̄stan-

tia defendet.

so i ecclia inē tertia & sexta celebraſ missa. Sequit⁹

c Et dīc iudeis: ecce rex v̄i. Vult adhuc eos flectere p̄ penā ei⁹ ad

misericordiā: v̄l dīc: tanq̄ scrutatur⁹ & examinatur⁹ christū: se-

dit p̄ tribunali: sed nō erat hec ei⁹ intēctio: nullā enī fecit scruta-

tionē: sed ostēdit eū / existimās mouēdos eos ad cōpassionem

d Illi autē intelligētes q̄ vellet eū liberare: e. Clama-

bāt: tolle tolle: ab oculis & vissu n̄o. **f** Tolle p̄senīa ei⁹: •

tolle memorīa. Et quō: crucifige. **U**li f Tolle. i. pde: d

mūdo autē ei⁹ memorīa. **U**li subdit: **g** Crucifige eum.

Chryſ. Cōtinue clamabāt: crucifige crucifige plēbis inordi-

nata p̄ncipib⁹ corrupta. **S**z cur crucē petebāt: Q̄z exprobra-

bilissima mōrē erat. Formidātes enī ne alīe ei⁹ post ipsum fi-

at memoria: studēt eū ad suppliciū ducere maledictū: Gal. iiij.

b. Q̄z enī timēt futura de eo: pater per ea que dicunt p̄sillato

Mat. xxvij.g. Nō recordati sum⁹: q̄z seductor ille dixit ad

huc vītēs: post tres dies resurgā: iube ḡ custodiri sepulchrū

z̄. **h** Dicit eis pilat⁹: regē v̄m crucifigam: Aug⁹.

Adhuc terrorē quē de cesare igesserāt supare conat: de igno-

mina eoz volēs eos frangere: dicendo: regē vestrū crucifi-

gā: quos de ignominia christi mitigare nō potuit. Sed nec sic

vīcūt: nec verecundans canes impudētes. **A**nde sequitur:

i Responderūt pontifices: nō habem⁹ regē n̄i-

cesare: **L**uc ergo timore vīci⁹. **k** Tradidit eis. i. vo-

luntati eoz. **l** Illū innoxīu: vt crucifigere: non vt cru-

cifigerēt: Molebat em̄ eū crucifiger e iudei: vt sic imunes vs-
 derent a scelere. Unde. S. xvij.f. Nobis non licet interficere
 quemq̄ z̄. Aug⁹. Et nota q̄ timore tradidit eū pilat⁹: Quia
 em̄ profitebāt cesare: aptissime contra cesare venire videre
 si alium regem veller intelligere dimittēdo impunitū: quē p-
 pt̄ bos ausus tradiderāt occidēdu. Nec in excusā pilatus

a crīmine: quia debuit inquirere si quā se
 cerat tyrannidem: sed timore cesaris sta-
 tim sentētā protulit: q̄uis christus nec
 hoc pateretur: predixit enī: regnum meū
 non est hinc: p̄t̄erea somniū vxoris de-
 buit eum stupefacere: sed terram magis
 q̄ celum respexit. **m** Suscepērunt
 autē iesum: apparitores. i. p̄fīdis.

Tel p̄t̄ etiam de iudeis: intelligi: mili-
 tes enī suscepērunt facto: i. v̄to: qui

totum fecerūt quicquid vt fieret extor-
 runt. **n** Et eduxerūt ad mortē.

o Et baūlans sibi crucem. Blo. i.
 suo humero: vt eam cōmēdaret imitatu-
 ris. **M** Autem p̄terit: quomodo anga-
 rauerūt quendam simonī cyreneum:

Matth. xxvij.d. Chryſ. Imposuerūt
 ei crucem tanq̄ condemnato: non ipsi tu-
 lerunt: Etenim lignū vt prophānū vita-
 bant: et neq̄ tangere sustinebāt. Ita autē

et in typō factum est: Etenim isaac ligna
 portauit: Gen. xxij.b. Et impletum est illud Isa. xxij.f. Da-
 bo clavem dauid super humerū eius. Et Isa. ix.b. Factus
 est principatus eius super humerū eius. **p** Exiuit ex-
 tra ciuitatem: q̄ In eum qui dicitur caluarie locū:

id est decollatorum. Caluaria autē dicebatur: quia ibi decal-
 uabantur capita dāmatorū: Caluaria enim ad litterā dicit
 os capitū a carne nudatum / in Hiero. Sed f Amb. i. epis-
 tola ad Roma. sic dicitur: A caluaria adē ibi sepulti. Hiero-
 ro autē super Matthēum. xxvij.h. hoc improbat: quia adam

legitur sepultus iuxta hebron: Iosue. xliij.d. **r** Hebrewce
 autē Golgatha. Hiero. Golgatha est syri: et interpretatur
 locus caluariae. Ethota q̄ caluicias proprie ē hominis viuī:
 caluaria mortuī. Item dicit Hiero. Trādūt iudei q̄ in blo-
 co immolatus sit aries pro Isagae: Gen. xxij.c. Chryſ. Qui-
 dam aiunt adam ibi mortuum esse & sepultum: et iesum in lo-
 co vbi mōrē regnauit / illicē tropheū statuisse: Etenim trophe-
 um exiuit portans: id est crucem suam aduersus mortis tyra-
 nidē. Et sicut victores ita et ipse in humeris portauit victo-
 rie notam: id est signum: qd enī eti⁹ alia mente hoc agebant
 iudei. Item nota: q̄ in hoc q̄ exiuit in caluariam / impletum
 est illud Numeri. xix.a. de vitula rufa que ducebatur extra
 caluaria. Et illud. liij. Reg. iiij. d. Ascende caluē. Per helisēum
 em̄ designabatur christus in caluaria passus. Ideo et psalmi
 plures intitulantur pro filiis chore. Aug⁹. super hunc locum
 Baūlans sibi crucem exiuit z̄. dicit. Grande specta-
 culum: sed si spectet impletas / grande ludibrium: si pietas / grā-
 de mysteriū: si spectet impletas / grande ignominia documen-
 tum: si pietas / grande fidei munimentū: si spectet impletas / rū-
 det regem pro virga regni lignum sui portare suū p̄ficiū: si p̄-
 etas vīdet regem batulante lignum ad semetipsum figendū
 qd fixurus fuerat in frontibus regum: in eo spernendus oculi
 lis impletorum / in quo erant gloriatū corda sanctorū. De-
 cūro enim paulo: Dibī absit gloriarī nisi in cruce domini no-
 strī Iesu christi: Gal. vi. d. ipsam crucē suam suo gestans hu-
 merō cōmendabat: et lucerne arsūre que sub modio ponenda
 non erat candelabrum ferebat: Matth. v. b. et Luc. xij.e.
 Nemo accendit lucernam. **s** Elbi crucifixerūt eum:
 iustites factio: iudei lingua & v̄to. **t** Et cū cō aliōs du-
 os: qui latrones erant: vt dicunt alii euā gelūt̄. **v** Hinc
 et hinc medium autē iesum. Chryſ. Crucifigūt eū
 cum latronib⁹ inīti in hoc prophetā impletos. Quē enī
 cōstitantes inferebāt: hēc veritati conferebāt: vt discessat quā-
 ta est eius virtus. Predixerat em̄ hoc prophetā: Quoq̄ cū
 iniquis reputat⁹

G inquis reputatus est: Esa. liij. d. Hoc autem procurauit etiam diabolus: quia inter latrones coumbrare voluit quod siebat: sed non valuit: nam crucifixi sunt tres: claruit vero solus Iesus.

a Scripsit autem et titulum pilat^o et posuit super crucem in tabula quodam. Crux enim non habebat super lignum transuersum aliquid: sed habebat formam tau: sed pilatus supposuit cauillam et tabulam affixa et: et in tabula erat titulus. Tunc impletum est illud Esa. xix. c. Erit altare domini in medio terrae egypti. i. crux: et titulus domini luxa terminum eius.

B Dicunt autem in cruce
dñi fuisse quatuor diversa ligna: et lignorum
Matt. 17. c.
Marci. 15. c.
Luc. 23. c.

a Scripsit autem et titulum pilat^o et posuit super crucem. Erat autem scriptum: Jesus naçarenus rex iudeorum. **b** Hunc est titulum multi legerunt iudeorum: quod propter civitatem erat locum ubi crucifixus est Iesus. Et erat scriptum hebraice: grecce: et latine. Dicebat ergo pilatus: Adol-

pini et cedri. **b** Erat autem scriptum: i. scriptura tituli talis: **c** Jesus naçarenus rex iudeorum: In quo nominatur nomine et patria et dignitate.

Triumphalis: q. de triumpho inscribitur: ut in arcu vel fornici: ut hic: Jesus naçarenus rex iudeorum. **T**ribulus: Preconialis: q. ad laudem inscribitur in domo: ut bulus modi: ut rosa flos flor^o. Sic est dominus ista domus. **M**emorial: mortuorum in sepulchro: ut huiusmodi: Hic situs est phaeton currus auriga paterni. Sed quod scripsit pilatus: Glo. dicit: q. opabat divina vis in corde nescientis. Scdm Chrys. scripsit titulum pilatus: simul et de iudeis viles et pro christo respodet. Quid enim christus ut nequam tradiderunt: et hoc per portum latronum certiorare conabantur: ut nullum eorum licet de cetero gratiosas inferre causas et accusare ut nequam: obstruit ora eorum pilatus per titulum et alios similiter detractores. q. d. scias q. iste crucifixus est per facinore: sed quod rex est iudeorum: cum iudei interficerunt: in quo etiam accusat iudeos q. proprio regi insurrexerunt. Itē sicut in tropheo aliquis ita latus imposuit clarissimis voces et vicissim osidetes et regnum eius non integrum: quia dicit iudeo: et hoc non una lingua sed tribus: Quia enim multi aderant per festum: ut nullus ignoraret oibus. i. potioribus vocibus iudeorum turpem occasionem dñi sibi institulavit. Tunc sequitur: d. Hunc ergo titulum multi legerunt iudeorum: et habuerunt legem faciliatem. **e** Quia propter civitatem erat locus ubi crucifixus est Iesus: et erat scriptum hebraice: grecce: et latine. Aug. Ideo et iudei et alii gentes legere potuerunt. Aug. Additum rex iudeorum: Tribus autem linguis dñi tribus testibus scribitur: ut in ore duum vel tribus testibus stet oē verbū: Deut. xix. d. et Mat. xviij. b. Aug. Idem quippe tres lingue ibi per ceteris eminebat. Hebreæ propter iudeos in lege dei gloriantes: Roma. ii. d. Grecæ propter gentium sapientes. Latina propter romanos iam tunc pene omnibus gentibus impantes. Sed nota q. primum principium tituli scriptum fuerit tribus linguis: incertum est: sed finis h. s. rex iudeorum: sic scriptus est hebreo: malchus iudeorum: grecus: basileus: ut est homo: latine: rex pietatis. Aug. videlicet velle q. tamen finis tituli scriptus fuerit tribus linguis. Et nota q. sicut dicit Chrys. magnus bonus dispensans ex hoc titulo. **f** Tunc enim qui tunc fuerunt non ausi sunt rage lignum propter timorem iudeorum: et quod alii sunt. s. predicationem gentium: vni et suffosum est lignum crucis cum lignis alienorum latronum. Debebat autem postmodum crux inquit: ut quodque alias cruces crux dñi cognoscere: dispensatione dei factum est: ut intitularet. Tunc duplex signum dicit hic Chrys. Unus. s. quod media fuit: quod euangelista non pretermisit. Aliud quod intitulata. Alius autem signum et miraculis probata est: sicut habet in legenda de crucis invenzione. Sed haec dicit hic Chrys. **f** Dicebat ergo pilato pontifices iudeorum. Glo. Qui pater dixerat: Non habemus regem nisi cesarem. **g** Noli scribere rex iudeorum: ne nobis obijcas in culpa et

ignominiam. **b** Sed quod ipse dixit: rex tuus iudeorum: nesciis et crucifixo iudebat. Et nimis: quod vos habitis iudebat: Si enim mortaliter erat et imbecillus et extinguit debebat: quod fratres fratres dicentes quanto rex est iudeorum. **g** Volebant ut petulante et extollente ostenderent crimen esse. Sed non senserunt pilatus: quod scripsi scripsi. q. d. non mutabo vel immutabilitatem scripsi.

Sic dicit Aug. stud occulta vox quodam dei pilato intus quodam clamor silentio pro nauri: quod multo ante in psalmorum litteris prophetatum est. Ne Wamb. 17. corrumpas tituli inscribi Luc. 23. d. ptionem. Psalm. eni lvi. et. lvij. et. lxvij. habent hoc pro titulo: Ne corrumpas tituli inscriptionem.

Aug. Quid loquimini Israel. **Q** uid ipse dixit et. Quid fieri tradidit: quod mutare nullo modo potestis? Numquid enim aperte non erit verum: quia Iesus adest: rex sum iudeorum: Si corrumpi non potest quod pilatus scripsit: corrumperi potest quod voces dicitur: Sed querit: quare dominus voluit quod scriberet: rex iudeorum: tamen nunquid enim et genitilis rex est? Et solus quod pilatus vocem scriptum specialiter in cōfessione iudeorum. Aug. Autem dicit: quod quia missus est specialiter ad omnes domum Israel regendas: et oleaster factus est particeps pinguendinis olei: non olea particeps amaritudinis oleastri: ideo specialiter dicit rex iudeorum: et ut significet quod veri Christi sunt de regno eius: et quod omnes gentes fuerint iudei et filii abraham per fidem: Numquid enim filius carnis sed filius promissionis estimatur in semine? Numquid enim iudeorum et gentium sit rex: patet per illud Job. x. c. Alias omnes habeo que non sunt ex haec omnia et. Et in Ps. ego autem eō postulatus sum rex ab eo super sionem et. Et post subdit: Postula a me et dabo tibi gentes hereditatem tuam. Aug. Subdit autem euangelista ea que gesta sunt iuxta crucem cum crucifixus est dicit: **h** Abiletes ergo cum crucifixissent eum: accepserunt vestimenta eius: sicut facilius latrones et danatos suspendunt. Unde patet quod milites tunc erant bedelli. **i** Et fecerunt quatuor partes: id est diuiserunt in quatuor partes. **m** Unicuius militi partem. Aug. Hinc apparet quatuor milites fuisse qui cruciferunt eum. **n** Et tunica accepserunt. s. similiter: sed non similiter diuiserunt sed forte misserunt. **o** Erat autem tunica inconsutilis. Idee sunt causa quare sortem miserunt non diuiserunt. Inconsutilis: id est non acutu consuta: sed reticulata opere facta: et ideo secundum non poterat. **o** Inconsutilis. t. non erat prouulbis: quod non erat ad modum aliorum panno texta sed reticulata. **p** Desuper contexta per totum. i. per totam partem superiorē. Id habebat enim pannum aliquod ex transuerso super humeros positus ad modum corrigie in pellicione: Ita exponunt quidam. Tunc melius dicit: inconsutilis: quod non habebat plures suturas: sic in aliis vestibus: et melius appetentur: sunt plures sutures. Erat enim de duabus partibus vel pecoris panni tamen desuper erat contextum illud indumentum siue consutum: sicut sunt scapularia nostra: sed forte maius erat in longitudine et latitudine. Et hoc videtur velle Chrys. Dicit enim sic: q. vestis domini dicitur contexta desuper: non inaniter ad dictum est: sed quidam quidam alius allegoriam per hoc ostendit: quoniam s. non solum homo erat qui crucifixus est: sed et desuper diuinitatem habebat quasi humanitati contextam et virtutem: quidam ipsam speciem tunice ad litteram per hoc volumen designat: quia in palestina duos pannos cōmittentes ita subtererunt indumenta. Et hoc ostendit iohannes. s. quoniam talis erat tunica christi: per hoc quod dicit ea desuper pectora. Id est autem mihi videlicet inservit vestimentorum ei: et quoniam sic in omnibus aliis ita et in stola partibus dedit schema. i. percutit et visitat. Et tunc usus formam et exemplum. **q** Mysterium huius tunice patet in Glo. Secundum: **r** Dixerunt et adiunxit

a Dixerunt ḡ adiuvicē: nō scindam⁹ eā: qz scissionemis deterioraret & dirumperet. **b** Sed sortiamur de illa cui⁹ sit. Chrys. Vide vbiq; q ea que malignabat prophetas cōpletas: Eteni b̄ aū fuerat p̄phetatu de ipso. Et nimis tres erāt crucifixi: sed p̄phetis ī ipso cōplebant. Quare enī nō in alijs hoc se cerūt: si ī b̄ solo: **E**

p̄.21. ostendat quis sit ipse: tu autē antē p̄phete: Dicit enī qd̄ s̄ partiti: a qd̄ nō s̄t partiti. Et h̄ qd̄ sequit: **c** At scrip̄tuā ipleret dīcē: partii s̄t: nō sortiū. **d** Tēstimēta mea libit: qd̄ intelligit de alijs a tūnica. **e** Et in vestem meā: tūnica incōsūtile: miserit sorte. **f** Enī sequitur: **g** Et militēs qd̄ hec fecerūt: sicut fuerat p̄phetatu: licet nesciret. Post crucifixionē & vestimentoz divisionē factū ē qd̄ sequit. **h** Stabat autē iuxta crucē īesu maf ei⁹: qd̄ semp̄ stetit: qz veri ceteris q̄ se facta fuerat agnouit. **i** Et soror mriserit. H̄ec ē maf facobi quā determinat a patre subdēs: **j** Maria cleophē: filia. **k** Mulierēs tūc cruci assissebant: et imbecillē gen⁹ virillē tūc apparuit. **l** Et maria magdalene. **m** **k** Lū vidissēt īesu matrē r̄. **l** Sic p̄tinua f̄m Chrys. **m** Militēs qd̄ b̄ faciebāt: Ipse vō dū crucifigeretur: matrē discipulo cōmendat. **n** Et hoc: Lū vidissēt oculō carnis v̄ntus pteratis: **o** Adhucētē quā filialit̄ diligebat. **m** **p** Et discipulū stan̄ētē quē diligebat. **q** Glo. Pr̄ cōfēris familiarius. **r** Quem diligebat: more suo se occultat humilliter sapiēs: si enī velle gloriā causam v̄tig adiecit tanti amoris: Eteni credenda est magna qdā esse & mirabilis. **s** Dicit mīri sus: mulier ecce fili⁹ tuus. q. d. cōfide in eo vt i filio: ipsum tibi p̄ me p̄curatoē & tutorē dimittō: i quo p̄solat m̄rem & honorat ipsum iohānem: qz dilectō dilectā virginē cōmēdauit. Chrys. Per herudit nos v̄q; ad ultimā respirationē: omnē h̄e diligētē eoz q nos genuerūt. Itē Chrys. Vide fili⁹ tu⁹. Vape de honore: quāto discipulū honorauit honore. Qula enī ipse abibat: de tēlquo matrem discipulo tradidit: ceu matrē existētē in dolore & p̄curationē querere decentētē cōmittit ei q diligebat. Et huic ait: Vide matrē tua. **t** Hoc autē dicebat copulās eos i amoī. **o** Deinde dicit discipulo: ecce maf tua. q. d. serua eā & p̄cura vt matrē & asside. Chrys. Quare alia nō loquit discipulo: neq; p̄solat eū de morte sua lugētē: **u** R̄ fidem⁹: Mō ips erat tūc hmōt̄ v̄boz. **v** p̄solatiōis. Pr̄terea b̄ fuit ei magna p̄solatio. **w** Mō enī modicū erat honorari eū honore. **x** I. cum matre assēsiōis accipe mercedē. **y** Et ex illa hora accepit qd̄ discipulū in suā: quasi suā habētē matrem. **z** Interliniū. In suā matrē. Chrys. In ap̄ziām vel in suā q̄ si p̄tate & p̄curatiōē & custodia vel cōmuniōne rerū suarū: in creditō nihil habuisse. **aa** sed cū esset beata virgo cū apostoli specialē curā ei⁹ habebat. De h̄ dicit Aug⁹ sup illū locū. Quid ē in sua. Mōne iohānes de illis erat qui dixerāt: Ecce nos relq̄m⁹ oia & secuti sum⁹ te r̄. **bb** Mat. xix. d. Et Act. iii. f. Nullus aliquid suū dicebat: An sorte: qz ibidē dicit: **cc** Distribuebat vnicūc sicut cuī opus erat: intelligēdū est distributū sic suisse discipulo qd̄ opus erat: vt illic etiā beatē marie tanq; m̄fis ei⁹ portio ponere. Magis sic debem⁹ accipere: **dd** Accepit eā in sua: vt ad ei⁹ curā quicqd̄ esset ei necessaria r̄iū generet. Suscepit qd̄ eā in sua: non p̄dia que nulla propria possidebar: sed officiū que p̄p̄la dispēsiōe curabat exequenda. Sed hic querit Chrys. quare alijs mulierib⁹ q̄ astabant nibil dixit: R̄dem⁹. Docēs nos plus aliquid p̄bere matrib⁹.

Sicut enī aduersantes genitores etrea sp̄iritualla nego nosse oportet: ita qz nihil impeditū oia decet eis p̄bere ante alios qz generūt: qz decē mīlia p̄ nob sustinuerit versuta. i. mala. Ita etiā & marclonis h̄eretici obstruit inuereclidiā. Si enī genitus nō est fm carnē nego matrē habuit: cur tantā circa eam

solam facit p̄udenti at: Aug⁹. Ex p̄plo suo nos instruit: vt a p̄ns filiū impeditur cura parentibus tanq; lignū illud in q̄ bra erant mēbra mo Ar. tūa r̄tis etiā cathedra Ar. tūam fuit m̄fē docētis. Ex q̄ doctrina didic̄ paulus qd̄ dīc. j. Limot. v. a. Si qd̄ suor̄ & maxime do. Matt. 57. f. mesticor̄ curā nō habet/ fidē negat & est Marci. 15. c. Luc. 23. c. infideli deterior. **F**

Dolēca sc̄iēs ie-
sus: qz oia disponit
que p̄nscientes agit. **g** Quia iam omnia consum-
mata sūt: q̄ p̄dicta erāt de eo: P̄terer. l. qd̄ sequit. Aug⁹.
Omnia q̄ oportebat fieri ante q̄ acciperet acetū & traderet
spiritū. Chrys. Omnia consummata vel cōplēta. l. qm̄ nihil de-
ficit dispensationi. **h** Tel. omnia tornēta q̄ ad ei⁹ passionē p̄t-
nebāt: qz oia mēbra flagellata erāt p̄f̄ os & lingua. **i** Ut
p̄sumarek scriptura: & ei⁹ simili mēbroz pena. v. **j** Di-
cit sitio. **k** Hoc dīc vt ostēdat desideriū nr̄ salutis. Itē **l**
p̄sumarek scriptura que dicit: Et in siti mea potauerunt Ps. 68.
me aceto. In hoc autē vt dicit Chrys. ostēdit mortē hanc no-
vam esse: sicut p̄ oia conā ostēdere. Ostendit enī cū dicitur:
Sc̄iēs qz iā oia p̄sumata. Itē: vt p̄sumarek r̄. q̄ in
potestate ei⁹ erat mori & q̄ nō p̄i⁹ veniret mors q̄ ipse vole-
bat. Tolebat autē qn̄ oia cōplesser: ideo dixit. v. t. o. Pote-
statē habeo ponēt̄ aīam meā. **m** **l** Glas autē positiū erat
ibi aceto plenū. **n** Illi ḡ milites v̄lūdē f̄m Chrys.
o Sp̄ogiā plena aceto: qz p̄mo sp̄ogiā infuderūt aceto.
a. **p** Hisopo circū ponentes. l. circumligantes arūdini. b
q Obtulerūt ori ei⁹: p̄ arundine. Aug⁹. In arundine factū ē
vt in sp̄ogiā talis pot⁹ ad crucis sublimia leuaretur: vt alijs
dicit euāgelista: Mat. xxvij. f. Fuerūt q̄ dicerēt crucifixos
cītī mori: si acetū biberēt cū felle: et ideo militēs secū portas-
se: vt cītī possēt liberari a custodia: si cītī morerent̄ quos
cruciferāt. Et h̄ videb̄ insinuare Chrys. qui dicit: Sp̄ogiā
deserētes acetē: ita enī potabāt sicut condēnatis soler fieri: ita
acetū offerētes: qz et hisop⁹ p̄ptēra apposit⁹ erat. Potuit enī
vt aī dicit q̄ vīle vīnu secū tulerāt ad bibēdū & ex calore q̄sī
acetū factū ē. **u** Ad nōrādū ei⁹ acrēdēt ali⁹ euāgelista dīc: vt
nū myrrhatū: Mat. xv. b. Alt⁹ cū felle mixtū: Mat. xxvij.
d. Beda dicit in Glo. qdām que ē super Mat. xv. Potuit
esse vt & felle & myrrata amarissimū redderēt vīnu. **c** Cū
ergo accepisset īesu acetū. l. cū gustasset. Mō enī accep-
pit bibēdo: vt dīc Mat. : sed accepit gustādo: vt dīc hic. Et
Mat. xxvij. d. Cū gustasset noluit bibere. **d** **e** Dicit p̄su-
matū est. In q̄ ostēdit ei⁹ p̄tās & q̄ voluntarie moriūt: q̄ sic
mōrēs loquit̄: consummatum est: quicqd̄. l. fieri oportē-
basante q̄ morerēt. Tel. Cōsummatū est: qd̄ p̄phetia p̄di-
rat ī p̄tā. Dederūt ī escā meā fel r̄. Tel. Cōsummatū est: Ps. 68.
p̄tām siue humanē corruptiōis vītu. l. p̄spūtio. Tel. Cōsum-
matū est: vt ultra si p̄cedat. Es. liij. d. Tere lāguores nōrō
ip̄le tulit. Tel. Cōsummatū est: tornēta: qz modo ī oib⁹ mē-
bus erat tor⁹. Ps. Sup dolorē vulnē meoz addidēt: ace Ps. 68.
rū. l. Tel. Cōsummatū est: testamētū: qz sic dīc: Heb. ix. e. Tel.
stainētū in mortuō p̄firmatū ē r̄. Tel. Cōsummatū est: qz
liber scriptū mō p̄ miniat⁹ ē sanguine chris̄. Mō enī dīc liber p̄
fec⁹ donec rubricat⁹ ē & miniat⁹. Heb. ix. f. Ipsi libz & po-
pulū asp̄lit lāguis dīcēt. H̄c ē lāguis testamētū qd̄ mādūtētē.

g Et inclinato capite

Euangelij secundum

Johannem

a Et inclinato capite tradidit spiritum: quod iam nibil restabat quod ante mortem fieri oportet. **Et nota qd dicit:** Tradidit spm. I. anima ipsam depositum. Chrys. l. seipsum exinanivit: non aegre tradidit: In quod illud ostendit. S. x. d. Potestas habeo ponendi tecum. Inclinato capite: non enim erat affixus.

b Tradidit spm

Matt. 27. f. didit. i. patri comedendo emissus. Sicut dicit Luc. xxii. f.

Marci. 15. d. dando emissa.

Luc. 23. f. Pater in manu tuas comedendo spm meum.

Et nota qd sicut dicit

Chrys. nos plus expiramur: et postea caput decidit: sed christus primo inclinavit caput sua voluntate: post expirauit: ostendens quoniam omnium erat dominus qui siebat. In hanc autem moraliter instrui-

mur ad humilem obedienciam.

dictam in aduersis. Ideo dicit: Inclinato capite. qd. inclino caput: quia propter obedienciam morior. Phil. 3. q. a. Humiliauit semetipsum factus obediens usque ad mortem tecum. Heb. v. c. Dicit et his quae passus est obediencia. Sicut dicit Bern. Hunc dicit corpus ex his quae passus est in capite. Isa. l. b. Dominus deus aperire mibi aurum: ego autem non tradico tecum. Sic ergo nos debemus inclinato capite ad obedienciam prompta emittere spiritum. i. voluntatem propria vel sensum proprium. Item Inclinato capite ad crucifixores ad petentes: ut ostendat eis parata indulgentia. Iohannes dixit: ut dicit Luc. xxii. e. Pater ignosce illis: quod non fecerunt. Isa. l. q. d. Pro transgressoribus rogauit ut non perirent.

Hic Inclinato capite: ut ostendat quod porrectas aures habet et inclinatas ad audiendum preces humillum. Ut Ps.

Inclina deum aurum tuum mibi et exaudi me: quoniam inops et pauperrimus ego.

Hic Inclinato capite ex parte misericordia Bern. Mibil bonus habere voluit quod per manus marie non tradidit.

Hic Inclinato capite: qui si ponens humerum ad portandum nos et onerarum: ac si dicat: caput inclino: ut videatis me paratum ad onera via portanda: et ponatis ea super me.

Ossee. xi. a. Ego quasi nutritius ephraim in humeris meis portabam eos.

Sequitur: Quod ergo quoniam paracevit erat. i. feria sexta in quod parabant necelaria sabbato.

Et non remanerent in cruce corpora. i. cadavera eorum:

Sabbato primo: ne defederet festum.

Erat enim magnus dies ille sabbati: et quia

sabbatum et quod dies agymor. Anctius enim in sabbato precurrerat aliud festum dicebat magnus dies sabbati: picipue cuius et ipsi labefatum per se solentius esset omni alio festo et strictius obseruaretur. In omni enim alio festo parabantur cibaria: sed non in sabbato.

Rogauerunt pilati ut frangerent eius pcepto.

Eorum crura: ut moxerentur cito.

Et mortui tollerentur de ligno: ne pendentes usque in crastinum vel usque

ad vesperum magnus dies sui diuturni crucis horrore sedarebantur.

Et picipue precepisti erat Deut. xxii. d. Qui peccaverit hoc quod morte plectendus est et adjudicatus morti appensus fuerit in patibulo: non permanebit cadaver eius in ligno. Chrys. Qui camelum

transglutiebant et culicem transcolabant: audieres interficere innocentem: de die festo diligenter ratiocinabat. Et vide quod validus

quod est veritas: per ea quae illi student aduersus christum: per

hunc prophetam impletur: quod alioz crura fracta sunt: christi homo non adhuc siccus fuerat prophetatus. Qui sequitur: k

Generunt ergo milites et prius idem frengerunt crura et alterius quam crucifixus est cum eo: quod ambo adhuc viuebant.

Ad iesum autem cum venissent ut videores cum iam mortuum non frangerunt ei crura: sed cum unum militum lancea latere ei dexteris aperuit. Chrys. Quia mortuus erat ei crura non frangerunt: sed tamen placere solentes indecisus aperuerunt ei eius costatum lancea

etiam mortuo corpori constitutes: O de quoque et scelerata mente. Sed ne tumultueris neque tristis dilectus: quoniam enim illi a perniciose agebatur mente: hec per vitate decerterebat: Et tamen ex hoc prophetia implebatur vocans: Zach. xii. c. Videbunt in quem confixerunt. Et non solum hoc: sed et bis qui decredituri erat ut thomus et similis fiebat

fidei demonstratio.

Precerea etiam mysterium ineffabile sacramentum proficiebatur.

Et continuo exiuit sanguis

et aqua.

Non enim inaniter hi

puerunt fontes: sed in quadam

quia ex his virtutibus

constituta est ecclesia:

sicut sciunt qui eccl

sic mysteria nouerunt

christiani. Per aquam

quidem regenerantur:

per sanguinem vero et

carnem nutriti: pri-

cipium illuc suscipiunt mysteria: ut cum accesseris horribili calice: ut ab ipsa bibens constanter accedas. Et nota quod in hoc ostendit quod purus homo non erat per sanguinis et aque emanationem post mortem: Fuit enim miraculus et de sanguine et de aqua: maxime quia fuis vera aqua: non humor aquosus. Unde ne hoc incredibile videat: euangelista testatur dicens: n

Et quod videt testimonium perhibuit: q. d. non ab aliis audiui sed ipse presens vidi.

Et verum est eius testimonium: et pro vero habendum: quia de re scita.

Et ille qui videt: scit quia vera dicit.

Et ad quid dicit: qd

Et vos credatis.

Monstrum sciat: scit ille quod videt: credit ei qui non videt. Chrys. Non tam propter magnitudinem miraculi hoc ita enarrat euangelista: sed ut exprimat magnitudinem constitutam: et ut praeclara ora heretica: et futura praescire mysteria: et eum qui iacebat in eis ostenderet thesaurum et ut ostendat completionem prophetarum. Unde subdit: r Facta sunt enim

hec: predicta: de quibus testimonium perhibeo.

Et scriptura impleretur: que dicit Exo. xii. g.

Os non continuens ex eo: id est ex agno.

Hoc autem pertinet ad hoc quod dicitur: Non frangerunt crura ei.

Chrys. De eo quod apud iudeos agno hoc dictum est: sed propter veritatem typus precucus currit: propria et moysen in mediis dixit: Quia enim ubiq

se in medium ducens non videbatur dignus fide: inducit moy

sen dicens: quoniam non hoc inaniter factum est: sed ab antiquo

prescriptum et prefiguratum: et hoc facit ut credat. qd: Ut

et vos credatis tecum. et per mesi testimonium: et per conve

nientiam typi ad veritatem. Et nota sicut dicit Chrys. Qua

tum facit studium: ut credatur quod apparat exprobabilissimum ei

se et perereundus: Et enim in mortuum constituti corpus militum

multo veterius fuit quam crucifixi: sed tamen et hec autem dicitur: Et cum studio testimonium probabatur ut credatis. Nullus igit decredat

neque verecundans inspectat quod nostra: quod enim maxime exprobatio

bilissima videntur esse: hec sunt fundamenta hominum nostrorum.

Et nota quod Exo. xii. g. habet: Nec os est confingit. Quod

titur autem contra iudicos: quare dominus hoc eis precepit: Dic

tur enim ibidem: Sic autem comedetis illum: renes vestros ac

cincisis et calciamentis habebitis in pedibus tenentes baculos in

manibus et comedetis festinanter: ad innundum et erat in pro

cinctu itineris. Sed constat quod citius decoquit quando contra

ta sunt ossa: ergo nisi intelligeret ibi aliquid mysticum: potius

debuit dicere et precipere ut confringerent ossa.

Et iterum alia scriptura prophetica dicit: Zach. xii. c.

Videbunt in quem transfixerunt.

Hoc enim pertinet ad hoc quod dicitur: Lancea latere ei aperuit. Videbunt: quia poterant vide

re foramina lateris eius. Tertius: Videbunt: in iudicio: quia in

ea carne est venturus in qua crucifixus. Actus. b. Quemadmodum

videlicet ascenderent in celum tecum. Mat. xxii. c.

Videbunt filii bo

Gidebunt filium hōs vensem in nubibus celi r̄. Sequit
a **P**ost hēc autem; id est post christi expirationē et late-
ris perforationē: auditio q̄ tam exprasset: b **R**ogauit pi-
latū ioseph: et notificat istū nomine primo: et post a loco: c
Ab arimathia: que est ramatha/ciuitas helcane patris sa-
muelis. l. Regi. 1. a.

Matt. 27. g.
Marci. 15. d.
Luc. 23. g.

Et a fide v̄l discipul-
na: d **E**lo q̄ eēt
discipulus iesu.
Chry. Non vnu-
de duodecum/sed de
septuaginta. e
Occultus autem
propter metū iude-
orum. Hoc est
qd dicit. S. xij. f. De
principib⁹ multi cre-
debant in eū: sed p/
pter iudeos non con-
fitebant. Et q̄d ro-
gauit: f **E**t tolle
ret corpus iesu:
Id est vt tolli p̄mitte/
ret pilat⁹ et sepelir̄.

Vel Tolleret: ipse ioseph. i. vt tollere liceret. g **E**t p/
nisi pilatus: id est cōcessit vt tolleret. Et sicut dicit Mat-
the⁹. xxvij. g. Iussit redi corp⁹. S̄z quō cōcessit: Quia christo
vt innocentē cōsolebat: iudeis autē indignabat: et quia diues
erat ioseph: vt dīc Matthe⁹. xxvij. g. Et erat nobilis decurio
vt dicit Marci. xv. d. h **E**nīt ergo ad crucē accepta
centia a pilato: quia notus erat ei tanq̄ diues et nobilis et de-
curio. l. vii⁹ de ordine curie. Vel sicut dicit Beda sup Mar-
cum: officium curie administrans. i **E**t tuliſt: id est aspor-
tauit de cruce ad monumentum / corpus iesu. Sed quia
nō solus fuit in h̄: sed ex socio principe pharisæor̄ audacior fu-
it: ideo subditur: i **E**nīt autē et nicodem⁹: cū eo ad
crucē nō ad pilatum: quia nō ita notus erat forte. Et defini-
nat de isto quis sit: princeps. l. iudeorum: m **Q**ui vene-
rat ad iesum nocte primum. Blo. Non quia nocte so-
lum venerit: sed quia nocte primum venit. S. xij. a. In quo ostē-
ditur iam audacior fact⁹ in discipulo: qui modo accedit ad eū
sepeliendū. Et ad quid venerit subdit: vt inūgerēt et sepelir̄:
Et hoc est qđ dicitur. n **F**erens mixturā myrra et
aloës: id est vnguentū consecutum ex myrra et aloë: per qđ
pater q̄ diues erat: sicut et ioseph et devotus a preciositate. l.
vnguenti et sepulture. Determinata autē materia vel precio-
sitatem materię subdit de quantitate. o **Q**uasi libras cē-
tum: id est circiter libras centum: parū plus vel minus. Ista
autem amaritudine sua vermes arcent a corporib⁹ mortuor̄.
Chry. Multum preciosum faciunt funerationē: adhuc enī
vt hominē nudum eum reputabant: et ferūt aromata quę ma-
xime apta sunt corpus a corruptione seruare: eo q̄ non erant
imaginati eius resurrectionē: multam tñ dilectionē demon-
strabat. Unde adhuc sequitur: p **A**ccepserūt ergo cor-
pus iesu/de cruce deponentes. q **E**t ligauerunt ipsū
corpus/linthēis cum aromatib⁹: quia et ipsa linthēa for-
te inūnerat nō solū corpus. Marci. xv. d. dicitur: q̄ ioseph
mercatus syndonem deponēt eum in syndone. Et potest esse vtrung⁹: q̄r inūlūtū syndone quā emerat ioseph
ligauerūt eum linthēis alijs quę creditur attulisse nico-
demus. r **S**icut mos est iudeis sepelire. Chry. q. d.
non vt condemnatū sepelierūt: sed sicut consuetudo est iudeos
valde honorifice vt magnū quedā et mirabilē. Aug. Nō fru-
stra alt: sicut mos ē iudeis sepelire: sed admonet i bmo
officiis morem culicor̄ gentis seruare. Determinata autē
vniōne et inūlutiōne/ determinat de loco sepulchri. s **E**rat
autē in loco vbi crucifixus est/ chātus/hortus: et in
horto monumentū nouū in quo nōdū quisq̄ po-
litus fuerat. Aug. Sicut i vtero mariē nemo ante eum/ne
mo post illum conceptus est: ita in hoc monumento nemo an-

te illum/ nemo post illum sepulc⁹ est. Chry. t **M**ous in
quo r̄. Ne alter⁹ resurrectio facta putet v̄l dicat. v **I**bi
ergo prop̄ parasceuen iudeor̄. i. p̄ter vicinitatē sab-
bati ne vespera sc̄ceret. x **Q**uia iuxta erat monumen-
tum: id est ap̄e locum passiois vel prope ciuitatē. y **P**o-
sueſt iesu. Chry. z **Q**uia breue erat te-
pus: nona enim erat
hora. cū moreretur
christus: deinde ad
pilatum accedent⁹
et corpus deponen-
tibus decens est ve-
sp̄a accedere: in q̄
sas nō erat operari:
et ideo ponit in pro-
ximū monumētum. A
Item vt discipuli fa-
cile possent accedere Marci. xvi. a.
et inspectores esse eo
rum quę futura erat
in resurrectiōe: et nō
solum ipsos sed etiā Al. treuolutis
inimicos qui aderat

tūc testes sepulturę fore. Hac enī de causa disp̄satū est a deo
vt et lapis supponeret et milites custodiret i testimoniu⁹ sepul-
ture. Hoc enī volebat cū dixit non min⁹ q̄ resurrectionē: q̄r
et sine hoc resurrectio nō credit. Item ideo ap̄e sepultus est:
vt falsus onderek q̄ erat de surto sermo: Matt. vli. g. Quia
enī prope erat locus/ non poterat defacili accedere sur: et ma-
xime militib⁹ custodidicib⁹. S̄z querit hic: quō nicodem⁹ et ioseph
soli sepelierunt iesum/ et nullus alius ex duodecim/ neq̄
petrus neq̄ iohannes. Si enī timebāt et illi iudeos: timebant
et isti. Mā et de ioseph dicit hic q̄ erat occult⁹ discipul⁹ p̄ter
metū iudeor̄. Et q̄ nicodem⁹ formidās esset: habef. S. xij. a.
accessit tñ iohannes aut̄ q̄ presenserat et vidēs eū exprasse
nihil tale ait: quę igitur causa huius ē: Sol. Hibi videtur q̄
illi diuites erāt et insignes: qđ patet p̄ funeraliē et p̄ noticiā
et grām pilati quā habebāt saltē ioseph. Enī dī Marci. xv.
d. q̄ audacter introluit ad pilatum: Pilatum enī nō timuit: s̄ iudeos
timuerist: sed tñ hoc ausi sunt/ et quia nobiles/ et q̄r for-
tassis estimauerūt extinctū esse furorē iudeor̄ in eius morte.
Legitur autē in euangelio naçareor̄ q̄ tūc fuit captus ioseph
et positus in carcere: vnde primo apparuit ei dñs post resurre-
ctionē in carcere. Nicodem⁹ vero fugit i villā gamalēlis.

Ma autē sabbati r̄. **E**xpositio Capi. XX
In fine p̄cedentis capituli actum est de sepultura
dñci corporis/ p̄termittens interea quę facta sunt in-
ter sepulturam et mane resurrectiōis: agit nūc de illis q̄ facta
sunt in illo mane. 3 **E**ta sabbati: id est p̄ma die post sab-
bati. l. dñica. Enī Matt. vli. a. Prima sabbati. a **M**aria
magdalene/ quę ardenter ceteris erat. b **E**nīt
mane cum adhuc tenebrę essent: id est summo dilu-
cio/statim. l. cum tempus operadi redisset. c **A**d monumē-
tum/ dñicum. Chry. Quę multū amauit/ postq̄ trāsūt sab-
batum/ quiescere non sustinuit: sed venit diluculo profundo/a
loco sepulchri volens aliquem inuenire mitigationē. d **E**t
vidit lapidem reuolutū/ vel sublatum a monumen-
to. Enī dñs resurrexerat: s̄ ilacētib⁹ et lapide et signaculis
resurrexerat. Sed q̄r oportebat alios certificari de ei⁹ resur-
rectione: ideo et aperitur monumentū: qđ factum est ab ange-
lo qui revoluit lapidē ab ostio monumēti. De hora aut̄ sue re-
surrectiōis diuersē sūt opinōes inter sanctos. Quia dīc lie-
ro⁹ q̄ surrexit in vespera sabbati: vt dicit Mattheus. Et ex h̄
sunt instituti in primitiva ecclesia q̄ vigilarēt v̄lq̄ ad medium
noctē in vigilia paschę: et tunc cantaret missa: sed p̄ter fragilit-
tate humana cantat modo in vigilia paschę circa nonā de re-
surrectione. Amb. dicit q̄ nō respascēte die: sed noctis vespe-
re dñs surrexit. Grec⁹ enī sermo pro vespe habet sero. Sic q̄
dñs nō respascēt tge/ sed sero. l. p̄funda no ge surrexit. Unde
D. D. G. et mulieres

G et mulieres ad monumētū potuerūt accedere custodib⁹ q̄dscē
tib⁹: et p̄ncipes sacerdotū dixerūt: qz discipuli et nocte ve-
nerūt. Et p̄ hac opiniōe facit illud Iudic⁹. xv. a. q̄d sanson in
typo resurrectionis media nocte surgens tulit portas gāce.
Aug⁹ aut̄ dicit dñm diluculo surrexisse: cui p̄sentit auctoritas
illa sup̄ Barthēū: que dicit dñm q̄dragī
a horis fuisse mortuū: et totidē dieb⁹ an-
te ascētōne fuisse moratu in fr̄o: qz quat-
tuor horis vespertinis palceus et tritigatex
duarū noctis et vni⁹ diei. l. labbari. H̄uic
B. tamabat opinōni ecclesia assentire videt q̄ matu-
nas laudes p̄ dñi r̄esurrectione celebraz.
ps. 56. Et p̄ prophetā d̄r: Exurgā diluculo. Et ali-
ps. 29. bl. Ad vesperū deuorabib⁹ flet⁹: et ad ma-
tutinū leticia. De diversitate aut̄ aduēt⁹
mulierū ad monumētū que videb⁹ esse in
euāgelistis. q̄n et porphyri⁹ irridet eos:
et de apparitionib⁹ et numero angelorum
Blo. Aug⁹ sup̄ Barthēū plane diffi-
nit. Ib̄ regre. a **L**ucurrit ḡ et venit
ad simonē petru et ad alii⁹ discipu-
lū que diligebat iekus et dñe eis.
Aug⁹. Lucurrit nūciare discipulis vt aut̄
secū quererēt aut̄ secū dolerēt. Chrys.
Vides lapidē eleuatū nō intravit neq; p̄-
spexit / s ad discipulos cucurrit a multo
amore: cū multa enī velocitate discere vo-
lebat qd̄ factū ē de corpe: Hoc enī et cur-
sus oñdit et p̄ba q̄ sequunt. b **T**ulerūt
dñm de monu-
mento et nesci-
vis amoris vel p̄ster mis⁹ ybi posu-
natio mēt: vt nō in-
erit eū. Aug⁹. In-
uentū nō crederet ni⁹
grec⁹ codicib⁹ ad-
si sublatum. •

C harratatis et fa-
mular⁹ affectu. Chrys. Vide q̄lit nondū
de resurrectionē nouerat aliquid manifestū:
s̄ putabat corp⁹ nō resurrectisse s̄ subla-
tū: et vide q̄liter euāgelista nō p̄auuit mu-
lierē laudatione: neq; p̄verēdū putat ab
ea dicidisse q̄ p̄oz etiā gnociauit ita vbiq;
venditū clarificat modū. c **E**xist̄ ḡ
petr⁹ et ille ali⁹ discipul⁹ et venerūt
ad monumētū Greg⁹. Illi p̄ ceteris
cucurrerūt q̄ p̄e ceteri amauerūt: videli-
cer petr⁹ et iobānes. Quō aut̄ venerūt: regressus narrat euā-
gelista: Surrebat aut̄ duo simul. d **E**t p̄ sed. f **I**l-
le ali⁹ discipul⁹ p̄cucurrit citi⁹ petro: q̄ tunc erat et
ad currēndū aptioz. Sed si p̄cucurrit quō ḡ simul. R̄idem⁹
d **S**imul in p̄ncipio cursus. Tel. Simul. i. vloz cucurrit.
Tel. Simul. i. simil affectu et si nō part gressu. g **E**t ve-
nit p̄nus ad monumētū. Hysterū hui⁹ patet in Blo.
h **E**t cu se inclinasset vt videret qd̄ erat i monumento:
i Cedit posita lintheamina ibi: et forte sic vidit vt hō
discerneret lintheamina a sudario: s̄ a lōge albū quid ibi pce-
pit. k **M**ō tñ introiuit: licet p̄oz venisset/ intrare nō p̄e/
sumptis: s̄ simonē expectauit. l **V**enit ḡ simō petr⁹ se-
quēs eū et introiuit i monumētū: vnde et diligēt⁹ ea vi-
diḡ coguit q̄ a longe iobānes viderat. Un̄ sequit: m **E**t
vidit lintheamia posita qb⁹ fuerat inuolutū corp⁹ dñi-
cū. n **E**t iudari⁹ qd̄ fuerat sup̄ caput ei⁹: quo s̄ faci-
es et caput fuerat inuoluta: sicut modo dicit sudari⁹ pāns q̄
ponit sup̄ moxū a capite vloz ad pedes. o **M**ō cū lin-
theamib⁹ alij⁹ positū sed sepatum inuolutū i vñū
locū. M̄ec aut̄ oia erat resurrectionis signū. s̄ q̄ ibi remāse-
rāt lintheamina et distincte et q̄ cū diligētia essent separata. Si
enī quidā corp⁹ furati essent nō h̄ fecissent vt corp⁹ denudarēt
neq; sudari⁹ letarēt et inuoluerēt et ponerēt in vñū locū seor-
sū: sed simplicē sic corp⁹ inueniissent sic asportassent. Propt̄

hoc et p̄dixit euāgelista: q̄ cū myrra sepl⁹ ē multa que
plūbo nō min⁹ p̄glutinat corpi lintheamia: vt cū audier̄ q̄m
sudaria iacebāt singularē: nō deceptiatis ab his q̄ dicunt cum
furto sublatū: nō enī ita insensat⁹ esset q̄ furare: vt circa rem
sup̄fluā tātū p̄sumeret studiū. Cur enī sudaria dimitteret: q̄lē

aūt̄ milites latuissēt h̄ faciēs: Enī mul-
tum t̄ps oporteret p̄sumere i sependo: et
sic tardatēs manifesti facti essent custodi-
bus. Cur aut̄ et lintheamia seorū iacēt: et
sudari⁹ seorū iuolutū et plicatū. Et dis-
cas qm̄ nō h̄ factū est a larronib⁹ q̄ ea que
ex festinatōe relinquit nō p̄licat necq; p̄
diligētia reponit. Sequit: p̄ **L**uc ḡ
itrolūt et ille discipul⁹ q̄ venerat
p̄m⁹ ad monumētū: et vidit aperte et
distincte qd̄ p̄us viderat a lōge et indistin-
cte. Chrys. Vide **B** intimidus ē euāgeli-
sta: diligētia enī investigatiōis petro te-
statur: ipse enī p̄uenies petru et vidēs
lintheamina iacētā nihil plus p̄scrutat:
petrus vero q̄ feruid⁹ erat intrās monu-
mētū oia inspexit diligētia et plus vidit:
et tūc iobānes per p̄siderationē petri cō-
solatus est: post illū enī intrās funebra
vidit iacētā et diuisa sicut et petr⁹ vide-
rat. Et sicut dñe Chrys. Lūc ambo per
illa signa consolati sunt de resurrectione.
Et hoc qd̄ sequit: q **E**t vidit et cre-
didi⁹ resurrectisse nō sublatum furto: p̄
pter lintheamina relicta et sepatum odi-
nata: quod non fecissent fures. Eredit
dico tūc p̄mo: Nondū enī sciebant
z̄. Qd̄ aut̄ sequit: s **A**bierūt ergo
ad semetipsoz: expone. i. ad suādo-
spitia credentes cum resurrectisse: os ideo
non p̄stiterūt querētes quasi sublatum: s̄
abierūt credentes: nondū tñ cerni sed stu-
pescit. Aug⁹ aliter exponit. q **E**t vi-
dit lintheamina et sepulchrū vacuū a
corpo. vñco. r **E**t credidit: non
resurrectisse sed sublatū esse: et multer d̄-
ixerat. Et vñ hoc: s **N**ondū enī scie-
bāt scripturām / banc. s. t **Q**uia
oportuit eum a mortuis resurges-
re. Sed nomine eis p̄dixerat dominus
resurrectionem / Barth. xx. c. Et die ter-

ta resurget: R̄idemus. Licet aperte a dño audissent: ramē
propter consuetudinem audiendi ab ipso parabolaz non in-
telligebāt de morte et resurrectione: p̄terea etiā rudes erāt.
v **A**bierūt ergo: quasi desperati cum crederent sublatū.
w **A**d semetipsoz: id est ad suos socios: vel ad locum vbi
habitabāt. y **M**aria aut̄ stabant: id ē p̄sistebat. z **A**d
monumētū foris: id est ad ostium. l. monumētū: veler-
tra septa horū. a **M**olorans eius mortem et sublationē.
Sed quid est q̄ ista iterū et alij recesserunt et abierunt ad sua:
R̄idem⁹ fm Aug⁹. Viris recedētib⁹ infirmozem setum for-
tior ficebat affect⁹: et oculi qui dñm quēsierāt: q̄ nō inuenierāt
lachrymis iam vacabant amplius dolentes q̄ fuerat ablāt⁹
de monumento q̄q̄ fuerat occisus in ligno: quoniam magistri
tanti cuius vlt̄a eis subtracta fuerat nec memoria videbant.
Blo. vel nec memoria remanebat: et iste dolor ibi eam retine-
bat. Aug⁹. Multus mulieris mentē malor̄ vis amoris accen-
derat: q̄ a monumētū dñi discipulis recedentib⁹ nō rece-
debat. Chrys. sic soluit. H̄ec diuri⁹ sterit plorās: magis enim
cōpassibile ē quodāmodo m̄liebre gen⁹ et ad p̄spitationē apti-
us. Illi p̄siderates lintheamina abierūt: credētes resurrectionē
et stupēfacti: hec autē a sudarij⁹ non intellexit resur-
rectionē: ideo plorās sterit. Illi qdē p̄solatiōē habuerūt in lin-
theamib⁹ sic inuentis: illa autē non h̄ intelligē. Letit: vt sal-
tem aliquā mitigationē h̄bet i yliōe monumētū. Un̄ sequitur
f **D**um ergo fieret

a **D**um ergo fleret: quasi sublatum: **b** **I**nclinavit se et prospexit in monumentum. Sed quare hoc cū tam sciret ibi nō esse? Hoc enim nūc auerat discipulis. **S**. eodem.

Ex. tduom

It. tneclimus

s Tulerunt dñm mēlē tē. et propter hoc etiam plorabat: qz sublatū credebat. Respondem⁹. Artabat eam dolor et amor: sicut dicit Aug⁹: qz nimis dolet nec suis oclis/nec oclis alto, rum credēdū putat: vel potius diuino in- stinctu hoc factū ē: v. s. videret agelos: prospexit enim et vi- dit. Tel fm Greg⁹. fecit fm consuetudi- nem humānā: qz li- cēt non inueniat res⁹. ybi esse credebat: m̄ pluries ibi grif. Tel fm Chry⁹. magnū

yidebatur ei ad mitigationem doloris stare ad monumentū: sed vt plus requiesceret/inclinat se volens videre interius locum vbi corpus latuit. Unde et ppter hoc tantū studium assi- dendī monumento/mercedem nō paruam accepit: qd enī non viderunt discipuli/ hoc vidit mulier prima. Unde sequitur: **c** **E**t vidit duos angelos in albī sedētes: vnum ad caput et vnu ad pedes: vbi positi fuerat corp⁹ ieu. Conuenient apparent in albī qui nūciatur erat gau- dium resurrectionis. Chry⁹. Schema alacritate multa plenū erat et gratia: quia enī non erat ita excelsa mens mulieris/ vt a sudariis intelligeret resurrectionē sic perrus: fit ei aliqd plus: et vider angelos in alaci schemate: vt ipsa interim respiret: et mitigate a passione tristicie. **S**z nibil tñ adhuc dicit de resur- rectionē/ sed p̄imō eam per schema p̄eclarū et vocem cōpassi bileri consolant. Unde sequit: **d** **D**icunt ei illi: mulier qd ploras: Lachrymabili interrogatione eam p̄solantes: et per hoc intrates paulatim in sermonē de resurrectione in- terrogando et etiam assidēdo iuxta sepulchrū ostendebat qd sc̄lerat qd factū erat: Propterea neqz simul sedēti sed distātes a se inuicē. Qz enī mulier nō ausa esset p̄tor eos infrogare: lo- et p̄claro schemate et gratioso et p̄ia interrogatiōe et modo ses- sionis ducit eam in allocutionē. Sedebat em et nō stabat: vt notare qd aliqd sciebā de christo qui residebat. Itē sedebat sepati: vnu ad pedes/ alius ad caput: vt notare qd quasi cō- patientes astabār nō insidiates. Itē et p̄ia interrogatiōe vā fiduciā r̄ndēdi. Dicit enī: **e** **M**ulier qd. l. cur ploras: Qd exponit fm Aug⁹. sic: Mulier qd nō dū credit adhuc mu- lier est: adhuc corpori sexus appellatiōe signaf. **f** **Q**uid pl- ras: qst nō plorare: prohibet lachrymas quodāmodo nū- siātes gaudī. At illa putās interrogare nesciētes: pdit cau- sam lachrymar. **g** **Q**uia tulerūt dñm mēlē et nescio vbi posuerūt eū. Chry⁹. tñ vult qd credēs eos aliqd scire de dñm suo/ r̄dit ita. Aug⁹. Dñm vocat corp⁹ dñl sū exans- me: a toto partem significās: sicut ipsum dei filū ieu. christū confiteretur crucifixū et sepultum: qz uis elus tñ sepulta sit ca- ro. **h** **E**t nescim⁹/ nec ego nec discipuli vt putabat: et for- te ita erat. **i** **A**ug⁹ habet nescio. Chry⁹. No. Non noui vbi posuerūt eū. Aug⁹. Hęc erat maior causa doloris: qz nesciebat quo iret ad p̄solandū dolorē. Et nota qd nō nota s̄ dicit: Tulerunt dñm meum. Et loquunt mox amantiū: qui sic loquunt ac si omnes sciāt et diligāt illud qd ip̄si diligūt. Item nota in hoc qd dicit: Et nescio vbi posuerūt eū: exp- mis qd necdū resurrectionē nouit: que sublationē et positionē imaginat: vt dicit Chry⁹. **j** **H**ęc cū dixisset: vel hęc dicēs: conuersa ē retrosum. Chry⁹. Que cōsequentiā ē ad illos loquēs: nec quicqz audītes ab eis/ adhuc cōuertit re- trosum: Respondem⁹. Hibi videb qd hęc ea dicēte silent appārēs christus post eā oblupefecit angelos: et illi considerātē dñatio- rem et schēmatē et inspectionē et motu assūrectiōis/ insinuaue- rūt qm dñm viderunt: et h̄muliere vertit siue verti fecit re-

trosum ad intuendū. Sed angelis quidem ita apparuit: vt eū nosceret ex venerabili schemate: mulier vero non ita/ vt non eam ex prima stupefaceret visiōe: sed in viliori et cōmuni sche- mate alioꝝ hominū: vnde et putat hortulanū. Et hoc est qd dicit: **k** **E**t vidit ieu stante et nō sciebat qz ieu est/ sed hortulanus.

l **D**icit ei ieu: vel redarguēs eā/ vt dicit quēdā Inter- lū. Tel interrogans causam doloris vt augeatur desideriū: **m** **M**ulier qd plo- ras. Tel fm Chry⁹. ideo interrogat / vt innuat se scire quē et cur p̄forat / et quē q- rat: et vt in r̄missionē eam inducat. Unde duo dicit: **Q**uid ploras: quē querl. q. d. ploras pro aliquo pdito quē que- rit: Hoc et mulier intelligēs: nō noſtādo ieu querit: sed vt sci- ente eo qd interrogabat: de quo interrogat ait: **S**i tu sustuli- sti eū dicitō mihi tē. Tel fm Aug⁹. m **M**ulier qd ad buc fragilis. **n** **Q**uid ploras. Arguedo eā alloquit. q. d. non lachrymas nudas sed fidem exigō: bonę lachrymę si ie sum agnoscas. **o** **Q**uē querl: nō qd dubitet quē reqrat: sed illa quē querat ignorat: non enī querit christum/ sed quē putat raptū. **p** **I**lla existimās quia hortulanū est. Aug⁹. Non penit⁹ falso: qd in eius mente fidem seminabat. **q** **D**icit ei: **D**ñe si tu sustulisti eū tē. Aug⁹. Nemo ca- lumnieſ qd hortulanū vocat dñm / et ieu magistrū. **j** eodē. Hoc enī dicebat honorādo hoīem a quo beneficiū postula- bat: nec sic dicit ei dñm sicut illum quē querit sublatū: Tu- leris inquit dñm mēlē. Ieu ho agnoscēs/ vocat magistrū: quia recōit eum/ quo discernere humana et diuina discebat. **r** **S**i tu sustulisti eū. Blo. Nō dicit quē: qd hoc ī animo gerere solet vis amoris/ vt quē semp cogitat nullū alī igno- rare credat. Chry⁹. Qd ex interrogatiōe ei⁹ cōceperat/ qd all- quid sciret de eo: ideo eū nō nosfat. Et ē sensus: **S**i tu sustu- listi eū: dicitō mihi vbi posuissi eū et ego eū tollāi vel leuabo. l. si ppter timore iudeoꝝ leuasti eum hinc dic mi- hi: et ego eū accipia audacter. In quo ostendit multa devo- tio et p̄eruantia dilectionis/ et si adhuc non habeat fidem re- surrectionis. Propterea et qd ei deerat/ tñs adiūcit noſtātione eius et vocesua in cognitionē sui eam induces. Unde sequitur: **s** **D**icit ei ieu: maria. Postqz cōmuni noīe eā voca- uit/ cum dicit: **M**ulier: et non est agnitus/ vocat ex noīe: ac si dicat recognoscē eū a quo cognoscēs. Et nota qd sicut dicit Chry⁹. prius et visu et voce occultauerat se mulieri: sicut et iu- deis qd volebat p̄fens et loquēs se occultabat. Cui. S. xvii. a. quādo dixit: **Q**uem queritis: nec Asum nec vocē agnoue- runt donec voluit. **N**ic autem quādo dixit: **M**aria/ voce etiā non visu se ostendit/ qd tangens eam et increpans vel expro- brans/ qd tam vilia de eo qui vliebat imaginabatur. s. qd furto esett sublatū. **t** **C**onuersa illa ad vocē: dicit ei/ rab- boni. Chry⁹. non vilius fuit sed vocis recognitio. **v** **Q**d dicitur. l. interpretatur magister. Verbum est euangeliste/ verbū hebreū exponētis per verbū grecū: quia scripsit in grecō: sed translator: latinus/ posuit verbum latinū/ magister. Sed queritur: quare dicitur/ cōuersa: cū ad eū loqueretur prius mulier et ipse ad eam: Respondem⁹ fm Aug⁹. Prius corpore cōuersa/ putauit qd nō erat. s. hortulanū: nūc cōuer- sa corde: qd erat agnouit. s. magistrū. Sed Chry⁹. soluit littē raliter sic. Hibi videb eū dixisset mulier/ dic mihi vbi posu- sti eū/ cōuersam eam ad angelos vt interrogantē quid stu- pefacti sunt: deinde christum vocantē eam/ cōuertisse eam ad seipsum ab illis: et per vocem manifestum seipsum fecisse. Si vero dixerit quis: vnde hoc manifestū est quoniam angeli stu- pefacti sunt: et propterea cōuersa ē mulier: Et ipse dicit vnde

G manifestū ē q̄ tetigit eū t̄ procederit. Sed sicut hoc manifestū est a dicendo me me tāgas: ita et illud a dicēdo quoniam querfa est. Et sicut p̄ hoc qd̄ dicit: Moli me tangere intelligim⁹ q̄ p̄cidit t̄ voluit tangere iesum: ita t̄ per hoc qd̄ dicit: Eōuerfa intelligim⁹ q̄ prius se verterat ad angelos stupefactos. Tn do sequit: a Dicit ei iesus: noli me tangere. b. Hinc intelligit q̄ pedes eius tangere voluit. Et subdit causā p̄bitionis. c Hōndū enī ascēdi ad patrē meū. Sed q̄ causa ē h̄c: Ergo nō erat tangibilis ante ascensionē sed post: Q̄ ridiculū ē dīcere q̄ stans in terra nō tangatur t̄ segens t̄ celo tangatur. Item nōne discipuli palpauerū eū. Luc. vli. f. Palpate et videte. Et thomas intulit digitum locū vulnerū. j. eodem. g. Sed t̄ ipse m̄liores accesserūt et tenuerūt pedes eius: ut dicit Matth. xxiij. b. Quid est qd̄ dicit hic? Respondem⁹ Em Aug. Et per tactum intelligat fides: tacitus em̄ maximā habet certitudinem nec decipit. Tāgere ergo est credere. Et ergo sensus: b. Moli me tangere: id est noli in me sic credere quēadmodū ad hoc lapis. Et quō: c. Hōndū em̄ ascēdi ad patrē meū: i corde tuo: id est nōdū me equalē patri meo credidisti. Tel. b. Moli me tangere: id est non es in tali statu vt possis tangere p̄ certam fidei cognitionem: ideo repello te a tactu corporis: q̄ non tangis tactu mentis. c. Hōndū enī ascēdi ad patrē meū: id est ad patris equalitatē i corde tuo. l. Hoc nō mutatur. Aut mysteriū volens exprimere ita dicit: b. Molli me tangere t̄c. vt in illa semina figuraret ecclesia de gentibus: q̄ in ch̄stūtū non credidit nisi cum ascendisset ad patrem. Tel sicut dicit Chrys. quidam sic intelligunt Moli me tangere t̄c. Procidere t̄ tangere pedes: aliquid petens est. Petebat ergo mulier gratiam spiritualē et donū promissum: de quo dixerat apostolis: Ego rogabo patrem: et aliū paracletum dabit vobis. s. xiiij. b. Sed quia non erat missus usq; post ascensionem: ideo respondit dñs ei: Moli me tangere: id est procidendo ad pedes hoc donū modo petere: c. Hōndū enī ascēdi ad patrē meū. q.d. non dum est tempus complēde promissionis. Sed hanc exposi- tione non multum approbat Chrys. et quia non aderat cū discipulis quando dñs eis promisit paracletum. s. xliij. b. et quia nondū erat tam excelle⁹ mentis mulier vt talia cogitaret: Unde sic exponit. Moli videat q̄ sic procidebat mulier petens et volens adhuc esse cum eo sicut t̄ ante mortem: nec cogitabat quid magnū adhuc de eo. s. q̄ esset deus et patri equalis: et si crederet per resurrectionē meliorē eum esse factū fin carnem. Ab hac dentis eam auertens intelligēta: vt cū multa formidine ei loquat t̄ reuerēti⁹ ei attēdat dicit: b. Moli me tangere: id est non accedas ad me vt prius: nō enim i eidem est res: neq; similiter deboe vobis ēsse t̄ conuersari. c. Hōndū enī ascēdi ad patrē meū. q.d. et si nōdū ascenderim: t̄ illuc proprio t̄ vado. Enī autem qui illuc vadit t̄ non ultra cum homib⁹ debet conuersari: non oportet eū eadem videre q̄e et prius. Et quoniam hoc est. s. q̄ vult ad parrem ascendere: manifestetur per id qd̄ deinceps dicitur. d. Eōude autē ad fratres meos t̄ dic eis: ascēdo t̄c. Et numerū non debebat abire confessim: sed post quadraginta dies: qualis igitur habet: Quia erigere vult mulieris mentē et suadere quoniam ad celos abiūt. Et nota q̄ dicit: Eōude ad fratres meos: nature. s. p̄formitate: familiari dilectionē: b̄re diratis compāratiōe. Ecce verbum pietatis t̄ misericor- dī. dīc. Hoc est qd̄ dicit per Ps. Marrabo nomē tuū fratrib⁹ meis. Roma. viij. c. H̄eredes quidem dei t̄c. Herib⁹. Verbū fiducię est: q̄ resurrectio non saltem discipulis sed fratrib⁹ nū- clatur. e. Ascēdo ad patrē: id est faciam vt credant me equalē patri eis. Tel. Ascēdo: id est ascēdam cito inquā-

tum homo. f. Ad patrem in celum sub portioib⁹ bonis parris. Et loquitur de p̄senti: vt erigat ad fidem mentē mu- lieris. Ad patrē meū natura. g. Et patrē vestrum gratia. h. Deū meū: quia t̄ ego homo. i. Et deū ve- strum: quia vos ab errore liberauit. Aug. Mō dicit comu- niter nostrū: sed meū t̄ vestrū: quia dif- ferēt. Deū meū sub quo t̄ ego homo sū: deū vestrum: int̄ quos et ipsum me- diator sum. j. Timoth. q. b. Gal. iij. c. Chrys. Quia dicit: dic fratrib⁹ meis: ne ex hoc parilitatē imaginetur: differe- tiam ostēdit cum dicit: patrem meū et patrē vestrum: deū meū et deū vestrū. Ideo enī singularit̄ dicit patrē meū: et Em̄ hominē: quia debebat sede- re i throno paterno: illi sō astare. Si enī fin carnem frater est: sed honore multū differt. k. Tlenit maria magdale- ne qm̄nclans discipulis: sicut p̄cepitū est ei: l. Quia vidi dñm: et hec dixit mihi: predicta que p̄ me vo- bis mandauit. Chrys. Ecce q̄bōnū est accessionē t̄ immoratio. Ista enī meruit ex imoratione discipulis prima annūctare. Antīcūtū autē et vīsum: quia. s. vidi dñm: et verba quia: hec dixit mihi: que sufficiētia erat eos cōsolari. Et q̄ hec audirent discipu- li possēt aut decredere mōlētū aut credētes dolere: q̄ vīsu suo non fuerūt digni t̄ maxime cum eis promisſet q̄ eis in gall- ea appareret: ne igitur hec recolentes angariarentur: ideo neg- vñū dīe dimisit pertransire quin appareret eis. s. l. sero. Unde sequitur: m. Cum ē sero esset die illo: quo resurrexit. n. Una sabbato: id est vna inter dies sabbatorū: id est so- lennis: quia tunc erant dies acymoz. o. Et fo- res essent clause domus. s. p. Tibi: id est in qua: a. Erant dis- cipuli congregati prop̄ metum iudeoz: vt ex ostio- rum clausione t̄ plurim⁹ congregatioe solatiū haberet contra metū. r. Tlenit iesus: hoc ipso die resurrectiōis. s. Et stetit i medio discipulorū t̄ dicit eis: par vobis: in- trās ianuis clausis. In quo ostendit q̄ corpus habebat glori- ficatiū: qd̄ transire poterit per corpus non glorificatiū. Et q̄ habebat alias dotes corporis: ad quas innūdū: cōpletorū: habet quattuor psalmos. Et nūc dūmittis: quattuor versus. Et Luc. vi. l. ponuntur quattuor: que respondent quattuor- dotibus ad mensurā bonā t̄c. Et Sap. iij. b. Fulgebunt iusti t̄c. Aug. Moli corporis vbi diuinitas erat: ostia clausa nō obstiterūt. Ille quip̄ non ostijs aperti intrare potuit: quo nascente virginitas matri inuolata permāsit. Et nota q̄ q̄ quales apparuit dñs illo die resurrectionis. Primo marie ma- gdalenę flenti ad monumentū: qd̄ habitum est. s. eodē. Secūdo duabus mulierib⁹ dum irent nunciare apostolis: De quo Matth. vli. b. Tertio simoni petro. Quarto duobus disci- pulis euntibus in emauis: Et de his duabus apparitionibus habetur Luc. vli. Quinto ipsis discipulis congregatis in sero: de quo hic dicitur: Cum sero esset die illo t̄c. Sed quare usq; in vespere distulit: Respondem⁹ Em̄ Chrys. ve- omnes inueniret: in die enī cōgregatos similib⁹ inueniēt. Itē per hoc in desideriū eos induxit et ex dilatatione et ex t̄mōre: maxime cum hoc accederet eorum desiderium q̄ iam eum a linib⁹ amīb⁹ t̄ a verbis mulierum sciebat: eum refus- statum. Item quia in vespere decens est magis eos timere: ideo et tunc confolas: videre eum sūtientes et timidos existen- tes. Sed qualis non putauerūt phantasma esse: Januus enī clausis intrauit t̄ repente: Respondem⁹. Ex verbis mulieris erant iā preparati: Mulier enī multā fidem in eis operata ē. Prēterea: mansuetū t̄ mītem vīsum eis ostendit: et quia etiā multi erant: non sunt ita stupefacti. Ex voce etiā p̄ia et nota firmiter mentem eoy fluctuantē dicens: t̄. Pax vobis: hoc ē: ne tumultuēmini nec turbemini: ego sū: qui vobis pa- cem promisi. Unde et verbū rememorat qd̄ ante crucem eis dixerat: Pax mea

Dixerat: Pax meam dimitto vobis. **S. xliij. v.** Et iter. **xvj.** g. In me pacem in mundo tribulationem habebitis. **a** **E**t cu hoc dixisse ostendit eis manus et latuis ne putarent esse phantasma. Non solum auditum sed etiam visum certificat. **Aug.** Id dubitantum corda sanada vulnerum sunt seruatae vestigia. Et expone b

Man? et latuis? i. cicatrices in manibus et latere. Et sic dicit alius euangelista etiam per tacru vult eos probare. **Luc. xxiiij. f.** Palpate et videte quod spus carne et ossa non habet. **c** **H**au si sunt ergo discipuli vobis. Sicut misit me pater et ego mitti vos. **H**ec cum dixisset insufflavit et dicit eis: Accipite spiritum sanctum:

m **Q**uorum remiseritis peccata cognito quod vocem et visum quod dixi est: In quantum remittuntur eis: et quorum remplet factio quod predi- kerat verbo. **s. xvij. e.** Iterum autem video vos et gaudebit cor vestrum tecum. **H**ec ergo oia ad fidem inducebatur certissimam. **S**ed quod hoies erant et iudeos timebatur adhuc confirmat eos. Unde sequitur: **d** **D**icitus ei iterum: Pax vobis. **Aug.** Iteratio confirmationis est. Ipse quippe dat per prophetam promissionem pacem: **Esa. xxvij. b.** Unde nota quod dominus dicit his: Pax vobis ad significandum pacem pectoris in presenti: et pace eternitatis in futuro. Et ideo etiam episcopus bis in missa dicit: Pax vobis. Et quando primo dicit: vertit se ad populum: quod pax pectoris epox in ministerio quod dogmum nobis datur: quando autem secundo dicit: non vertit se ad populum: ad innuendit quod dominus est et non sibi dare pacem eternitatis. **C**hrysostomus ponit duas rationes quae dicuntur: Pax vobis. Prima est: quod premium implacabile habebatur ad iudeos: ideo non semel sed bis inducit hunc: Pax vobis: aduersantem prelio: das solitatem. Et quia haec primum post resurrectionem dicit verbis discipulis: ideo et paulus vobis sere ait: Bratia vobis et pax. **M**ulieribus autem gaudium euangelizat christus: **Matth. viii. b.** **A**uete: quia in tristis genus muliebre illud erat: quod haec suscepit prius maledictionem: **Sebastij. c.** In tristis paries tecum. Alternativum igitur viris quidem propter plurimum pacem: mulieribus vero propter tristis gaudium euangelizat. **e** **S**ic misit me pater et ego mitti vos. Postquam testificauit eos propter pacem confirmationis et securauit: dicit eis ad quod mittendi sunt. **S**ic misit me. id ad quod misit me ad passionem: **f** **P**ater: quod me amat: ideo predicit: quod de ea charitate vos mitti ad malam patrem misit me. **Matth. x. b.** Ecce ego mitti vos sicut oves in medio luporum. **G**el. **S**icut misit me pater: me hominem. **g**

Et ego mitti vos. ille me misit: et ego mitti vos: et ad id est: ad praedicandum. **C**hrysostomus. Hic eleuat eorum animos et ostendit eos dignos fidei: qui opus filio commissum debeat et ipsi suscipere. **I**te in hunc quod dicit: Sicut misit me pater: et tunc dat fiduciam. quod sicut missus a patre omnia suprauit: ita et vos missi a me. Et loquens cum auctoritate: Et ego mitti vos. Et quia missi ad predicandum indigent spiritu ad solvendum vel ligandum: ideo subdit: **b** **H**ec cum dixisset insufflavit in eos ostendens hunc signum quod sicut natus erat ab eo: ita et spissans quod dabat in flatus: quod est contra grecos: qui dicunt quod spissans non est a filio. **k** **L**et dicit eis: quod ostenderat signum exprimes verbo: **l** **A**ccipite spiritum sanctum. **C**hrysostomus. Non adhuc deprecatio sit ad patrem: ut prius: **E**t ego rogabo patrem tecum: sed auctoritate dat eis potest. **i** **I**n sufflavit enim et dixit: accipite spiritum sanctum quod remiserit tecum. Sicut enim aliquis rex principes mittit dat eis praeterea et mittit in carcерem et dimittit: ita et hic. **S**ed quid est quod dicit: Accipite spiritum sanctum: ergo dedit spiritum ante ascensionem? **C**ontra. **S. xvij. b.** Nisi ego abierto paratus non venier. **R**espondebat enim Chrysostomus. Quidam aiunt: Quoniam nunc quidem non spiritum dedit sed aptos eos ad susceptio- nem et insufflationem struit: si enim angelum videntem daniel excessum passus est: Daniel. **x.** qui ineffabiliter illa gloriam suscipiens in die pentecostes non vides passi essent nisi prius pristinum

gisset et fortificasset: propterea non dixit: accipite spiritum sed accipite spiritum. Et simus non enim de textu sanctum. Et postea dicit Chrysostomus. Nequaquam tu peccabist quod vicit discipulos nunc suis cepisse praetarem quandam spumalem et gratiam sed non ut mortuos suscipient et virtutes faciat: sed ut dimittat peccata: diuersa enim sunt charismata spiritus sancti: Ideo induxit in

l **T**inueritis retenta sunt. **T**hommas autem unus ex duodecim qui dicitur didymus non erat cum eis quando venit iesus. **v** **B**ixerunt ergo ei alii discipuli: Gloriam dñm. Ille autem dixit eis: Nisi video in manibus eius fixuram clavorum: et mittam digitum meum in locum et clavorum: et mittam manum meam in

tionis. Sed adhuc queritur: Nonne hunc datum iam apli in petro: **Matth. xvij. c.** **O**ccidit ligauerunt super terram tecum. **R**espondebat: Potest dici quod ibi sunt promissio sive predicatione huius: vel huius est confirmationis. Sed tamen adhuc video et protrahit ei quod dicit **Esa. xliv. d.** Ego sum ego sum quod deleo iniurias tuas propter me. Ibi **Int. l.** Propter me tamen. Non ergo apostoli remittebat petram. Item **Osee. xiij. c.** Perditio tua israel tamen ex me auxilium tuum. Sed **Glo. h**ic solus sic. **Quo** remiserit petram. **i.** quos dignos remissionis iudicaverunt: quibus videlicet clavibus. **i.** potestatis et discretios. **n** **R**emitterunt eis. Tunc enim dominus approbat remissionem. **o** **E**t quo remitterunt. **i.** non remiseritis vel quod vos vobis successores. **p** **R**emissa sunt. **i.** remissa non sunt. Et nota quod ex hoc quod eraueruntur dilectores: neminem posse solvere vel ligare nisi habeat spiritum sanctum quod auctore habet faciat: et hoc volunt habere ex ordine prophetarum. Ad quod dicitur: **q** et ante resurrectionem dedit dominus eandem praetatem sine insufflatione: nec tamen legitimetur etiam dedisse eis spiritum: **Matth. xvij. b.** hic autem eam confirmavit. Preterea hunc credo quod qui non habet spiritum sanctum non potest remittere petram. **i.** qui non habet spiritum sanctum donum. **s.** ordinis et iurisdictionis quod est a spiritu sancto. **U**ni sicut dicit **Aug.** Quia sola caritas quae propter spiritum sanctum diffundit in cordibus nostris partem suorum peccata dimittit: eorum autem qui non sunt eius participes tenet. **J**ohannes postquam dixit: Accipite spiritum sanctum: primum de petra remissionem ac detentio subiecit. Sequitur: **q** **T**hommas autem in anno ex duodecimi. Sed quod erat duodecim cum iudas iam suspensus est: **Matth. xxvij. a.** Et **Act. i. c.** Suspen-sus crepuit mediocriter. **R**espondebat: **r** **E**n anno ex duodecimi quod fuerat: vel illi duodecim referunt ad numerum predestinationis: quod in numero duodenario destinati erant apostoli. **U**ni anno ex duodecimi erat: licet non esset totus sicut aliquis dicit esse de duodecimi paribus francis: licet non sint omnes qui debent esse. **s** **Q**ui dicit didymus: **M**omus copetit qualitatem metris. **D**icit dydymus: **i.** geminus: **q** uod dubius: dicit thomas: **i.** abyssus: quia dubitando profundus nouit et firmus stetit. **t** **N**on erat cum eis quisquam venit Iesus: in die: **i.** resurrectionis in sero. **C**hrysostomus. Sed qualiter iste deerat: Forte post dispersionem et fugam: de qua dicit Zacharias: **xij. d.** Percutie pastorem tecum non dum redierat. **Greg.** Non causa sed diuina dispositio desuit thomas et audita non credidit. **E**nde palpandi se ei dominus tribuit: quia ei dubitatione et facti sibi probatione nulli relinquens tam dubitare. **v** **D**ixerunt ergo ei alii discipuli: vidimus dominum: ille autem dixit eis: nisi video in manibus ei fixuram clavorum: et signa sive cicatrices vulnerum: ut probem vobis. Et non solum hoc: sed etiam tacru. **U**ni subdit: **x** **E**t mittam digitum meum in locum clavorum: et in manibus. **y** **E**t mittam manum meam in latere ei non credam. **C**hrysostomus. Sic simpliciter et citius credere facilitatis et levitatis est. **Ecclesiastes. xix. a.** Qui citius credit levius corde est: ita ultra modum circumspectari et multis investigare grossissime metis. Propter hoc et thomas accusat: quoniam apostolis dicitur: **E**videns dominum non credidit: non tamen illis decrederemus quamvis rem possumus.

Evangeliū

scđm

Johannem

Ges̄ tās impossibile esse. s. resurrectionē: Nō enī dixit qm̄ nō credo vobis; s. nisi video nō credo. a. Et post dies octo iterū erāt discipuli ei⁹ int⁹ et thomas cū eis venit iesus ianuis clausis; vt p̄us. b. Et stetit i medio r̄c. Chrys. Cū vider̄ decredētē discipulū excogita dñatoris clementia: qualit̄ et pro vna aia ostēdit seip̄sū vulnera habentē et accedit vt saluet vnu et nimis alijs grossioz̄: qz enī grossissim⁹ fuit: idcirco eam q̄ p̄ sensum grossissimū querebat fidē: et neq̄ oculis credebat: nō enī dixit tm̄ nisi video: sed nisi rimar̄ fuerōne ql̄stercūq̄ phantasia esse. qd̄ videbatur. Sed q̄ non statim apparer̄: s. post dies octo: R̄fidem⁹: vt p̄ illos dies a discipulis audiēt̄ i ampli⁹ accēdaſ desideriū: et interim q̄ p̄ba eoz p̄pareat ad credēdū. Sz vñ scuerat q̄ costa eius apta ei fuerat: et discipulis id audierat. Qualis igit̄ h̄ credidit: resurrectionē aut̄ nō: Quid h̄ multiſ iopinabile et intrabile erat. c. Et dixit: pax vobis. In p̄ma visitationē in die resurrectionis dixit b̄l/pax vobis aut̄ semel: Quare b̄: Qz p̄ illā visitationē significat visitatio p̄ sens p̄ grām in q̄ dat pacē pectoris et p̄ mitrit pacē ḡnūtāl et p̄gustare facit: hec autē apparitionē signifcat apparitionē vñ visitationē que erit i octaua resurrectionis: i qn̄ erit distinc̄tio int̄ pacē et pacē: qz vna pax erit tm̄ i solutiōe. d. Deinde dic̄ thome: inder digitū tuū huic. Obvolut p̄ pacē oib⁹: s. infirmo specialit̄ loquit̄: vt inducat sanitatē. Chrys. Vide q̄lit̄ nō expectat a thoma p̄us rogar̄ nec audire qd̄ tale q̄le alijs dixerat: n̄ credā nisi video: s. p̄occupat elū ostēdēs p̄ h̄: qm̄ et cū h̄ loquebat ad discipulos ipse aderat: etenī verbis vñs̄s̄ eis dē. Dic̄ enī. e. Inser dicitū tuū huc: vt cognoscas p̄ tactū. f. Et vide manus meas. i. etiā p̄sidera p̄sū. Tel. Gide. i. tange. Illius enim p̄ q̄liber sensu sumit. g. Et affer manū tuā. i. applica. h. Et mitte i lat⁹ meū. In replicatiōe istor̄a dixerat thomas: p̄fudit elū et ondile ea audisse. In h̄ qd̄ sequit̄ arguit̄ eū valde increpatue. i. Et noli ēē incredul⁹ sed fidelis. Chrys. Vides qm̄ infidelitat̄ fuit ambiguitas: s. Vanteq̄ sp̄ritūctm̄ recep̄s̄. Et nota q̄ dicit Chrys. Dignū est inq̄ h̄ gr̄rere q̄lit̄ corp⁹ ic̄orruptibile typos ofidebat clauop̄ et r̄giblē erat mortali manu. Sz ne tumultuer̄: p̄desc̄siōl̄ enī erat: qd̄ enī ita subtile et leue erat vt clausis intraret ianuis a grossitie oīm̄ erutū erat: s. vt credereſ resurrectionē hec ostēduntur a christo. s. et vt discāt qm̄ ipse erat q̄ crucifix⁹ erat: et n̄ alt⁹ p̄o surrexit: propterea resurgit habēs signa crucis et comedit: p̄pter hoc et apl̄ h̄ signis resurrectionis vbiq̄ revoluūt dicit̄: Qui comedim⁹ et bibim⁹ cū eo: Act. x. f. Sicut ligil i. p̄cellis ambulante ante crucē nō dicin⁹ alter⁹ nature corp⁹ illud. Mat. xlii. c. sed nostre: ita post resurrectionē cū vidētes typos clauop̄ habētē non dicim⁹ id corruptibile esse de reliq̄. Prop̄ discipulū enī hec mōstrabat vt crederet: de q̄ subdī: k. Respondit thomas et dixit ei: dñs me⁹ inquātū homo. l. Et de⁹ me⁹ tu es. l. Et p̄fek̄ nō solū humanitatē: s. et deitate quā credidit p̄ resurrectionē. m. Dic̄ ei iesus: qz vidī sti me thoma credidisti. Aug. Gideisti. Mō alt: q̄ tetigisti: s. vidisti: qz vñs̄s̄ ē quodāmodo generalis sensus q̄ de alijs attuor̄ dici solet. Vcl. forsitan nō fuit ausus r̄gēre: s. asp̄ctōdō tm̄ etiā r̄gēdo credidit. Chrys. Mō q̄ p̄mū tm̄ ic̄repar⁹ et thomas: sed et p̄ hot enī cum respirasset certiorat̄ dicit̄ ei chris⁹: n̄. Quia vidisti me credidisti: beati qui non vide runt et crediderūt. Hoc enī est fidei ea q̄ nō vident̄ suscipere. Est enī fides sperādarū substantia rerū redargutio non vñs̄s̄: H̄eb. x. a. H̄ic aut̄ nō solū b̄fiscavit discipulos: sed eos q̄ post illos credit̄. Et nimis discipuli viderūt et credide-

runt: sed n̄ s̄bil tale petierūt: sed a sudariū statim elū qui de resurrectionē suscep̄tū sermonē et ante q̄ Corp⁹ p̄siderat̄ et fidē ostenderūt omnē. Cū igit̄ dixerit q̄s: vellem fm̄ tpa illa esse et videre christū mirificantē: excogetet qm̄ beati q̄ nō vident̄ et credideſt̄. Sz ḡrik de b̄. o. H̄ec: ti q̄ nō viderūt et crediderūt: Ex b̄ videſ q̄ difficult̄ est nō videre et credere: et ideo dicit beati. Sed p̄rū vide dem ḡtū: s. p̄ certitudine et p̄ fidei genitū velocitate dic̄ fa. cū qd̄ erat futurū. P̄s. Popul⁹ quem p̄s. 17. ritualiſ noscat. Difficil⁹ erat eis spi ritualiſ nosſe. i. credere eo q̄ eum vide bāt: et ita videſ pcedere h̄ a lugiori ad inser⁹ affirmādo. Sol. Facili⁹ fuit thome credere qz vidī elū: et ante passionē et mō vidit et palpauit. Fa cilius inquā quantū ad hoc et crederet eū resurrectionē: et per resurrectionē crederet et deitate. Ad il lud qd̄ dicitur: Vñsi ego abiero r̄c. vice dū q̄ alij articuli sūt de reb⁹ inuisibilib⁹: vt q̄ de⁹ vñ et trin⁹: q̄ q̄lis p̄i: q̄ eiusdem substātie et bū iusmodi: et ad h̄ p̄z. Al. tamen sentia ei⁹ corporalis et

versatio mortal̄ ipediebat ne illa crederet de ipso. Sequit p̄. Multa qd̄ et alia signa fec̄ iesus ī aspectu discipulov̄ suoȳ q̄ nō sūt scripta i libro hoc. q. d. hec et alia fecit. Chrys. Quia pauciora alijs euāgelistis narravit signa h̄ euāgelista: ideo dic̄: q̄ hec reliq̄ oīa dixerūt: s. q̄ sufficiētia sūt ad attrahēdū ad fidē audientes: Vñ subdit. q. H̄ec qūt̄ scripta sūt vt credat̄. q. d. sufficiētia sūt ad fidē. Sz q̄re nō oīa scrip̄serūt: Prop̄ multitudinē: qz sic d̄. i. xxi. g. Nec tor⁹ mūd̄ cape potuſſer. Propterea h̄ excogetauerūt euāgelistis: qm̄ qui non credit his q̄ dicta sūt: neq̄ plurib⁹ attenderet: qui vero hec fūscip̄t sufficiēt̄ ei: nec alij alto indigebit i fidei rationē. Vñbi autē videt̄ q̄ h̄ specialit̄ loquit̄ de signis post resurrectionē: ideo dic̄: In conspectu discipulov̄ suoȳ. Sicut enī ante resurrectionē multa fecit̄ ut credat qm̄ fili⁹ dei: ita et post resurrectionē vt credat qm̄ resurrect̄. p̄pterea addidit: In aspectu discipulov̄ suoȳ: qz cū solis eis apparuit post resurrectionē sicut eis p̄dixerat: s. xlii. c. Adbuc modicū et mūd̄ iā nō videret me: vos aut̄ videbit̄ me. Sz qz licet corā discipulis facta s̄t: s. nō p̄tē discipulos tm̄: s̄ subdī: H̄ec aut̄ scripta sūt. q. d. facta sūt corā discipulis: sed scripta sūt p̄ vob̄. i. Et credatis vos b̄es. Comunitati loquit̄ ad eos. s. Quia iesus ē christ⁹ fili⁹ dei: mesias. s. in lege p̄missus et p̄ miracula dei fili⁹ pbatus. Et p̄ hic tangit intentio hui⁹ operis specialit̄ et generalit̄ oīm̄ allōrū librorū sacre scripture. i. Et vt credētes vñram habeatis eternam. H̄ic est finis ultim⁹. v. In modum eius. Chrys. Hoc est per eū. Ipse enī est vita. s. xiiii. a. Et salus. Unde Act. iiiij. b. Mon̄ est aliud nomen sub celo in quo oporteat nos saluos fieri. Sed quare interserit hoc in hoc loco cū p̄deaf p̄tinere ad finē libri: R̄fidem⁹: sicut dicit Chrys. Lo quis hic de signis specialit̄ que fecit post resurrectionē coram discipulis: et quia plura eoz fecit intermedio tpe p̄dictę ap̄artitionis que facta est corā discipulis prima die resurrectionis et octaua et sequentis que facta est ad mare tyberiadis: ideo istud interserit dicens: Multa qd̄ et r̄c. q. d. ego p̄termitto multa que interim facta sunt: et ad aliam vado ap̄portionē que facta ē ad mare tyberiadis. Scđm Aug. soluit mysteriū. Et patet in Blosa.

¶ Postea manifestauit

Poste manifestauit se **(Expositio Capl. XXI)** regi. Sugi narravit euangelista apparitione facta in prima die resurrectionis et ea que in octaua: Hic narrat alia apparitione facta in die alta a predicto: sed quora die non est certum. Præterea alia apparitiones facte sunt in hierusalim: ista autem iuxta mare tyberiadis in galilee. Itē postores facte sunt oib⁹ p̄gregari et int̄: ista facta non oib⁹ sed plurib⁹ positis ad op̄. s. ad p̄sicationē. Dicit g. **a** Post hęc vel postea manifestauit se iterum: i. alias discipulis. Chrys. Quid est h̄: manifestauit se: Ex hoc manifestū qm̄ non videbat n̄c̄ p̄descenderet: qz incorruptibile erat corp⁹ et inuiolabile: discipulis adhuc extensib⁹ in timore sicut et pr̄. **b** Ad mare tyberiadis vel in mari. i. eis existentib⁹ in mari et p̄scātib⁹. Chrys. Uides qm̄ non st̄inue cū ip̄sis: cedit ut antea. Apparuit enī in vespera et auoluit: deinde rursus post octo dies et rursus quoluit: deinde post octo dies et rursus quoluit: deinde post hoc in mari ut dicit hic. Dicit autem mare quā sit aq̄ dulcis more bebr̄or: q̄ omnē aggregationē aqr̄u vocant mare. Dicit tyberiadis: a civitate tyberiade q̄ sita ē luxta lacum. Dicit mare gallilea: a regiōe adiacete. Di genesareth a natura laci: quia ex se generat auras. Chrys. Cui⁹ grā et loci in q̄ apparuit me minit euā gelista: Ut discas qm̄ tā magnam partē timoris eoz abstulerit: ut au deret exire de domo et extra adeant: nō enī ultra in domo p̄clusi erāt ut p̄pus: sed ē galileā iuerāt unde erant: periculū declinantes iudaicum: qd̄ adhuc erat timoris et cautele. **c** Ad h̄ n̄t̄ h̄ autē sic: erant simul simon petr⁹ et thomas qui dicit didymus. De cuius dubitatione habetur. s. eodem. **d** Et nathanael qui erat a chana galilee. De quo habeb. s. i. s. Frater philippi. **e** Et filii cebedeti: iohannes et iacobus maior. Iste simul erāt: quia notiores forte erant inter se et familiares: quia erāt de eadem regione vel villa propinquā vel patria. s. galilee: vel p̄spīnqui sibi loco et habitatione. Item quia eiusdem artis p̄scatorib⁹. s. erant petrus et nathanael et filii cebedeti: sed de thoma non est certum. Itē plurimum nomina hic recitantur: ut per ipsos testes probetur apparitio. Præterea pro mysterio forte recitantur eorum nomina et numerus: quia septem fuerunt. **f** Et alij ex discipulis eius duo: quoꝝ noīa tacetur. Et sicut videtur velle Chrys. alij nominans qui ierunt ad p̄sicationem: alij noꝝ rum noīa tacentur sequebant eos: eo q̄ colligati erāt sibi quissem discipuli simulḡ volebant considerare p̄sicationem bene disponi. **g** Dicit eis simon petr⁹: vado p̄scari: dicunt ei venimus et nos tecū: vel ad p̄scandum simul cura eo quantum ad quosdam: vel ad videndū quantū ad ali os. **h** Et exierunt de domib⁹ et loco habitationis. **i** Et ascenderunt innauim: et illa nocte nihil p̄rendide runt: qd̄ dei dispositione actum est: ut miraculū sequens magis claresceret. Chrys. Quia neq̄ christus cum eis continue erat: neq̄ spiritus sanctus datus erat adhuc ut dandus erat: neq̄ quid eis tunc cōmissum erat: neq̄ quid habebant agere: ideo ad p̄sicationem ierunt et in nocte hoc faciebant: quia formidolosi erant. Sed unde habuerunt natū: Tel a propinquis suis: vel forte ante cum secuti sunt dñm: sic reliquerant sua omnia et subito: ut venditionem suorum vestimentum non attenderent. Sed hic dicit Aug⁹. Querit solet de hac p̄sicatione discipulorum: cur redierunt petr⁹ et filii cebedeti ad id qd̄ fuerit ante q̄ a domino vocarentur: Erant autem p̄scatores quando dixit eis: Venite post me et faciat vos p̄scatores hominū: et relictis omnibus magistro adh̄serunt: Matth. iiiij. d. Itē Matth. xix. g. Ecce nos reliquissimus omnia tē. Quid est er-

go q̄ nūc ea que dūmiserat repetunt: cū audierant a domino Luc. ix. g. Memo mittēs manū suā ad aratrū et aspiciēs retro apt̄ ē regno celorum. Qd̄ si hoc fecissent defuncto ieu ante resurrectionem: putaremus eos hoc fecisse et desperatione il la que animos eorum occupauerat: illuc vero post eum sibi de sepulchro redditum viuum post oblatam suō oculis et manib⁹ videndum et palpandam carnem veram: post inspecta vulnerum loca: post acceptum eius insufflatō sp̄iritus sanctum: post verba etiam ei⁹: Sic misit me pater et ego misso vobis: **s. 20. e.**

Ostea maria **(Ca. XXI)**
manifestauit se iterum iesus ad mare tyberiadis.
a Manifestauit autē sic: Erāt si mul simon petr⁹ et thomas q̄ dī didym⁹ et nathanael q̄ erat a chana galilee: et filii cebedi dei et alij ex discipulib⁹ duo.
b Dicit eis simon petr⁹: Vado p̄scari. Dicit ei: Venim⁹ et nos tecū. Et exierunt et ascenderunt in nauim: et illa nocte nihil prenderunt. **c** Mane autē iam facto stetit iesus in litora: non tamen cognoverunt discipuli qz iesus est. Dicit ḡ eis iesus: Pueri: nūnqđ pulmentariū habetis? R̄siderunt ei: Non. Dicit eis: Mittite in dexterā nauigij rete et iuenietis. Disserunt ergo: et iam non valebāt illud tra-

trus qui iam p̄scator: fuerat quod nouerat ante facere potuit: si ad pr̄sē temp⁹ aliud unde viueret nō inuenit. Sed adhuc forte queret aliquis: cur nō inuenit unde viueret: cum domin⁹ promisit dicens: Matth. vi. d. Primū querite regnum dei et iusticiam eius: et hec omnia adiūcietur vobis. Respondem⁹: Etiam hoc modo laborantib⁹ doinin⁹ adiūcit que promisit: Ipse enim p̄scator qui caperentur apposuit: nec ob aliud credendas est eis ingessisse penuriam: qua compellerentur ire p̄scatum: nisi dispositum volēs exhibere miraculum: ut simil et predicatorēs euāgelij sui paſceret: et ipsum sacramentum de numero p̄scium cōmendaret. Et nota mysteriū in Glo. Sequitur: **d** Mane autē iam facto stetit iesus in litora. Chrys. Laboratibus et iam afflicti assūstis iesus: et non mox ostendit seipsum. Unde sequitur: **e** Non tamen cognoverunt discipuli quia iesus est: voce enim et visu se occultauit. Loquit enī quasi alien⁹: sicut per sequēti patet. **f** Dicit ergo eis iesus: pueri nunqđ pulmentariū vel pulmentum habetis? Chrys. Interim humanus loquitur tanq̄ debens quid emere ab eis: ut autē innuerūt se nihil habere: iussit mittere in dexterā nauigij rete: et mittentes ceperūt: sic ergo paulatim intrat in miraculū factendum et se ostendendum. Et nota q̄ pulmentarium dicit solet q̄b̄cūq̄ panis conditum sive in carnibus sive in p̄scib⁹. Isidor⁹. Pulmentū vocatur a pulte: sed sive sola puls sive quid aliud eius permixtione sumatur pulmentum dicit. **g** Numquid pulmentariū habetis: quasi habetis p̄sces ad comedendum: vel p̄sces comestibiles ne habetis p̄nales: sive Chrys. **h** Responderunt ei: non. q. d. nihil adhuc ceperimus. Ideo consequenter **i** Dicit eis: mittite isti in dexterā nauigij rete et iuenietis. In quo videatur q̄ prius ad sinistrā miserant rete. **j** Disserunt ergo: non quia crederent dñm esse qui hoc iussicerat: sed qz tamdiu laborantes nihil ceperant: nesciētes quid possent age re: volebāt adhuc qd̄ dixerat ille q̄ loquebāt experiri. **k** Et iā nō valebāt illud trabere in multitudine p̄scū. P̄sces autem gauerat ibi christ⁹ q̄ eos ut sic iueret docuerat.

Evangeliū scđm Johannem

Go dicit ḡ discipulus ille quē diligebat iesus petro: dñs ē: q̄ vidit impletū sicut dixerat eū recognouit: b̄ et p̄trus cognouit: sed ad vocē iohānis. Sequit: **v** **Simon petr⁹ cū audisset r̄c. Chrys.** In h̄ idiomata p̄s̄lōz indi- cāt modōz discipuli petri s. et iohānes. Nā qđem petr⁹ fer- uentioz iohānes p̄o excelsior. **i.** subtilior

El. tacitor erat. Et h̄ qđē tace- sior. **i.** fermentior: ille p̄o ḡspicatione: appre- reo z p̄m⁹ cognouit ielū: petr⁹ p̄o iust p̄- mus ad eū. Eteni nō modica facta erat si- gna. Et q̄ erat: **Pil- mū:** q̄ multi capiūz p̄s̄ces: secūdū: q̄ nō est r̄te scissū: tertiuū iuuenisse carbones ac censos z p̄scē lugia- stea dicef. **S**z p̄orē textū p̄seq̄mu. Si mon petr⁹ cū au- disset q̄ dñs est: audisset: s. a iohanne et pr̄liss̄t p̄ sp̄bū lo

bānis miraculū captōis. **c** **U**nica succinxit se: erat enī nudus: et nolebat sic corā dñō apparere. **d** **E**t misit se i mare: vt natādo veniret. **e** **A**lij autē discipuli na- uiglio venerūt: q̄ nō ita festinauerūt vt petrus. Sed quō aulūs ē aggredi mare natādo: **I**mmo nō enī lōge erat a fra r̄c. **V**l sic. Discipuli nauiglio venerūt: z satis sine anxie- tate potuerūt expectare nauiglio ventre ad mḡm: q̄ p̄p̄ erat: **E**t h̄: nō enī longe erat a terra r̄c. **V**l sic. Petr⁹ mi- sit se i mare: Et ne quereret aliusquis quare nō retinuerūt eū se- cum vt iuwaret eos ad regendū nauem z trahendū r̄te q̄ ita erat plenū: **R**uidet q̄ immo: q̄ nō longe erat a terra: et ita trahēdo r̄te z regēdā nauis sufficerūt alij. **E**t hoc est **S**z quasi cubitis ducētis erant. **i.** terra. **I**p̄si dico **b** **T**rahētes r̄te p̄scīū. **C**hrys. Et cognouit petr⁹ quia dñs ē oia elecit z p̄s̄ces z r̄tia z p̄cīnctus ē petr⁹. **E**lides er- go et verecūdā el⁹ ex p̄cīnctione z afflictionē ex dīlatōe. **E**t mūstrū a ducentis cubitis erat: sed neq̄ ita sustinuit nauis ad eum ventre: sed natās accedit: tātūs erat el⁹ ardor. **f** **A**t ḡ descederūt de nauis i terrā. **i.** ad litus. **E**t loquī eo modo q̄ solem⁹ dicere de itātib⁹ nauē: q̄ ascēdūt nauē: z de exētib⁹ q̄ descedūt. **g** **T**ulerūt prunas positas. **i.** carbōes ac- cēsos. **h** **E**t p̄scē suppositū pruni. **m** **E**t panē lu- paratū. **O**ia aur de nouo creauerat chris̄. **E**li Chrys. **M**ō adbuc ex materia subiecta opaf. **v**. **s.** **v**. **a.** **sed ad mirabilissimū dūcūt signa: vt ex nibō faceret creaturas: q̄ hoc ostēdēs qm̄ et cū ex materia subiecta facilebat ante crucē: nō ex insufficiē- tia sua: sed p̄pter quandā dispensationē facilebat: **v**. **s.** **o.** ostende- re se fecisse ipsa visibilis quib⁹ vtebat ad mīracula facienda. **D**eb̄ habet. **s.** **v**. contra h̄reticos. **n** **D**icit eis iesus: afferte de p̄scīb⁹ quos p̄cīdīstī nūc: vt coquāt et comedant. **C**hrys. Ne credere p̄phantasma esse q̄o videbant panē z p̄scē: ideo lubet etiā de p̄scīb⁹ captis afferre. Et q̄ lu- bebat magister vt p̄s̄ces pararent capti: **ide**o. **o** **A**scē- dit simon petr⁹ z traxit: non solus sed auxiliāibus alijs. **p** **R**ete i terrā plenū magnis p̄scīb⁹. **E**cce vnu mīra- culū. **q** **C**entū quinqūntatib⁹. **E**cce mysteriū: vt di- cit Aug⁹. Sicut patet i Blo. **I**stid. P̄scīi omniū qui i aqua viuūt: cētū quinqūntatia esse genera philosophi enumerāt. **r** **E**t cū tanti esset. **B**lo. numero z quantitate. **i.** tot z tam magnū. **s** **M**ō est scissū r̄te. **E**cce altud mīraculū. **E**t factō z p̄scīb⁹ vt iussitat allatis z paratis: **t** **D**icit eis ie- sus: venite p̄adēte. **Aug⁹.** Prādīs̄ fech illis septē disci- pulis de p̄scē quē viderūt sup̄ prunas: et de pane addens: et de p̄scīb⁹ quos ei lubētē attulerūt. **E**t hoc est altud mīra- culū**

lum z resurrectionē et q̄ ver⁹ homo erat non p̄phantasma ar- gumentū: quia s. comedit cum eis. **H**oc etiā dicit Greg⁹ s. q̄ comederit. **U**nde Blo. **I**dis. dicit māducasse ielū cū p̄scē pa- nem: in alto euāgello cū p̄scē fauī mellis: **L**uc. **vii.** **i.** **T**u si- cut dīc. **C**hrys. hic non dicit euāgelista expresse q̄ comede-

rit: **s** **L**ucas h̄p̄issē ait: **L**uc. **viii.** **Q**ua- lit autē comederit: non est nostrum di- cere: modo enī quo- clam inopinabiliori h̄ fecit: nō vt natura indigēt cibis sic dñs ē. **B** **L**uc. **24.4.** Et vēnit ielū ēt accēpit pa- z nē: t̄ dābat eis ēt p̄scē similis. **b** **H**oc iam tertio manifestat̄ ē- **i** **iesus discipulis suis cū surre- xisset a mortuis. C**um ergo d̄ prādīs̄: dicit simoni pe- tro ielū: **S**imōn iohannis ḡ diligēt mē p̄l̄bis: **B**icit c̄: **E**t h̄ am dñie tu scis quia amo te.

dubitare et ideo non interrogare. **C**hrys. **M**ō adbuc cādē au- daciā quā ante habebat̄: neq̄ ita p̄fidebat et loq̄ vt ante: s. cū silētio z formidē siue reverētia multa sedebat atēdētes i eū: nam scierāt qđē q̄ dñs ē: propterea nō interrogabāt eū: tu q̄ es: formā autē alterat̄. **i.** clariorē vidētes: et multa stupe- factiō ex claritate. **s.** plenā: valde erat stupefacti: z volebat ali- qđ de ea forma interrogare: sed formido et scire eorum q̄ nō alter erat: sed ipse: delinebat eos ab interrogandi: sed solum comedebat q̄ eis dñs pauerat. **S**eq̄: **v** **E**t venit ielū. **i.** accessit. **E**t refert hoc ad p̄cedens: **D**ixit eis: venite et prādēte. **E**t dicendo h̄: **t** eos vocado: etiā ipsem̄: venit. **i.** accessit ad mēsam. **w** **E**t accēpit panē: quem creauerat. **g** **E**t dabat eis: p̄mīsteriū accēdēs in eis amorē: et p̄bōc insinuās qm̄ ipse erat q̄ ante eis i cena mistrauerat: z q̄ inuitē mistrauerat. **s.** **xij.** **b.** **a** **E**t p̄scē similiſ̄ eis da- bat: supple. Qm̄ autē nō cōtinue queris̄abat cū eis meq̄ similiſ̄ vt ante crucē: dicit: **b** **H**oc iam tertio manifestat̄ ē- **i** **lesus discipulis suis cū surrexisset a mortuis. E**t expōne: tertio. **i.** tertia vice fin narrationē ipsiū euāgelistę. **q.** **d.** **plu- rīes manifestauit se discipulis: sed alias p̄termitiēs: banc ter- rīo dixi. **S**z **h**: **I**mmo quarta videſ̄ apparitio etiā fin etiā nar- rationē. **P**rimo enī dīc eū apparuisse marie magdalēnę: sed bōc discipulis: tertio post octo dies: et q̄rto h. **S**ol. **Q**uarta ē hic apparitio simpliciſ̄: sed tertia ē qua apparuit discipulis: et intel- ligē fin etiā narrationē. **E**el fin Aug. **H**oc iam tertio die: nō quādū ad ordinē feriarū: s. tertio die: vt cōp̄fite p̄mā dies apparitio dies resurrectiōis quotiētūq̄ i illa apparuit: secūda dies qm̄ post octo dies apparuit thōmetterīa vt h̄c. **E**t est incertū quora die h̄ factū sit. **S**eq̄: **c** **C**ū ē p̄cīdīsſ̄ vel p̄rāsī essēt discipul. **s.** cū ielū. **d** **D**ic lūs̄iōni petro ie- sus: in q̄ dat exēplū q̄ post p̄rādīs̄ nō debeat dissolvi lingua nisi ad vīllā. **E**t nota q̄ specialiſ̄ loquī petro soli: alios p̄ter- ens. **E**ur h̄: **R**hidēm⁹. **E**xim⁹ ap̄loꝝ erat petr⁹ z os discipulōz et fr̄ter collegi⁹. **J**ō et paul⁹ ascēdūt vīdere petrum p̄z alij: **G**al. **j.** **d.** **I**tē in h̄ q̄ p̄mo eū alloquīz infrogat: dat ei fiduciā de negatiōe dimissa: et ostēdīt qm̄ oportet eū audire de reliq̄. **e** **S**imon iohānis: v̄l iohāng fin Chrys. filius supple. **E**li et dībariona: **D**at. **xvi.** **c.** **f** **D**iligēt mē p̄l̄bis. **i.** q̄ h̄ec visibilis et terrena: **E**el. **g** **P**lus hīl. **i.** maḡ. **s** illi diligāt: demōstrat̄ discipulis q̄ ibi erat. **h** **D**ice etiā do- mine: tu scis q̄ amo te. **M**ō est ita distinguēdū. **i** **E**t agm dñie: **v**. **s.** **d**ixisset se diligere p̄l̄bis: **H**oc eī nesciebat: s. abundat etiā idiomate hebr̄eo. **T**acens ergo qđ ignorabat: respondit quod sciebat. **E**de se enim dixit: de oīja tacuit: **l** **v** dicit Aug⁹.**

Gut dicit Aug⁹. Tel ita. Dñe amo te: et tu scis qd amo te. q. d. etiam te testem iuoco / qd amo te. Chrys. Dñi testem invocat: qd scit ineffabilia cordis. Et nota sicut dicit Aug⁹: Interrogans petrū de amore / et nō alibi: vocat eū sic: simon iohannis / obediens. f. filius gratiae: ad innuendū qd qd ardente cōferte diligere et obedit

non est nisi ex gratia

spissamenti. **H**ic dicit eī: Pasce agnos meos. ei pasce agnos. **D**icit ei iterum: Simon iohā meos. Aug⁹. q. d. **n**isi diligē me. Aut illi: Etiā si diligis me / non te: dñe tu scis quia amo te. Dicit pasce agnos meos. vi meos / nō vt tuos: gloriam mēā in eis. **D**icit ei tertio: Simon iohā quere / nō tuam: mea lucra / nō tua. **H**ec ē p̄atio dilectionis. **L**or. xiij. b. **C**hartas nō qrit q̄ sua sūt. **P**ef. vij. a. Da scite q̄ in vobis ē gre m̄ amē dico tibi / cūm esse iunior: cōngēbas te et ambulabas vī. Eccl. xxij. b.

Pascebāt semetip-

sos. **H**icit ei iterum: vt ex iteratiōe fiat imp̄issio: qd p̄cipitur custodiendi inferal sollicitudo. **S**imon iohannis diligis me. Nec addit plurib; quisq; quia lā discretionē petri p̄bauerat in responsiōe super hoc: itauit enī arrogantiā et te meritatē iudicādi de alio ignoto. **A**ut illi: etiā dñe tu scis qd amo te. Expone vt p̄us. **D**icit ei iterum: pasce agnos meos; vt p̄. **D**icit ei tertio: simon iohānēs amas me. Aug⁹. Interrogat qd sciebat: nō semel sed iterū et tertio: et tertio audit a petro se diligere: et tertio iubet pacere oues. Trine negotiōe respondebat trina p̄fessio: nem⁹ amoris lingua seruat q̄ timori. Et sic fuit indicū timoris negare pastore: sic officiū amoris pascere dñi gregem. Chrys. Tanc̄ trina negotiōe deleata / cōmittit ei p̄sistētiā fratru: sed negationē nō exprobrait / sed dicit: Si diligis me p̄sistē fratribus / et seruentē amorem q̄ oīa demonstrasti / hic ostēde: et animā quā dixisti te donaturū p̄ me / nūc da p̄ oībus mēs. Tertio aut̄ interrogat et tertio eam iniūgit / ostendēs quanti apprecias ouī suarū diligētiā: et quanti hoc maxime amoreis christi signum. Per hoc ērudit nos quō eū maxime amare oportet. Et nota qd dicit: **g** Cōtristat̄ ē petr⁹ qd dicit ei tertio amas me. Chrys. Semel interrogat̄ et secundo / ipsum qui occulta cordis nouit testē vocavit. Deinde interrogat̄ et tertio: turbabat rursus formidās p̄ora. **C**ū se fore dicens ad cōmortendū corripit. S. xiij. d. et qd suam infirmitatem passus est: ideo et nunc timet et ideo ad ipsum refugit: **b** **E**Et dicit ei: dñe tu oīa nosti. q. d. et p̄sentia et futura: ē ego nescio de futuris: sed **i** **C**ū scis qd amo te / in p̄senti. Et vide qualis fact⁹ est melior petrus et magis sobrius: nō te mēfarius neq; audax p̄tradictor sicut prius cum dicit: Et qd oportuerit me mori tecū: nō te negabo. Propter hoc enī turbatus est / timens ne forte estimaret se diligere et non diligere. **k** **D**icit ei: pasce oues meas: et exemplo et verbo et oratione suffragio. Sequit: **i** Amen amē dico tibi / cum esse iunior cōngēbas te **z̄c**. Sic p̄tinuat. Requisita dilectione cōmisit ei curam ouī: hic autem p̄dicit ei suū martyriū / vt ostendat qd in his duobus p̄babit amore suū ad christum. Tel sic. Pasce oues meas: et scio qd pascere: quia animam pro eis pones. Et hoc est: Cum essem iunior **z̄c**. Tel sic fīm Chrys. Cū quesisset a petro de eo qui in ipsum est amore: qd petrus conturbat̄ est / p̄p̄niciat ei et martyrium qd debebat sustinere: per hoc ostendens qd nō decredens hoc ei dixerat totiē: amas me: sed et valde credēs et ei⁹ qui in eum petrū amoris ostētionē monstrare volēs / et volēs etiam erudire que utiq; modo maxime eū amare oportet. s. pascendo oīs et pro ipso moriendo: ideo ait: Cū essem iunior **z̄c** etate et morib; **n** Cōngēbas te et ambulabas vbi

volebas. f. ad libitum te cohibebas / et ad libitum te effrenē reddebas. q. d. faciebas qd volebas. **O** **C**ū aut̄ senueris **z̄c**. q. d. qd nō es passus iuuenis / oportet te pati senē. Chrys. **S**icit: cū essem iunior: et postea cū aut̄ senueris: per hoc ostēdit qd petr⁹ nō erat tunc iuuenis sed neq; senex adhuc sed vir

plummat̄. Sed qd meminit eum p̄oīs gratias vel vitę. **D**a miserū est enī qm sic est in iuuenie: nam in secularib; quidē iuuenis utilis est et streguis: senex p̄oīs inutis: in metu autē nō ita est: ait: sed cum suguenerit senectus / tūc virū clarioz / tūc virilitas illustrior ap̄ parebit in nullo ab etate p̄hibita senili. Hoc aut̄ dixit christus / nō obstupefacit̄ es eu / sed magis erit ges: Sciuerait enī ei⁹

dilectionē. Et qm hōlī parturiebat et desiderabat bonū. s. p̄eo moriēdi. **U**ni. s. xiij. d. Quare nō possū te seq̄ mō: Et ali bi. Tēcū parat̄ sū et i carcerē et i mortē ire: Et nō solū mortē **L**uc. 22. d. sed et genus mortis ostēdit. Quia enī petrus semp̄ volebat es se in eis qd sūt p̄ eo periculis / p̄fide ait: ita enī implebo desideriū tuū / vt que nō passus es iuuenis / hec te oporteat pati sēnem. Et hēit: **C**ū aut̄ senueris: ad līram. **p** Extendas manū tuā in cruce. i. crucifigeris. **q** **E**t ad hī aliū te cinget. i. cōpellest: vī vinculis ad līram te ligabit. **r** **E**t ducet te quo tu nō virū. i. ad morti molestiā. Chrys. q dīc: Quo tu non vis / nature dicit cōpassionē et carissimae necessitatē: Et qm inuite separatur a corpore anima: nullus enī impassibiliter corp⁹ deponit hoc deo utiliter vī dispēsante vt nō multe fierent mortes violēte: Si enī his cōsistētib; p̄ualuit diabol⁹ infinitos ad p̄cipitatiōes et suffocationes ducre / nisi tanta cēt p̄cupiscēta animi et corporis / pro qualibet tristitia cito utiq; multi impetu ad hoc fecissent. Alias q̄ nuovariōes habes in Glo. quare relicta ē pena hōmī in sanctis: quib⁹ dimissa ē culpa. s. ad demōstrationē debite miseris / ad emendationē labilis vīte / ad exercitationē necessariis patientiis. Et quarta est in alia Glo. quia si nulla esset vel parua molestia mortis: nō cētam magna gloria martyrii. **Q** aut̄ dixerat dñs de petro: expōnit euāgelistā dicens: **s** **H**oc aut̄ dixit significans qua morte. s. martyrio: et quo genere martyrii. s. manuū extensiōe i cruce. **t** **C**larificatur / vī glōrificatur et esset deū. Hoc dicit: q. p̄pter fidem eius moriūs ē. Aug⁹. Quia hac morte ostendit quātū colēdus et amādus sit deū. Chrys. Nō dixit qua morte moriē / sed glōrificabit: vt discas quontiam pati pro christo gloria et honor est patientis. **v** **E**t cū hoc dixisset dicit ei: sequere me. q. d. ne timeas mori p̄ me: cū ego p̄us p̄ te. Eccl. xiij. d. Magna ē gloria seq̄ dñm. **T**ē **E**sequere me / eodē genere mori. **E**līm Chrys. Sequerere me. i. me unitare in p̄curatiōe gregis. q. d. te dīmīto vt sis loco mei / vt sis vicari / et imitator et successor me⁹. Chrys. Si vero dixerit quis: q̄ter i ḡf iacob⁹ thronū assū p̄st hierosolymoz. Illud utiq; oīcam: qm hūc i. petr⁹ oībus terrarū intronizavit mōrī. **y** **C**ōuersus petrus vidit **z̄c**. Aug⁹. **A**ls dicit a dño / cepit ipse līsus abire: et nōdū itel lecto qd audiuit: Seque me: et cepit petr⁹ incessu pedū seq̄. Se cur̄ ē aut̄ et iohānes q̄ sciebat se diligere. Et hēit dicitur hic: **z̄** **E**lidit illū discipulū quē. diligebat līsus: familiarius donavit pōtoz dulcedie sui amoris. **w** **E**sequētem p̄ līsus et petrū: ad līram. Et determinat p̄uilegiū qdā amorū lui. **b** **Q**ui et recubuit in cena sup pect⁹ el⁹. s. xiij. c. **c** **E**t dixit ei: q̄liuit ab eo silent suadēte petro: **d** **D**ñe q̄s ē a tradet te. Hūc ē cū vidisset petrus sequente: **g** Dicit iohās dñe

a Dicit iesu: hic autem quid sustinebit. s. pro ter. Intellecerat enim petrus q̄ de sua morte ei dixisset. Heda. Quia audierat petrus se crucifigēdum voluit etiā fratribus cognoscere finem. Chrys. Latus gratia vel qua de causa meminīt hic euangelista illi^o accusatiōis super pecc^o dñi: Responsum. Non inanit.

b Et tād iesum neq̄ sine cā: s. ostendens quantā modo petrus habebat audiāciam post negatio. Qui enī tūc non audebat interrogare sed iohānī suasit: huic et pr̄esistentis credita ē fratrū: r̄ nō solum de se sed et de alijs magistris au der interrogare: Et iohannes quidem si let: Ille vero loquit.

c Dicit iesu: Brie: hic autē qđ: Bicit ei iesus: Sic eum volo manere donec veniam qđ ad te: Tū me sequere. Exiit ergo sermo iste inter fratres: qđia discipulus ille non moritur. Et nō dixit ei iesus: nō moritur: sed sic eum volo manere donec veniam / quid m ad te. Hic est discipulus ille

Et sicut in cena non audens interrogare hūc. s. iohānē p̄mittit ad interrogandum ita et nō reddens ei retributionē: et existimans eum libenter velle interrogare de seipso et non audere: ipse suscep^t interrogatiōem pro eo dicens: Hic autem quid. Item per hoc ostendit petrus amorem quem ad iohānē habebat: Etenim valde amabat eū. Et hoc ostē ditur et per hoc qđ dicitur hic et per totum euāgeliū ostēditur horum colligatio. Et in actib^o aploꝝ. Act. iij. a. Petr^r et iohānē ascendebat in templū r̄. Quia igitur magna p̄tro domīn^o et orbem terrarum cōmisit et martyrium p̄fona uit: et amoress testatus est ampliorem alij: ideo volēs et hūc petrus habere socium et cōmunicatōē p̄f̄st̄datus et martyriū: ait: b Hic vero quid. q. d. nō eadē nobis vta eueniet: Valde enī amabat eū petr^r et nolebat ab eo diuelli. c

d Dicit ei iesus: Sc̄ eū volo manere donec veniam: qđ ad te: Et loquuntur increpativē. Quia enī quasi procurās eum et nolens ab eo diuelli dixerat hoc petrus: ideo ostendit qđ quantūcunq; amauerit: amorem tñ eius non excedit: Et b est: d Sic eum volo manere quid ad te pertinet. s. de eo: Inimo ad me. q. d. et si valde amas eū: n̄ plus ego. Itē Quid ad te: p̄ boc erudit nos non anxiarneq; nimis inuestigare: neq; vltra ea qđ deo placent querere. Unde: In superuacuis rebus noli perscrutari multiplicis. Quia enī semper petrus seruidus erat et p̄f̄st̄datus et iohānē seruozem et erudiēs etiam nos nihil perscrutari vltra qđ salutine cesse est: hoc alt: Quid ad te: tu me sequere. q. d. opus tibi cōmissum attende et perfice et exerce et certa: quid enī ad te et si volo cum manere hic et non mittere per orbem terrarū: tu ea qđ tuūp̄sūs sunt attēde: et de his sollicitus sis. Hoc autē dīcebat: sicut dicit Chrys. ab intemperanea cōpassione qđ ad seiuicem erat diuidēs eos: quia enī debabant orbis terrarū procurationē accipere: nō oportebat complexos esse de reliquo ad seiuicem: profecto enim hoc magnum esset damnū orbī terrarū. Uel fīm Aug. d Sic: id est in pacē: e Eu volo manere: id est sentī finire. f Donec venī ad eū remunerandum et recipiendū in eterna beatitudine. g Quid ad te: de b pertinet. h Quime sequere in crucis passione. i Exiit ergo sermo iste int̄ fratres: id ē inter discipulos. k Quia discipulus ille nō moritur. Putauerunt enim discipuli qđ dñs diceret: eum sit debere manere: id est semper viuere et non esse moritū: do nec christus veniret ad iudicium. Aug. Sed non erat magnum dare dilecto nō mori: cum melius sit dissoluti et esse eum christo: Phil. a. d. Heda. Unde qđ non esset ita intelligendū: ipse iohannes admonet dicens: l Et non dixit ei iesus nō moritur: sed sic eum volo manere donec veniam: quid ad te. Chrys. Dicens euangelista opinionē discipulorum corrigit eam tanq; nō intelligentib^o: neq; conspičetib^o eis qđ dixerat christus. m Hic est discipulus ille qui testimonium perhibet de his et scripsit hec: it

scimus quia verum est testimonium ei^o. Heda. Hic aperte designat suā personam ex officio: quā noluit designare ex vocabulo. n Sunt autem et alia multa que fecit iesus: que si scribātur per singula: nec ipsum arbitror mundum capere eos qui scribendi sunt libros. Hic i fine ponit rationem de hoc et tam pauca signa scripsit: Magis enim intendit verbis christi qđ signis. Et dicit qđ nec etiam aliq; omnia scripserunt: quia infinita fuerunt. Uel fīm Chrys. sic conti nuat. Quia dixerat se testimonium perhibere christo de p̄dictis: ne aliquis obserret: tu enim grati

cādo magistro tuo hoc dīcis: nō pro veritate: ideo ad ultimū dicit de signis dicens: Sunt autem et alia multa r̄c. q. d. ex hoc manifestum est quoniam nequaq; gratificatus sum magistro: neq; per gratiam testimonium perhibui: sed propter veritatem. Qui enī de tot signis pauca scripsi: nec et tot quot et ceteri: sed insidias iudaicas et lapidatiōes et cōmūlēas / odium / cōuictia i medium proposui: et alta humilia de eo: et quoniam cum dēmoniū habentem vocabant: manifestū est quoniam nequaq; gratificatus sum. Eum enī qui gratificatur: cōtrarium oportebat facere: exprobabilissima. s. occultare et clara proponere. Et nota qđ dicit: Nec ipsum arbitror mundum capere posse eos qui scribēdi sic vel scriberentur: id est scribi possent: libros. Aug. Non spacio locorum credendum est mundum capere non posse que in eo scribi si possent: scripta non ferret: sed capacitate legentium comprehendendi fortasse non possent: qđnis salua rerum fide: plerūq; verba excedere videantur fidē: qđ non sit quando aliquid qđ erat obscurum vel dubium causa et ratio ne redditā exponit: sed quando id qđ aperitum est vel auge tur vel extenuatur: nec tñ a tramite significande veritatis erratur: quoniam sic verba rem que indicatur excedunt ut voluntas loquēti nec fallentis apparet: qui nouist quo usq; credatur a quo vltra qđ credendum est: vel minuitur loquendo ali quid vel augetur. Hunc loquēdi modum et greci et latini byz̄ perboles vocant: qui et in alijs scripturē locis inueniuntur: ut est illud P̄s. Posuerunt in celum os suū et verticem capilli per. P̄s. 71. ambulantium in delictis suis.

Explicit postilla dñi Hugonis Cardinalis super euāgeliū fīm Johannem.